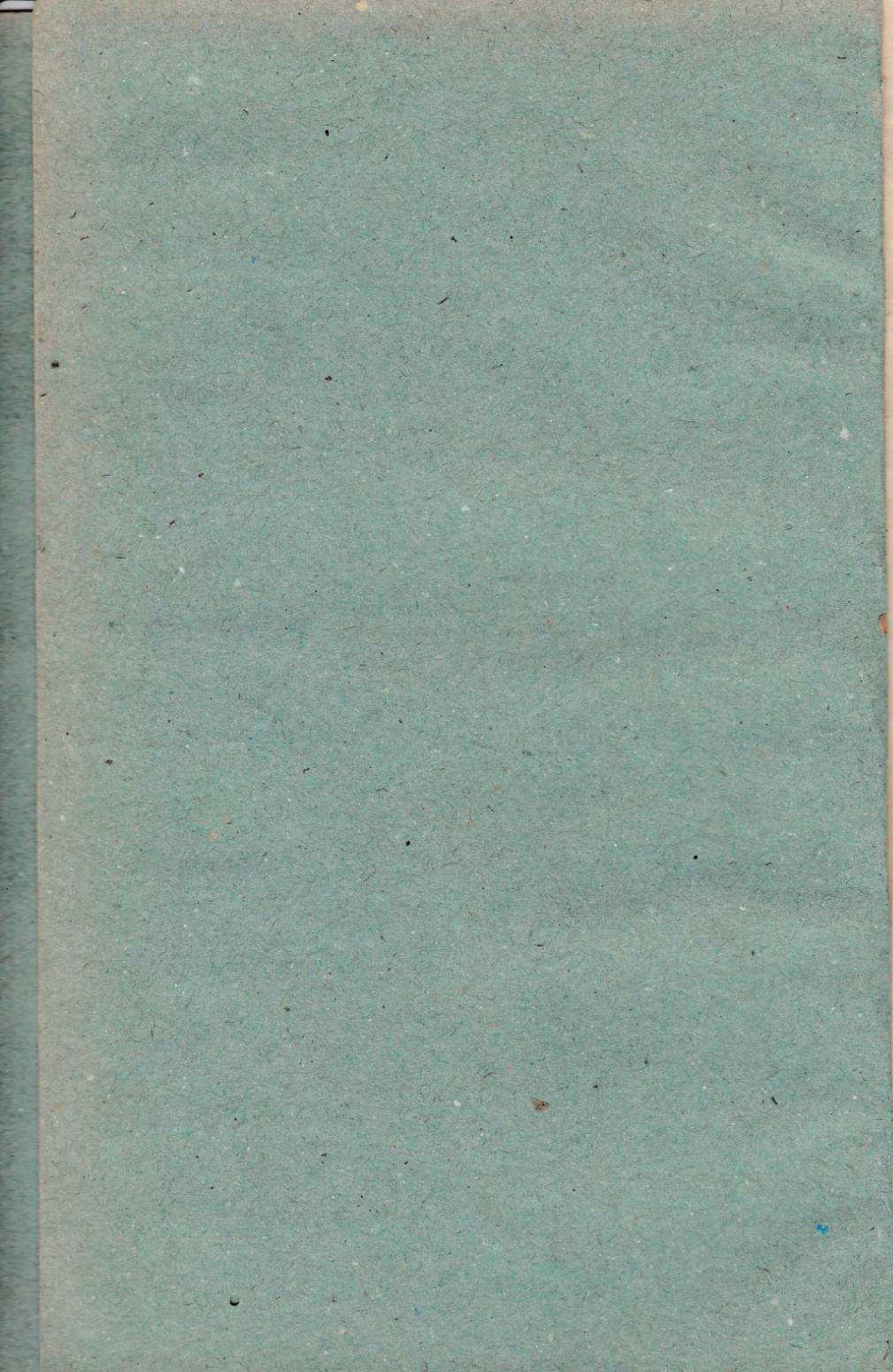

ஸ்ராந்தி
காரை, செ. சுந்தரம்பிள்ளை
677/9, கடற்கரை வீதி
யாழ்ப்பாணம்,

முனை. உ. செ. சுந்தரம்பிள்ளை

கனாநிதி
காரை. செ. குந்தரம்பிள்ளை
677/9, கடற்கரை வதி
மாழப்பாணம்,

7
Trotto di Corte 2000
di mezzo m. 1000
Cittadella

கலீஞர் மா. கு. சுப்ரமணிய
677/9, வெள்ளூர்
மாற்பாடு

தென்மோடிக் கூத்து

அலங்காரரூபன் நாடகம்

பதிப்பாசிரியர்
கலாந்தி சு. வித்தியானந்தன்

இலங்கைக்

கலீஞ்கழகத் தமிழ் நாடகக் குழு வெளியீடு.

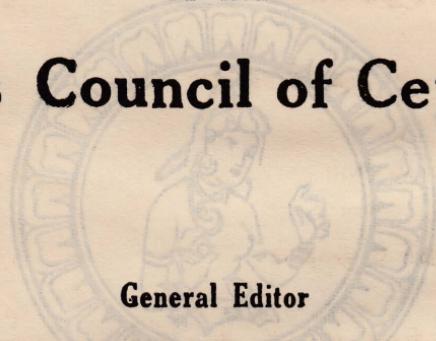
வினாக்கள் முதல் தேர்வு
கி செப்டம்பர் 1962

ARTS COUNCIL TAMIL DRAMA PANEL SERIES

Published under the authority

of the

Arts Council of Ceylon

General Editor

S. VITHIANANTHAN, M. A., Ph. D.

Chairman, Tamil Drama Panel,
Arts Council of Ceylon.

முதற்பதிப்பு ஐப்பது 1962

விலை ரூபா 2-00

வினாய்வு

வினாய்வு பூர்வகங்கள் எடுத்த நீண்டமான நோக்கம்
நோக்கிய நூல்களை விவரிதி செய்து விடுவது ஒரு முறை
நோக்கிய நூல்களை விவரிதி செய்து விடுவது நோக்கிய நூல்களை
நோக்கிய நூல்களை விவரிதி செய்து விடுவது நோக்கிய நூல்களை
நோக்கிய நூல்களை விவரிதி செய்து விடுவது நோக்கிய நூல்களை
நோக்கிய நூல்களை விவரிதி செய்து விடுவது நோக்கிய நூல்களை

இந்நாலில்

வினாய்வு	—	பக்கம் 1
தோற்றுவாய்	—	பக்கம் 10
நாடகப் பாத்திரங்கள்	—	,, 11
Introduction	—	,, 11
கதைச் சுருக்கம்	—	,, 12
அலங்காரரூபன் நாடகம்	—	,, 15

நோற்றுவாய்

மக்கள் வளர்த்த கலை கூத்து. ‘சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா’ என்றுள் ஒரு தமிழ்க் கிழவி. இயல் இசை நாடகம் என்பன முத்துவிழ். இயற்றமிழிலுள்ள கருத்துக்களைக் குறுக்கிச் செய்யுட்களாக இசையோடு கூறுவது இசைத் தமிழ். இயல் இசை இரண்டோடு நடிப்பையும் சேர்த்து வெளிப்படுத்துவது நாடகத் தமிழ். உள்ளத்திலுள்ள கருத்துக்களைத் தெள்ளத் தெளிய மக்கள் மனத்தில் நன்கு பதியும்படி செய்யவே எம் முன்னேர் நாடகத் தமிழை ஏற்படுத்தினர்.

நாடகம் என இன்று வழங்குபவை மேனுட்டார் வருகைக்குப் பின் தமிழரிடையே பரவியவையேயாம். கூத்து மிகப் பழையது. தொன்று தொட்டு மக்களாற் பேணி வளர்க்கப்பட்டதே நாட்டுக்கூத்து. பல்வகையான தொழில்களில் வளர்ச்சி அடைந்து, தமது வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய உறையுள், உடை, உணவு, கல்வி, செல்வம் முதலியவற்றைப் பெற்றுப் பண்பாட்டுடன் வாழுங்க தமிழ் மக்கள், நிறைமனம் அடைவதற்குத் துணையாகக் கொண்ட கலைகளுள் ஒன்றே நாட்டுக் கூத்து. தம்முடைய அறிவினாலும், மனே பாவத்தினாலும், கற்றபணையினாலும் கூத்துக் கலையை அமைத்து, அதன் மூலமாக உணர்ச்சியையும் அழகையும் இன்பத்தையும் கண்டனர் தமிழர்.

மக்கள் கலையாக விளங்கிய கூத்துப் பண்டு தொட்டுத் தமிழரிடையே இருந்து வீந்தது. சங்க காலம் பல்லவர் காலங்களில் இத்தகைய கூத்துக்கள் இருந்தன. சோழப் பெருமன்னர் காலத்திலே தஞ்சைப் பெருவடையார் கோயிலில் நாடகங்கள் நடித்தனரெனக் கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன. சிசய நகர மன்னர் காலத்து எழுந்த குறவஞ்சிகளும் பள்ளுக்களும் கூத்து வகையைச் சேர்ந்தவையே. உழுவன் உழுத்தியர் வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும் முக்கூடற்பள்ளு, குறவன் குறத்தியை முக்கிய பாத்திரங்களாகக் கொண்டு பாடப்பட்ட குற்றலக் குறவஞ்சி, திருட்டுத் தொழிலிற் புகுந்து சூரத்தனங்கள் செய்து கால் துண்டிக்கப்பட்டுத் தனது விருத்தாந்தத்தை மேடையிற் சொல்லுவதாக அமைந்துள்ள திருக்கச்சுர் நொண்டி நாடகம் முதலைன மக்களால் ஆடப்பட்டு வந்த நாட்டுக் கூத்துக்களே.

ஸமூம் கூத்து நூல்களும்

ஈழத்திலே கூத்து நூல்கள் எப்போது முதன் முதலாகத் தோன்றின என்று வரையறுத்துக் கூற முடியாது. இப்பொழுது கிடைத்துள்ள நாடக நூல்களை நோக்கும்போது பதினேழாம் நூற்றுண்டிற்குப் பின்பே இவை தோன்றியிருக்க வேண்டுமெனக் கூறலாம். அதற்கு முன்னரும் இருந்திருக்கக் கூடும்; ஆனால் நூல்களே வேறு சான்றூக்களோ இல்லை. பாவலர் சரித்திர தீபம், ஈழநாட்டுப் புலவர் சரித்திரம், தமிழ்முத்துவின் சரித்திரம், யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் போன்ற நூல்களின் உதவி கொண்டு ஈழத்து நாடகங்களின் வரலாற்றை ஆராயின், ஞானப்பள்ளு கதிரைமலைப் பள்ளு தோன்றிய காலங்களில் — அதாவது பதினேழாம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதிக்குப் பின்னரே — நாடகங்கள் தோன்றியிருக்கக் கூடுமெனக்கொள்ளலாம். 1886ம் ஆண்டில் சதாசிவம்பின்னை அவர்கள் எழுதி வெளியிட்ட பாவலர் சரித்திர தீபம் என்னும் நூலிற் கூறியிருப்பவற்றை ஆதாரமாகக் கொள்ளின் நாடகங்களை ஈழத்தில் ஆக்கிய முதலாசிரியர் கணபதி ஜீயர் என்பவராவர். இவர் காலம் 1709 தோடக்கி 1784 வரையாகும். தென்னிந்தியாவிலும் இதே நிலையே இருந்திருக்க வேண்டும். விசய நகர மன்னர் காலத்திற் பொதுமக்கள் வாழுக்கையை எடுத்துக்கூறும் மரபு, பள்ளு, குறவுஞ்சி, நொண்டிநாடகம் ஆகியவற்றில் இலக்கிய உருவும் பெற்றது. அம்மரபின் ஒரு வெளிப்பாடே கூத்து நூல்களின் தோற்றமும். நாகரிக வளர்ச்சியால் அதிகம் பாதிக்கப்படாத மட்டக்களப்புப் பகுதியிற் பொதுமக்கள் கலையாகிய இக் கூத்து மரபு நிலைத்து விட்டதில் ஒரு வியப்புமில்லை. ஈழத்திற் பரவிய கிறித்தவ சமயமும் ஈழத்திற் கூத்து நூல்கள் தோன்றச் சாதகமாயிருந்தது.

நாட்டுக்கூத்து நூல்களுள் ஈழத்தில் எழுதப்பட்டவற்றுள் வாளமிமன் நாடகம், அலங்கார சூபன் நாடகம், அதிருபவதி நாடகம், கோவலன் நாடகம், விசயதர்ம நாடகம், தரும புத்திர நாடகம், சாவித்திரி நாடகம் முதலியன சில. சில கூத்து நூல்கள் விலாசங்களாக வும் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஈழத்தில் எழுதப்பட்ட விலாசங்களுள் மாணிக்க வாசகர் விலாசம், நளச்சக்கரவர்த்தி விலாசம், மிருகாவதி விலாசம், தமயங்கி விலாசம், பூதத்தம்பி விலாசம் முதலியன குறிப்பிடத் தக்கவை. இவற்றுள் இன்று பயின்று வருவது பூதத்தம்பி விலாசம். விலாசத்தில் வட... நாட்டுக் கலப்பு அதிகம் காணப்பட்டபோதும் இவை இரண்டிற்குமிடையே உள்ள வேறு பாட்டை நுண்ணிதாய் அறிந்து கொள்ள இயலாது.

கூத்து வகைகள்.

ஈழத்தில் நடிக்கப்படும் கூத்துக்கள் வடமோடி தென் மோடி என்ற இரு பிரிவில் அடங்கும். இவற்றிற்கிடையே கதைப்போக்கு (இசை) ஆடல் வகை (தாளக்கட்டு) உடை அணியும் முறை ஆகியவற்றில் வேற்றுமை உண்டு. கதையைப் பொறுத்தளவில், வடமோடி நாடகங்கள் பெரும் பாலும் போர் செய்து வெற்றி பெறுவதில் முடிகின்றன; தென் மோடி நாடகங்கள் காதற் சுவை பயந்து காதல் கை கூடுவதோடு முடிகின்றன. ஈழத்தில் ஆடப்படும் வடமோடி நாடகங்களில் இராம நாடகம், வீரகுமார நாடகம், தருமபுத்திர நாடகம், பதினெட்டாம் போர் பாண்டவர் வனவாசம் முதலியன போர்க்கள் முடிவை உடையன. தென் மோடி நாடகங்களாகிய பவளவல்லி நாடகம், அலங்காரரூபன் நாடகம், வாளபிமன் நாடகம் முதலியன காதல் கைகூடி முடிகின்றன. வடமோடி நாடகங்களில் வீரம், கோபம், அழுகை முதலிய சுவைகள் வரும். தென் மோடி நாடகங்களில் நகை வியப்புப் போன்ற சுவைகளே பெரும்பாலும் வரும். மேலும் தென் மோடியிற் பழைய முறைப் படியே கூத்துக்கள் அமைத்திருக்கும்; வடமோடியிற் பிற இசை முறைகளும் கலங்கிறதிருக்கும்.

'தென் மோடியில் வடமோடியிலும் பார்க்க அதிக நுணுக்கமும் கடின முரான ஆட்டங்கள் உள். இதனுலேயே வடமோடியில் வரவு ஆட்டத்தின் பின்னர் தம் வரவைக் குறிக்கும் பாட்டை நடிகர் தாமாகவே படிப்பர். தென் மோடியில் அதனைப் பக்கப் பாட்டுக்காரர் படிப்பர். மேலும் வடமோடியில் தம் விருத்தங்களை அதிகம் நீட்டி இசைக் காமற் படிப்பர்; தென் மோடியார் இழுத்துப் படிப்பர். வசனங்க களும் இவ்வாறே வடமோடியிற் சாதாரணமாகவும் தென் மோடியில் இழுத்தும் சொல்லப்படும். வடமோடியில் நடிகர் ஒரு பாட்டைப் படிக்கப் பாட்டுக் காரரும் தொடர்ந்து அதனைப் படிப்பார்; தென் மோடியிற் கடைசிப் பகுதியை மட்டும் பிறபாட்டுக் காரர் தொடர்ந்து படித்து விட்டுப் பாட்டு முழுவதற்குமுடிய தருவைப் பாடுவார். கூத்துப் பாட்டுக்களைப் பாடும் முறையை அமைத்துக் காட்டும் ஒரு விதச் சொற் கோப்பே தரு. இவ்வாறு தருப் படிக்கும் போது நடிகர் தருவக்கே ற்ற தாளத்துக்கு நடிப்பார். இப்படிக் கூத்துப் பாட்டுக்குத் தருப்பாடும் வழக்கம் தென் மோடியிலேயே உண்டு; வடமோடியில் இல்லை. வரவு ஆட்டம், பாட்டு என்பனவற்றை முடித்துக் கொண்டு, களரியை விட்டுப் போகும் வேளையில் 'கால மேற்றுதல்' எனப்படும் துரிதமான ஆட்டத்தை ஆடுதல் வடமோடியிலேயே உண்டு; அது தென் மோடியிற் கிடையாது.'

‘ஆட்டங்கள்க்கு இனங்கவே கூத்தரின் உடையும் அமையும். தென் மோடியார் உடல் வருந்த வளைந்து ஆடுவது வழக்கம்; எனவே அவருடைய உடைகள் வடமோடியார் உடையிலும் பராங் குறைந்தனவாய் இருக்கும். வடமோடி அரசருடைய முடி கெருடமாகவும், தென் மோடி அரசருடைய முடி பூ முடியாகவும் இருக்கும். வடமோடியார் இடுப்பில் ஒடுக்கமாகவும் கீழ்ப் பாகம் அகண்ற வட்டமாகவும் காப்புப் போலத் தொங்கும் வட்டுடைகளை அணிவர்; தென் மோடியார் பெரும் பாலும் பட்டுத் துணிகளாலும் மணிகளாலும் செய்யப்பட்ட உடைகளை அணிவர். இவர்கள் அணியும் அணிகள் முருக்கஞ் செத்தல் போன்ற கணமில்லாத மரங்களாற் செய்யப்பட்டு, கண்ணூடிக் கற்கள் செறிக் கப்பட்டிருக்கும்.’

பெண் நடிகராக ஆண்கள் வேஷம் போட்டு டடித்தலே வழக்கம். இவர்கள் பெண்களைப் போலக் கேசம் தரிப்பதற்குப் பதிலாகத் தலையின் மீது கறுப்புத்துணியை இறுக்க கட்டி, மரத்தாலாகிய சடை நாகம் சூரியப் பிரபை சந்திரப்பிரபை முதலிய அணிகளை அணிவர். மேலும், பழங்காலத்தில் வேஷதாரிகள் முகத்திற்கு மாத்திரம் வருணம் பூசுவர். பொதுவாக அரிதாரமும் செந்தாரமும் கறுப்புப் பொடியுமே இவர்கள் பாவித்த வருணங்கள். அரிதாரம் முகத்திற்கு மஞ்சள்வண்ணம் கொடுப்பதற்கும், செந்தாரம் உதட்டிற்குச் சிவப்பு சிறம் கொடுப்பதற்கும், கரிப்பொடி புருவத்திற்குக் கறுப்புத் தீட்டுவதற்கும் பயன் பட்டன. மீசை தாடி முதலியவற்றை ஒட்டுவதற்கு இக்காலத்தில் ஸ்பிரிட் கம் என்னும் பிசினைப் பாவிப்பர். இதற்காக அக்காலத்திற் பாவிக்கப்பட்டது அத்திப் பால். அத்திப்பாலால் மீசை தாடி முதலியவற்றை ஒட்டி விட்டால் அந்த இடத்தை விட்டு அகலா. எவ்வளவு அருகினிருந்து பார்த்த போதும் இயல்பாக வளர்ந்தது போலத் தோன்றுமேயன்றி ஒட்டியதாகப் புலப்படாது.

கூத்துப் பழக்குபவர் அண்ணூவிமார் எனப்படுவர். யாழ்பாணத்திற் பெரும்பாலும் கோயில்களுக்கு அணித்தாயுள்ள வெளிப்புறங்களில் கொட்டகை அமைத்துக் களரி கட்டி ஆடுவது மரபாக இருந்தது. வட்டமாக அமைந்த கொட்டகைக்கு வெள்ளை கட்டிக் கப்புகளுக்கு இடையில் வாழைக்குறிகள் நட்டு, அவற்றிலே தேங்காய்ப் பாதிகளை வைத்துப் பழஞ்சீலை செம்மி, அவற்றுள் எண்ணென்று ஏரிப்பர். இவ்வெளிச்சத்திலேயே கூத்து நடைபெறும். தொடக்கத்தில் இக்கூத்துக் கொட்டகைகள் எல்லாப் பக்கமும் திறக்கிறுந்தன. கூத்தர் எல்லாப் பக்கமும் வளைந்து ஆடி வந்தனர். கூத்துப் பார்ப்போர் நாலு புறமும் சுற்றி இருந்தனர். இத்தகைய திறந்த கொட்டகை அமைப்பு இன்றுங் கீழ்மாகாணத்தில் உண்டு. யாழ்பாணத்தில் ஒரு பக்கம் அடை

க்கப்பட்டு மூன்று புறம் மட்டும் திறந்துள்ள கொட்டகைகளே பெரும் பாலும் இருந்தன. நடிகர் களரிக்கு வந்ததும் அண்ணுவியார் விருத் தப்பா மூலம் கதைப் புணர்ப்பில் அக்குத்தர் யாரென்றும், அவர் ஆற்றப் போகும் செயல்கள் யாவை என்றும் சபையோருக்கு அறி வறுத்ததும் உண்டு. அதன்மேல் அண்ணுவியார் தருக்களைப் பாடித் தாளம் போட, அதற்கேற்ப மத்தளம் முழங்க, நின்று சுழன்று சுழன்று ஆடுவதமுண்டு. அவருக்குப் பின்னால் அண்ணுவியார் சென்று தாளம் பிடித்தல் சில இடங்களில் மரபு.

‘மட்டக்களப்பில் ஆடப்படும் கூத்துக்களில் கட்டியக்காரன் முதலிலே தோன்றித் தன் வரவையும் வரப்போகும் அரசன் புகழ் சிறப்பு முதலியவற்றையும் இயம்புவான். இதனைக் கட்டியங் கூறுதல் என்பர். அதன்மேற் கதைப் போக்குக்கு ஏற்ப நடிகர் தோன்றி ஆடுவர். அரசன் அரசி மந்திரி பிரதானிகள் என்போர் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து ஆடுவர். இது கொலு எனப்படும். தருமர் கொலு துரியோதனன் கொலு என்ற தொடர்களால் இதனை அறியலாம். நடிகரின் முதல் தோற்றம் வரவு எனப்படும். இவ்வாறு முதலிலே தோன்றும் போது வரவுப்பாட்டுக் களும் ஆட்டங்களும் இடம் பெறும்.’

கூத்தைப் பழக்கிய அண்ணுவியார் சல்லியுடன் மத்தளம் அடிக்கும் அண்ணுவியாருக்கருகே நிற்பது வழக்கம். பக்கப் பாட்டுக்காரரும் ஏடு படிப்போரும் இவர்களுடன் மேடையில் நிற்பர். இவர்களைச் ‘சபையோர்’ என அழைத்தல் மட்டக்களப்பு வழக்கு. வரவு நடைபெறும் போது வெவ்வேறு வகையான தாளங்களை மத்தளத்தில் இசைப்பர். அத்தாளங்கள் வாயாற் சொல்லப்படும்போது பத வரிசைகள் தாளக் கட்டு எனப்படும். ஒவ்வொரு பாத்திரத்தின் வரவுக்கும் வேறு வேறு ஆட்டங்களும் தாளக்கட்டுக்களும் உண்டு. ஆட்டத்திற்குரிய தாளங்களைச் சொற்கோப்பினாலே தொடுத்து அல்லது கட்டி அமைத்தல் தாளக்கட்டு எனப்படும். தாளக் கட்டின் முதற் பகுதியை நடிகரின் வரவுத் தொடக்கத்திலே எட்டு முறை முதற் பன்னிரண்டு முறைவரை அண்ணுவியார் திருப்பித் திருப்பிப் படிப்பார். அப்பொழுது அதற்குரிய அபிநயம் காட்டி அரங்கின் முகப்பிலே நின்று நடிகர் ஆடுவர். இத் தொடக்க ஆட்டத்தின் பின்னர் கூத்தர் களாரியில் இறங்குவர்.

‘வரவுக்கேற்ற தாளக்கட்டினை அண்ணுவியாரும் பக்கப்பாட்டுக் காரரும் தொடர்ந்து சொல்வர். அதற்கொப்ப மத்தளமும் ஒளிக்கும். தாளக்கட்டின் இம் முற்பகுதியைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லி மத்தளத்தையும் ஒளிக்கும்போது கூத்தர் நின்ற நிலையிலும் பக்கங்களுக்கு திரும்பியும் அபிநயம் காட்டி, வீசாணம் போடுதல், எட்டுப் போடுதல்,

இவ்விரண்டு பேராகத் தமக்குள் இடம்மாறி ஆடுதல் ஆகிய ஆட்டங்களை முறைபாக ஆடுவர். ஒருவர் பின்னெருவராகப் பாம்புபோல வளைந்து ஆடிச் செல்வது வீசானம் எனப்படும். எட்டு என்ற இலக்கத்தைப் போல வளைந்து செல்லும் ஆட்டம் எட்டுப் போடுதல் எனப்படும். அதன்பின்னர் நடு அரங்கில் ஆடி, முன் களரியிலும் பக்கங்களிலுஞ்சென்று ஆடிப் பாட்டுத் தொடங்குவதற்காக வரவு ஆட்டத்தைத் தீர்த்துக் கொண்டு வருவர். தீரும்போது ‘தகததிங்கிண தோம்’ என்ற கடைசித்தாளம் இரண்டு முன்று முறை மத்தளத்தில் இறுக்கி அடிக்கப்படும். இதுவே தாளம் தீர்த்தல் எனப்படும். தாளாந்தீர்த்ததும் கொலையின் முதன்மைக் கூத்தர் வரவைப்பற்றிப் பாட்டுக்களைப் பாடுவர். அதன்பின் கதைப் போக்கிற்கமைய உரையாடலும் பாட்டும் ஆட்டமும் தொடர்ந்து நடைபெறும்.’

‘இவை எல்லாக் கூத்தருக்கும் பொதுவான தாளக்கட்டும் ஆடலும் ஆகும். ஆனால் நடிகளின் தன்மைக்கு ஏற்ற முறையிற் சில மாற்றங்களைக் காணலாம். உதாரணமாக வீரவான்களின் வரவின்போது தாளக்கட்டு வீரந்தொனிக்க அமையும். அத்தகைய பாத்திரங்கள் தாளம் தீர்ப்பதற்கு முன்னர் கடினமான ஆட்டம் ஒன்று ஆடுவதுண்டு. அந்த ஆட்டம் நாலடி எனப்படும். வீரந்தொனிக்கும் குதிநடையிற் கால்களைத் தனித்தனியாக முன்னும் பின்னும் நீட்டித் துரிதமாக நான்கு விதமாக மிதித்து ஆடுவதே நாலடி போடுதல் எனப்படும் இந்த ஆட்டத்தோடு வேறு சில கடினமான ஆட்டங்களும் நுனுக்கமான ஆட்டங்களும் இத்தகைய பாத்திரங்களுக்குண்டு. வீரருக்குரிய இவ்வாட்டம் சில மாற்றங்களுடன் கண்ணியருக்கும் அமைகின்றது. தொடக்கத்தாளம் நீண்டிருக்கும்; நாலடி போடுதலுக்குப் பதிலாகக் கண்ணியருக்குக் குந்துதல் என்ற நடன நிலை உண்டு. தாளாந் தீர்த்த அக்குரிய அடியும் சிறிது வேறுபட்டு நீண்டிருக்கும். இவ்வாட்டங்களில் சில அடிகளை இரட்டிக்கும் போது வலது கைக்கும் இடது கைக்கும் பக்கத்துக்கும் ஆடுவதும் அபிநயம் பிடித்தலும் இடம்பெறும். நடிகர் தம்மைத்தாமே சுற்றி ஆடும்போது வடமோடியில் வலப்புறமாகவும் தென்மோடியில் இடப்புறமாகவும் திரும்புதல் மரடு.’

‘நாட்டுக் கூத்துக்களிற் பாடப்படும் இசையும் பண்டு தொட்டுத் தமிழரிடையே வழங்கியவையே. கருநாடக சங்கீதம் தமிழ் நாட்டில் உண்டாகுவதற்கு முன்னர் வழங்கிய இவ்விசை மிக இலகுவில் படிக்கக் கூடியவை. வர்ணமெட்டை அறிந்தாலே குறித்த பாட்டையும் இராகத்தையும் பாடலாம். இராக இலக்கண விதிகளுக்கு அமையாத இவ்விசை இன்று சிறிது சிறிதாக அழிந்து போகின்றது. இவ்விசை களையும் கூத்துக்களையும் பழக்கும் அண்ணுவிமார் இன்றும் பாராட்டப் படுகின்றனர். கூத்தாடிப் பெற்ற புச்சாற் சிலர், அக் கூத்தில் நடி-

த்த பாத்திரத்தின் பெயரால் அனுமான் வேலுப்பிள்ளை, தருமர் சீனி, துரோபதை முத்தர், இயமன் பொன்னம்பலம், அரிச்சங்கிரன் வைர முத்து என வாழ்நாள் முழுவதும் அழை க்கப்படுவதுண்டு.

பாதுகாப்பு

இத்தகைய நாட்டுக்கூத்துக்கள் ஈழத்தில் இன்றும் பொதுமக்களிடையே இருந்து வருகின்றன. இவை நாட்டு மக்களின் உணர்ச்சிகளை எடுத்துக் காட்டும் சித்திரங்கள். இக்கூத்துக்களைத் திறம்பட நடிக்கவும் பழக்கவும் வல்லார் தொகை குறைந்து கொண்டே வருகிறது. இவர்களுக்குத் தெரிந்த பழைய கலை நாளடையில் மறைந்து போகாது காத்தல் எமது கடன். இக்கிளையைப் பாதுகாத்தாற் பழைய தமிழ் இலக்கியச் செல்வத்தினைப் பாதுகாத்தவராவோம். மேலும் பல சூத்துக்கள் அச்சேருது ஏட்டுப் பிரதிகளாகவே கிடக்கின்றன. இக்குறையை நீக்கி அச்சேற்றிப் பேனும் நோக்கத்துடனேயே இலங்கைக் கலைக்கழகத் தமிழ் நாடகக்குழு இந்தாளினை அச்சிட்டு வெளியிடுகின்றது.

தொன்று தொட்டு வழக்கிலிருந்து வரும் சூத்தமுறைகளைப் பாதுகாப்பது இலங்கைக் கலைக்கழகத் தமிழ் நாடகக் குழுவின் நோக்கங்களுள் ஒன்றாகும். இப்பணியை ஒழுங்கான முறையிற் செயலாற்ற ஜூந்து வழிவகைகளைக் கையாண்டுள்ளோம். முதலாவதாகப் பல இடங்களிலும் நாட்டுக்கூத்துக்களைக் கடந்த ஜூந்தாண்டுகளாக நாடகக் குழு அரங்கேற்றியுள்ளது. நாட்டுக்கூத்துப் பழைய முறைப்படி ஆடப்பட்டு வரும் மட்டக்களப்பிலே குருக்கள் மடம், கல்லாறு, காரைதீவு, சம்மாந்துறை, கல்முனை, வந்தாறுமூலை பேரன்ற இடங்களிற் பிரதியும்மன் நாடகம், ஈாம்பேந்திர நாடகம், தருமபுத்திர நாடகம், கீசகன் வதை, அருச்சனன் தவங்கிலை, கிம்மீரணன் வதை போன்ற கிராமிய நாடகங்கள் நாடகக் குழுவின் ஆதரவில் நாடக ஷீராக்களில் நடிக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவதாக, நகர மக்களிடையேயும் சிங்களச் சகோதரரிடையேயும் தமிழ் நாட்டுக்கூத்தைப் பரப்பும் நோக்கத்துடனும், இருசமூகத்தினரிடையும் உள்ள கலைத் தொடர்பை விளக்கும் நோக்கத்துடனும்கலைக்கழகத் தமிழ் நாடகக் குழு அருச்சனன் தவங்கிலை, கீசகன் வதை, கிம்மீரணன் வதை போன்ற சூத்துக்களைக் கொழும்பிலும், கண்டியிலும் அரங்கேற்றியுள்ளது. இம் முயற்சியின் பயனாக நகர மக்கள் நாட்டுக்கூத்தைச் சுவைக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றுவருகின்றனர். சிங்களமக்கள் தமது கலைக்கும் தமிழர் கலைக்குழுள்ள நெருங்கிய உறவை உணர்ந்து தமிழர் கலையை மதிக்கின்றனர்.

இந்நாட்டுக்கூத்து இன்று வாய்மொழியாகவே பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது. நாளைடைவில் இக்கலை அழிந்து ஒழிந்து போகாமற் காக்கப்பட வேண்டுமாயின் இதனை இளஞ்சிருர் பழகி ஆடி வளர்த்தல் வேண்டும். ஆகவே பாடசாலைப் பின்னைகளைக்கொண்டு இக்கூத்துக்களை அரங்கேற்றுவதிலும் கலைக்கழக நாடகக்குழு ஈடுபட்டிருக்கின்றது. கீழ்மாகாணப் பாடசாலைகளுக்கிடையே நாட்டுக்கூத்துப் போட்டிகளை ஏற்படுத்திச் சிறந்த நாடகங்களை மட்டக்களப்புக்கு வெளியேயும் அரங்கேற்றியிருக்கின்றது. நாடகக்குழுவின் முயற்சியால் இன்று கிழக்கிலங்கையில் விழாக்களிலும் வைபவங்களிலும் நாடகத்திலும் பார்க்க நாட்டுக்கூத்தையே பெரிதும் விரும்பி நடிக்கின்றனர். சிலாபத்திலும் நாட்டுக்கூத்துக்கள் பலவற்றை மருதங்களும், குசலை, முன்னீல்வரம் ஆகிய இடங்களில் அரங்கேற்றஞ் செய்து அப்பகுதிகளிலும் தமிழ்க்கலை முழக்கஞ் செய்திருக்கின்றது நாடகக்குழு.

நாட்டுக்கூத்தைப் பேணுவதற்கு நாடகக்குழு கையாண்ட நான்காவது வழி தாளக்கட்டுக்களை ஒலிப்பதிலு செய்தமை. கூத்துக்களில் ஆடப்படும் ஆட்டங்களுக்கு அச்சாணியாக அமைந்திருப்பது தாளக்கட்டு. நாட்டுக்கூத்தின் இலக்கணமாக அமையும் இத்தாளக்கட்டுக்கள் இன்று அண்ணுவிமார் வாய்ச் சொல்லிலேயே நின்று நிலவி வருகின்றன. கிராமியக் கூத்துகளின் அடிச்சரடாக விளங்கும் இத்தாளக்கட்டுக்கள் அழிந்து போகாமல் இருப்பதற்காகவும், வளமுள்ள இந்நாடக மரபு வருங்காலத்திற்குப் பயன்படுவதற்காகவும் தாளக்கட்டுக்கள் சில, நாடகக் குழுவினால் ஒலிப்பதிலு செய்யப்பட்டுள்ளன. அவற்றுட் சில பகுதிகள் வாடைவி நிலையத்தாராற் பயன் படுத்தப்படுகின்றன.

மக்கள் கலையைப் பேணி வளர்ப்பதற்கு நாடகக் குழு கையாண்ட ஜந்தாவது வழி நாட்டுப் பாடல்களையும் கூத்துக்களையும் நூல் வடிவில் வெளியிட்டமையே. மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்கள் சிலவற்றைத் தொகுத்துத் துறை வகுத்து முன்னுவிளக்கத்துடன் நாடகக் குழு வெளியிட்டுள்ளது. ஈழத்தில் முதன் முதல் தமிழில் நாட்டுப் பாடல்கள் நூல் வடிவில் மிகச் சிறந்த முறையிலே தொகுக்கப்பட்டமை இதுவே யாகும். இத்துறையில் வேறுபலர் நூல்கள் வெளியிடுவதற்கு இந்நூல் வழிகாட்டியாக அமைந்திருக்கின்றது. நூல் வெளியாகி முன்று மாதத் தில் எல்லாப் பிரதிகளும் விலைபோய்விட்டன; இரண்டாம் பதிப்பு அச்சில் இருக்கின்றது.

இப்பணியின் தொடர்ச்சியாகவே அலங்காரரூபன் நாடகம் நூல் வடிவில் வெளிவருகின்றது. மிகச் சுவை செறிந்த பாட்டுக்கள் நிறைந்த இந்நாடகம் மட்டக்களப்பிற் பெரிதும் கொண்டாடப்படும் தென் மோடிக் கூத்துக்களில் சிறந்ததொன்றாகும். கிடைத்துள்ள ஏட்டுப்பிரதி களில் ஆசிரியர் பெயர் குறிக்கப்படவில்லை. ஆண்ட்ட சதாசிவம்பிள்ளை அவர்கள் தாம் எழுதிய பாவலர் சரித்திர தீபம் என்னும் நூலிலும்

கண்ணையர் அவர்கள் தாம் எழுதிய ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம் என்னும் நூலிலும், அலங்காரரூபன் நாடகத்தின் ஆசிரியர் கணபதி ஜையர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். கணபதி ஜையர் காலம் 1709 தொடர்ந்து 1784 வரையாகும். வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த இவ்வாசிரியரே வாளபிமன் நாடகம், அதிருபவதி நாடகம், மலைய கந்தினி நாடகம் ஆகிய நாடகங்களையும் இயற்றினாரென இவ்வாசிரியர்கள் கூறுவார். இவர்கள் தரும் வரலாறு உண்மையாயின் அலங்காரரூபன் நாடகமே இப்பொழுது கிடைத்துள்ள கூத்து நூல்களுள் மிகப் பழையதொரு நூலாகும். மட்டக்களப்பில் இந்நாடகம் பெரிதும் போற்றப்படுவதாலும், அங்கு வழங்கும் நாடகங்களிற் சிலவற்றை எழுதியவர்கள் மட்டக்களப்பின் பல்வேறு சிராமங்களைச் சேர்ந்த அண்ணவிமாரேயாகையினாலும், அலங்காரரூபன் நாடகமும் மட்டக்களப்பு அன்னவியார் ஒரு வராலேயே இயற்றப்பட்டிருக்க வேண்டுமென அங்குள்ளவர்கள் பலர் கூறுவார்.

இந் நாடகத்திற்குரிய முக்கிய ஏட்டைத் தந்து உதவியவர் காரைதீவைச் சேர்ந்த திரு. வைரமுத்து கைலாயபிள்ளை கப்புகளுர். அவருக்கு எனது நன்றி உரித்தாருக. அவர் உதவிய பிரதியுடன் வேறு கிடைத்த சில பிரதிகளையும் ஓப்பிட்டே இந்நால் வெளியாகின்றது. நாடகத்தைப் பெயர்த்து எழுதுவதிலும் திருத்தங்கள் செய்வதிலும் பெருந்துணையாக இருந்தவர் மட்டக்களப்பு பண்டிதர் வி. சி. கந்தையா அவர்கள். தமிழ்த் தொண்டெனில் எதனையும் செய்ய முன் வரும் அப் பெரியார் அச்சுப் பிழைகளைத் திருத்தி இந் நாடகம் நூல்வடிவில் வெளி வர உறுதுணையாய் இருந்திருக்கின்றார். அன்னர்க்கு நான் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளேன். நாடகத்தின் தருக்கள் பாட்டுக்கள் வசனம் முதலியவற்றைத் திருத்தும் பணியிலும், வேறு பல துறைகளிலும் உதவிய காரைதீவு திரு. வே. தம்பிராசா அவர்களின் சேவை மறத்தற் பாலதன்று. திருத்தங்கள் செய்வதில் எம்முடன் ஒத்துழைத்த குறுமன்வெளி திரு. எஸ். ஈ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் எனது நன்றி உரித்து.

இந்நாலை நல்ல முறையில் குறுகிய கால எல்லையுள் வெளியிட்ட மட்டக்களப்புக் கத்தோலிக்க அச்சகத்தாருக்கும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இலங்கைக் கலைக்கழகத் தமிழ்நாடகக் குழுவின் மூன்றாவது வெளியீடாக இந்நாடகம் வெளிவருகின்றது. முதல் வெளியீடான மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்கள் என்னும் நூல் (1960) இரண்டாவது பதி ப்பாக இப்பொழுது அச்சிடப்படுகின்றது. ‘சொக்கன்’, எழுதிய ‘சிலம்பு பிறந்தது’ என்னும் நூல் இரண்டாவது வெளியீடாக இவ்வாண்டு அச்சிடப்பட்டது. தமிழ் நாடகக் குழு 1960ம் ஆண்டு நடத்திய நாடக எழுத்துப் போட்டியில் முதற் பரிசில் பெற்ற நூலே இது. மூன்றாவது வெளியீடாகிய அலங்காரரூபன் நாடகத்தையும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் ஆதரவுடனும் அன்புடனும் வரவேற்குமென எதிர்பார்க்கிறோம். மக்கள் கலையாகிய நாட்டுக்கத்து மறைந்து அழிந்து போகாது அச்செல்வத்தினைப் போற்றி வளர்ப்போமாக.

சு. வித்தியானந்தன்

பல்கலைக் கழகம்,

பேராதனை.

20-10-1962.

நாடகப் பாத்திரங்கள்

அதிவீரசூரன்	—	அழகாபுரி அரசன்
அழகவல்லி	—	அதிவீரசூரனின் மனைவி
அலங்காரரூபன்	—	அதிவீரசூரனின் மகன்
செகதனையாளி	—	நாகபுரத்து அரசன்
அலங்காரரூபி	—	செகதனையாளியின் மகன்
செகதனையாளி அாசனின் மனைவி		கதைத் தலைவி
மந்திரிமார்		
 சேஞ்சுபதிகள்		
தொதுவர்கள்		
விறகுதலையன் } செட்டி } பூமாலைக் கிழவி		அலங்காரரூபனின் மறு உருவங்கள்
முனிவர்		

INTRODUCTION.

The Panel for Tamil Drama of the Arts Council of Ceylon took up the publication of Folk lore in various parts of the country a few years ago. The Folk lore in the form of lyrics and ballads were taken up first and the First Volume was published in 1960, being a selected anthology of the Folk Poems of Batticaloa. The book sold out faster than was expected and the second edition of that book is in print now.

The present work 'Alankara Rupan Natakam' is one of the many popular *Koothus* in the 'Thenmodi' style prevalent in the Eastern Province and is perhaps the oldest extant Koothu written in Ceylon.

The name of the author is not mentioned in any of the manuscripts available to us. Few scholars like Arnold Sathasivampillai and Ganesha Iyer are of opinion that the author of this dramatic work is one Kanapathi Iyer from Vaddukkoddai. The Batticaloa folk tradition is that it was written by an Annavi from Batticaloa. At the present stage of Folklore research in Tamil it is not possible to identify, with certainty, the author, who is doubtless a talented Ceylonese dramatist. Anonymity being one of chief characteristics of Folk literature, this problem recurs in the editing and publishing of similar works.

The present edition is mainly based on a manuscript belonging to Mr. Vairamuthu Kailayapillai Kappukanar of Karaitivu, Batticaloa. A few other manuscripts have also been used to prepare this edition. My thanks are due to Pandit V. S. Kandiah who helped in the transcription of the copy from the manuscript and in studying the variations and correcting the proofs. Others who helped me in various ways are Messers V. Thambirajah and S. E. Kanapathipillai. I am thankful to them and also to the Catholic Press, Batticaloa for their co-operation in bringing out this book within a short time.

S. Vithiananthan

University of Ceylon,
Peradeniya
20th October 1962.

கதைச் சூருக்கம்

போரும் காதலும் கலந்த இங்காடகத்தின் கதைத்தொடர்பு மிகவும் சுவையானது. அதிவீரசூரன் என்ற அரசனுடைய மகன் அலங்காரரூபனே இக்கத்தின் கதைத்தலைவன். இவனது தலைநகரம் அழகாபுரி.

செகதனையாளி என்னும் மற்றோர் அரசனது மகளின் பெயர் அலங்காரரூபி. அவர்களுடைய ஊர் நாகபுரம்.

அதிவீரசூரன் தனது மகனுக்கு அலங்காரரூபியை மணம்பேசிச் செகதனையாளிடம் தூதனுப்பினை. செகதனையாளி மன்னன் தூது சென்றவர்களையுஞ் சினந்து, அதிவீரசூரனையும் இகழுந்து அனுப்பினை. தூதுவர் மீண்டுவந்து நடந்தவற்றைத் தம் அரசனிடம் கூறினார். அதிவீரசூரன் சினந்து செகதனையாளியோடு போர் செய்யப் புறப்பட்டான். கேரட்டையை விட்டுக்கூடுமாறும், இன்றேல் போருக்கு ஆயத் தமாயிருக்குமாறும் செகதனையாளிக்குச் சொல்லியனுப்பினை. அதனாற் பெரும் போர் மூண்டது. அந்தப் போரில் அதிவீரசூர அரசன் கொல்லப்பட்டு மன்னனின் மனைவியும் மகனும் சிறையிலிடப்பட்டனர்.

பின்னர் செகதனையாளி அரசன் அலங்காரரூபனை அழைப்பித்து, 'இவனது கரத்திலொன்றை வெட்டிக் காலிற் பாரவிலங்கு டூட்டி, ஒரு வீட்டினிடைச் சிறைப்படுத்திவையுங்கள்' என்று சேநைபதிகளுக்குக் கட்டளையிட்டான். அப்படியே சேநைபதி அலங்காரரூபனைக் காட்டுக்கிட்டுப்போய், அவனது வலக்கரத்தை வெட்டிக் கால்களி லும் விலங்கிட்டுச் சிறையில் வைத்தான். பின்னர் அரசன், இறந்து போன அதிவீரசூரராசன் மனைவியாகிய அழகவல்லியை ஒரு நொடிப்பொழுதில் அங்கு அழைத்து வரும்படி கட்டளையிட்டான்.

அப்படியே சேநைபதி அழகவல்லியை அரசன் மூன்னிலையில் விட்டான். அரசன் அழகவல்லியைப் பார்த்துத் தன் மாளிகையிலுள்ள ஏவற் பெண்களுடனே கூடி நாள்தோறும் காலைவேளையிற் குப்பைகூட்டிச் சாணியள்ளி, வீட்டிலுள்ள சகல வேலைகளையுஞ் செய்ய வேண்டுமெனக் கட்டளையிட்டான். ஆனால், உழகவல்லி அதற்கு மறுத்துத் தன்னையும் சிறையிலிருக்கும் தனது மகனையும் விடுதலை செய்துவிட்டால், அந்த நாட்டை விட்டு வெளியே சென்றுவிடுவதாகக் கூறினார். அரசனும் அதற்கிணங்கி அவ்வாறே செய்வித்தான். ஆனால், அவர்கள் அந்த நாட்டு எல்லைக்குள் மீண்டுமொருமுறை காணப்பட்டால், அவர்களைப் பிடித்துக் கழுவில் ஏற்றுவதாகவும் அரசன் எச்சரிக்கை செய்தனன்.

அழகவல்லியும் மகன் அலங்காரரூபனும் வழிநடந்து களைப்புற்றார்கள். அலங்காரரூபனின் அரியப்பட்ட கையும் வலிக்கத் தொடங்கியது. இருவருக்கும் கால்கள் சலித்தன. ஆகவே, அவர்கள் ஓர் அரசமர நிழவிலீல படுத்துத் தாங்கினார்கள். அவர்களின் அல்லல்களைத் தீர்த்து அனுக்கிரகம் பண்ணும்படி முருகக்கடவுளை மென்மேலும் பிரார்த்தித் தார்கள். இப்பகுதி மிகவும் உருக்கமானது.

சிறிது காலஞ் சென்ற பின்னர் முருகக் கடவுள் ஒரு முனிவர் வேடங்கொண்டு அழகவல்லியின் முன்னர் காட்சி கொடுத்தார். அவரிடம் நடந்த வரலாறனைத்தையும் னினவி, அலங்காரரூபனது குறைந்த கரத்தையும் வளரச் செய்து அவர்களை அக்காட்டிற்கப்பாலுள்ள ஒரு நகரத்திலே போய் வாழும்படி புத்தி கூறினார். அப்படியே அடுத்த ஊருக்குச் செல்லும் வழியில் ஒரு கிழவி குறுக்கிட்டு அவர்களின் விருத்தாந்தங்களை அறிந்து, அவர்களைத் தன் வீட்டில் இருக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டாள்.

இப்படியாகச் சிலகாலம் அங்கே கழிந்ததும் அலங்காரரூபன் விறகு வெட்டி விற்றுப் பணமெடுத்து வாழ எண்ணி, தாயிடம் தன் எண்ணைத்தைக் கூறினான். அவரும் தங்கள் பழைய நிலையையுணர்ந்து துக்கப்பட்டு, மகனுடைய எண்ணைத்தை அங்கீகரித்தாள். பின்னர், அலங்காரரூபன் விறகு வெட்டி வடிவம் பூண்டு, அருகிலேயென்ன காட்டில் விறகு வெட்டிக் கட்டிச் சமந்து நாகபுரத்துத் தெருவீதி வழியே விலைகூறிச் செல்வானுயினான். அவன் செல்லும் வழியிலே அங்நாட்டரசன் குமாரத்தியாகிய அலங்காரரூபி என்பாள், தனது தோழிமாருடன் பூங்காவில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தாள். விறகு கூறிச் செல்பவனைக் கண்ட குமாரத்தி, விறகு வெட்டியை அழைத்து வரும்படி தோழிமார்களை ஏவினாள்.

தோழிமார்கள் அழைத்ததும், அவன் தயக்கத்தோடு குமாரத்தியிடம் வந்தான். அவனைப் பார்த்த அளவில் தனது மனத்தைப் பறி கொடுத்த குமாரத்தி, அலங்காரரூபனின் வரலாற்றை வினவி, அவனது சாலக்கஷ்டத்தை உணர்ந்து வருந்தினான். அவனை மாளிகைக்குள் வரும்படி அழைத்தாள். அந்த அலங்கோலமான நிலையில் எவ்வாறு அரசமாளி கைக்குட்ட செல்வது என்று கேட்டபோது, அதற்கு ஓர் உபாயமும் கூறினாள். தனது தோழிமார் மூலம் வேண்டிய பொருள்களை அனுப்பி வைப்பதாகவும், அதன் உதவியாற் கைவளையல் விற்கும் ஒரு செட்டிக் கோலங்கொண்டு, பொருள் விற்பவன்போல் மாளிகையினாள் வரலாம் எனவும் கூறினாள். அதற்கு அலங்காரரூபனும் சம்மதித்தான். பின் இருவரும் காதல் நோயினால் வருந்தினார்கள். அங்கிலை கூத்தில் தனித் தனி இன்பச் சுவை நிறைந்த பாடல்களால் அழைக்கும்துள்ளது.

இப்படியிருக்கையில் ஒரு செட்டி வளையல் கூறிச் செல்லும் சத்தம் குமாரத்தியின் காதில் விழுந்தது. அப்போது தோழிமார்களை விழித்து, வளையல் வியாபாரியை அழைத்து வரும்படி கட்டளையிட்டாள். வியாபாரி மாளிகையின் அந்தப்புரஞ் சென்றதும், குமாரத்தி அவனுடன் கூடிக் குலாவிக் கலந்திருந்தாள். பின்னரும் தன்னை இடையிடையே வந்து சந்தித்துப் போகவேண்டுமெனவும் வேண்டிக்கொண்டாள். அவனும், அவ்வாறே களவாகச் சென்று வரலாயினான்.

இது சிற்க, நாக நாட்டரசன் தனது மாளிகையில் திருடர் வந்து களவு செய்வதாக ஓரிரவு கனவு கண்டதினால், மாளிகைக் காவலாளர்களை எச்சரிக்கையாக இருக்கும்படி கட்டளையிட்டான். காவலாளர் அவ்வாறேயிருக்க, ஓரிரவு கள்வு நெருவன் நடமாடும் குறிகள்டு, கவனமாகக் காவல் செய்தனர். அன்று நடுச்சாமவேளையிலே மாளிகையினுட் புகுந்த அலங்காரரூபனான கள்வன் காவலாளர் கையிலைகப் பட்டனன். காவலாளிகள் அவனை வினவியபோது அவன் தீர்த்தயாத் திரை செய்துவருவதாகவும், வழிதெரியாமல் அவ்விடம் வந்துவிட்டதா கவும் கூறினான். ஆனால், காவலாளர்கள் அவனை அரசனிடம் அழைத்துச் சென்றனர். அரசன் கள்வனுடைய கையிலிருந்த இராச களையரளியைக் கண்டு, அது எவ்வாறு கிடைத்தது என விளைவினான். கள்வன் தகுந்த விடைகொடுக்கமுடியாமல் மொனாஞ் சாதித்தான். அரசன் கள்வனைக் குற்றவாளியாகக்கண்டு தூக்கிலீட்டுக் கொல்லும்படி கட்டளையிட்டான்.

கள்வன் தனது பழும் பெருமையையும், தாயின் பரிதாப நிலைமையையும் நினைந்து மனம் புழுங்கினான். கொலையாளிகள் தூக்கு மரத் தடிக்கு அவனை இட்டுச் சென்று, அவனது குலதெய்வத்தை வணங்கிக்கொள்ளும்படி கேட்டார்கள். அதன்படி கள்வன் முருகக் கடவுளைப் பிரார்த்தித்துத் தனது குறைகளையெல்லாம் எடுத்து இருங்கினின்றுன். பின்னர், கொலையாளிகள் அலங்காரரூபனின் கைவிலங்கைக் கழற்றித் தூக்குமாரத்திலுள்ள கயிற்றை அவனது கழுத்திற் போட்டு இறுக்கினார்கள். உடனே தூக்குமாரம் முறிந்து விழுந்தது. அதே கணத்தில் ஒரு முனிவர் அங்கே தோன்றினார். அலங்காரரூபன் அவரது பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினான்.

உடனே முனிவர், அருள்கூர்ந்து அவனையும் கொலைபாதகர்களையும் செகதனையாளி அரசனிடம் கூட்டிக்கொண்டு சென்றார். அரசன் அவர்களை எதிர்கொண்டு வணங்கி அவர்களுக்கு இருக்கை அளித்து, முனிவர் கூறியவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு, தனது மருகனுக்கைய அலங்காரரூபனுக்கும், தனது மகளாகிய அலங்காரரூபிக்கும் மனம் செய்வதற்குப் பல ஒழுங்குகள் செய்தான். வள்ளுவன் பறையறைந்து பல தேசத்தரசர்களையும் பொது மக்களையும் வரவழைத்தான். உரிய முறைப்படி இருவருக்கும் திருமணம் நடந்தேறியது.

அலங்கரரநுபன் நாடகம்

காப்பு - விருத்தம்

புவனிபர்கள் மனம்மகிழி வொருகோ லோச்சிப்
 புரந்தருளு மதிவீர சூரனீன்ற
 நவநிதியம் பெற்றிலங்கு மலங்கார ரூபன்
 நலங்காணு மலங்கார ரூபிமானிச்
 சிவகுமர னருள்பெருக மனஞ்செய் காதை
 சிறந்திடு நாடகமாய் ஆடிப்பாட
 கவளமத கயவதன புரிவெண் கோட்டுக்
 கணபதிகிண் கிணிச்சரணங் காப்புத்தானே.

அந்தீவீர சூரராசனது கட்டியன் வரவு.

சபை விருத்தம்

தாரணி தருவித்தார மனியொடு முத்தார மாட
 தாரணி புயத்துச் சட்டை சங்கிலி பதக்கமார்ப்ப
 பாரறி வீரசூர பராக்கிரம ராசன் வாசல்
 மாரநேர் கட்டியகாரன் சபைதனில் வருகின் ரூனே.

சபை தரு

தந்தனம் தான்தானின தந்தனம் தான்தானின
 தந்தனம் தான்தானின தந்தனு

1. தங்கமுங்கை வளையிலங்கத் தரியலர் கிளைகலக்கத்
 துங்கமலர்க் கொடியிலங்கத் தூயகட்டியர் தோற்றினுரே.
2. அங்கைதனில் வாளிமின்ன அநங்கனிவ னெனவே
 மங்கைமார் மனங்களுன்ன மாகதர் வருகின்றுரே.
3. ஆசைமட வார்கள்பூண ஆடவர் மனதுநாண
 மாசற்ற வரசன்நாண மாகதர் வருகின்றுரே.
4. வாசங்களு மேழுசி வசனப்பிர பலம்பேசி
 தூசிக்கடி கைமேவிக் கட்டியக்காரனுங் தோற்றினுனே.

கட்டியன் தரு

நன்னன்ன நானுன நனுநன்ன நானன்ன நானுன
நானன்ன நானுன நனுநன்ன நானன்ன நானுன.

1. அம்புவி யோர்கேளும் எமதுராசன் அதிவீரசூர ஜென்போன் கெம்பீர மாகவேதான் வருகிறுர் நம்பிக்கை யாயறிவீர்.
2. வாரண ஒசையிட்டு மருவலர் பாதந்தொ முதிடவே காரண மாயரசன் வருகிறுர் சூரண மாயறிவீர்.
3. பந்தல் அலங்கரித்துக் கும்பாகுடம் விந்தைய தாய்நிரைத்து கந்தம் ருங்குழலார் சோடுசோடாய் வந்துகூத் தாடிடுங்கோ
4. தங்கள் தங்கள்முறைபோ லெமது தரணிபருக் கேற்க இங்கிர்த மாகவேதான் நீங்கள்தெரு வெங்குமே சோடியுங்கோ
5. மாற்றலர் போற்றிடவே மதிப்புள்ள மந்திரி வந்துதொழு ஏற்றம் தாகவேதான் எமதுராசன் அதிவீர சூரன்வாரூர்.

கட்டியன் கவி

எம்பிரான் தன்னைப் போற்றும் இறையவன் அதிவீர சூரமன்னன் வம்புரை கொலுவின்மீது வருகிறுர் அறிகுவீரே.

வசனம்

இராசாதிராசன் இராசமாத்தாண்டன் அதிவீரசூர மகாராசாவும் பெண்சாதியுங் கொலுவுக் கெழுந்தருளிய சமுகம், எச்சரிக்கை! வெகு பராக்கு!

அதிவீரசூர ராசன் வரவு

சபை விருத்தம்

திதியார்கோ பதிவானேர் நிகிலவணி பிரம்பை சிகலச் சேர்த்து கதியார்பூ பதிவானேர் திறையளக்க விறைவளப்பம் கவிஞர் பாட பதியாரிங் கிதமரட்டப் பாவையர்மங் கலங்கூறப் பகைஞ் ரோட மதியாரும் அதிவீர சூரபராக் கிரமதுரை வருகின் ஞரே.

சபை தரு

நன்னன்ன நன்ன நான்ன நன்ன நானன்ன நன்ன நானன்ன நானுன நானன்ன நன்ன நான்ன நானன்ன நானன்ன நானுன.

1. மதிசேரும்தீர் கதியாரும்நாதர் பதியாரும்மாதர் வணங்கவே நிதியாருவோர்கள் துதியாரபார அதிவீரசூரன் வருகின்றுனே.

2. பதியார்களோடு சுதியார்கள்பாடு சுதியோர்களாடி மகிழுவே துதியோர்களாட விதியோர்களாட அதிவீரசூரன் வருகின்றுனே.
3. தளபத்தைநேரும் இளமுத்துழூரல் உளசித்திரமாதர் மயங்கவே களபத்தைநேரும் இளமைப்பிரதாபன் வளமைத்துறைவீதி வருகின்றுரே
4. வளமுற்றதேச உளருத்தரராச தளகர்த்தர்வந்து வணங்கவே அழகைக்குபேரன் இளமிக்கதீரன் புடைபன்னர்க்கும் வருகின்றுரே.

கட்டியன் வசனம்

அரசிருப்புஞ் சிங்காசனமும் ஆஸ்தானகொலுவும் வீர பராக்கிரமமும் மென்மேலும் சரணமே சரணமையா.

அதிவீரசூரராச விருத்தம்

வந்தடி பணிந்து போற்றும் வாசற் சேவகரே கேளும்
சொங்தமா யரசு செய்யும் தாரணி தணிலெங் நாளும்
செந்திரு வாழுவும் தாழுவும் சிந்தணைமகிழும் வாழும்
சுந்தரம் விளங்கு கீர்த்தி துலங்கிடச் சொல்லு வீரே.

அதிவீரசூரராச வசனம்

அதோகேளுங் கட்டியகாரா! நமது நாடுகளெல்லாம் கட்டளை
சொல்லி நடப்பிப்போக.

அதிவீரசூரராச விருத்தம்

நீதி நூல்கற்று நிருபர் மனமகிழு
லூதி உணருமென்றன் உல்காச மந்திரியே
சாதி யொழுங்குஞ் சமயத்தி னில்மருங்கும்
ஆதி யாம்நாட்டில் அதிசயத்தைச் சொல்வாயே.

அதிவீரசூரராச வசனம்

ஆனாற்கேளும் மந்திரி நாட்டு வளமைகள் எல்லாம் சொல்லுவாயாக.

மந்திரி வசனம்

அப்படியே சொல்லுகிறேன் கேளுமிராசனே.

மந்திரி தரு

நன்னாநன்ன நானநன்ன நானநன்ன நானு
நானநன்ன நானநன்ன நானநன்ன நானு

1. சாதியென்று வீண்டுவகை சமயமுமொன் றையா
தற்பரவென் ருவெலாருவன் கற்பணையோ கோடி - ஜயா
  2. ஆதியென்ற மறையவர்கள் அரசர்மூ வசியர்
ஆலயமும் சூத்திரமும் அளவிடக்கு டாதே - ஜயா
  3. கோத்திரமும் சூத்திரமும் மாற்றிமணம் முடிப்பார்
கோவசியர் தனவசியர் சூலத்திலுங்கை பிடிப்பார் - ஜயா
  4. சாத்திரத்திற் சொன்னபடி பார்த்திபர்கள் மணப்பார்
தங்கள்தங்கள் குறைவினந்தால் சங்கைகெடுத் தனைப்பார் - ஜயா
  5. கற்றவரும் நற்றவரும் காசினியில் வாழ்வார்
கண்டவரெல் வாமவர்கள் கழிலடியைத் தொழுவார் - ஜயா
  6. மாதமொரு மூன்றுதினம் மாரிமழை பொழியும்
மாளிலத்தோர் தம்மைவிட்டு வறுமையென்ற தொழியும் - ஜயா
  7. மாதவர்கள் சாலைதொறும் வேதம்கின்ற தொனிக்கும்
மன்னவனே தன்மமென்ற தெய்வம்சின்று குனிக்கும் - ஜயா
  8. கழனியிலே விளைந்தசெங்கெல் உழவரிந் தெடுப்பார்.
கருதிஅளங் தடைப்பித்துக் காவலர்க்குக் கொடுப்பார் - ஜயா
- மந்திரி வசனம்

ஆனால் கேளுமிசாசனே, மாதம் மூன்றுமழை பொழிந்து, குடிக
ளைல்லாம் யாதொரு குறையுன்றி வாழ்கின்றார்களையா.

இராசா வசனம்

மிகுதியுஞ் சந்தோஷமானேன், மந்திரி.

செகதனையாளி இராசா கட்டியன் வரவு

சடை விருத்தம்

திங்களெனும் நுதலினிடை வெண்ணீற்றி லொருகளாபத் திலதங் தீட்டி
செங்கனக மாணிக்கச் சங்கிலிமுன் கைவளையல் திகழுப் பூட்டி
மங்களமே வியவரசர் பரவுசெக தனையாளி மன்னன் வாசல்
துங்கமலி புகழ்கீர்த்தி நுதல்கட்டி யரிருவர் தோற்றி ஞாரே.

சபை தரு

தந்தனம் தானதானின தந்தனம் தானதானின
தந்தனம் தானதானின தந்தனஞ

1. மண்டலங்கள் மேவுபுகழ் கொண்டசெக தனையாளி மன்னன்வாசற் கட்டிய காரானும் வந்தான்.
2. தண்டரளக் குண்டலங் குணைதவி தாகப்பெரி தாகவளர் வாகைபெறு மாகதர் வந்தார்.
3. விற்பொலிந் திடுபொற் பிரப்புகையி லேயெடுத்து விறுபெறு கட்டிய காரானும் வந்தான்.
4. மற்பொலிந் திடுபொற்புயமாலை குலுங்கங்கல்ல வாகைபெற்ற ஒகையுற்ற மாகதர் வந்தார்.

கட்டியன் தரு

நன்னான்ன நானநன்ன நானநந்ன நானநந்ன நானு
நன்ன—நானந்ன நானந்ன நானந்ன நானந்ன நானந்ன
நானந்ன நானந்ன நானந்ன நானந்ன நானந்ன நானு.

1. வாகைபெறு வனிதையரே மருவுசெக தனையாளி வாருர் இந்த — மன்னற்கு முன்னற்பிடை என்னப்பசி உன்னக்கன வன்னப்பிர சன்னப்புகழ் மன்னற்களி துன்னத்தொழு வாரும்.
2. நிதியாரே பதிவானேர் நிறைபவனி இறைவரிதோ வாருர் இனி — நித்தப்பரி சுத்தக்கன சித்தத்தெராரு மித்துப்பிற பத்திச்சர ணத்தைத்தெரி சித்துக் களிதுற்றுத்தெளி வாரும்.
3. மலைபோலும் முலையாரே மகபுதல்வன் சிகரதிபர் வாருர் நீரும் — வந்திப்போடு சந்தத்தெரு பந்தற்கிடை சந்தித்தழி வந்தித்தவர் சிந்திப்புகழ் குந்திக்கணி முந்தித் தொழு வாரும்.
4. கலையிடுத்துச் சிலையொடுத்துக் காளையிந்த வேலையிதோ வாருர் நல்ல — கச்சைக்கன மச்சைக்குமில் அச்சைப்பொரு மெச்சித்திட நெச்சிற்பிற பச்சித்தவிர் முச்சக்களி மிஞ்சித்தொழு வாரும்.

செகதனையாளி இராசா வரவு

சபை விருத்தம்

பகலவனே டிருமணிகள் ஒளிவிளங்கச் சிகையாடப் பதக்க மாடப் புகலுமணிக் குண்டலமும் தண்டரளக் கோவைகளும் பொலிந்தே யாட தொகைவகைய தாகமதி புகலமைச்ச னருகுவரத் துனைவி கூட மகமுதல்வ னுக்குமொழி மருவுசெக தனையாளி வருகின் ருனே.

சபை தரு.

தனத்தன தான தனத்தன தான தனத்தனதான தானின தான
தனத்தன தான தனத்தன தான தனத்தன தான தானின தான.

1. தருமத்தை ஒருமித்து விருமித்த உரையற்ற தரமுற்று
மொருசத்திர நிழவிலே
அருள் — வரையொத்த புயசித்திர மலிசித்த சனையொத்து
வருசைகதனையாளி வருகின்றுன்.
2. புடைபண்டு எழில்கண்டு தொழுல்கண்டு விழிவண்டு
புரள்கொண்டு துடிதொண்டக மதிரவே
படையஞ்சு சொல்கொண்டு மருள்கொண்டு குடைகொண்டு
வருசைகதனையாளி வருகின்றுன்.

செகதனையாளி இராசா பெண் தரு

நன்னன்ன நான்னன நான்னன நான்னன நான்னன நான்ன
நான்ன நான்னன நான்னன நான்னன நான்னன நான்னன நான்ன

1. படியாழு மூல்காச விலாச ழபாலா செங்கோலா — இங்கே
அடியாள் சொல்லும் வாசகம் நேசம தாகவே நீர் கேளும்
2. எண்ணர் புகழ் மண்ணுலகத்தினில் நாங்க ளினிது பெற்ற—நல்ல
பண்ணர் மொழிப் பெண்ணினை முன்னமே பள்ளிக்கு வைத்தாயே
3. ஆசா னருளால் விரகால்முறை யானகலைக ளெல்லாம்—திறல்
முசா வரிவண்டுகள் கொண்டபின் முற்றவுங் கற்றறிந்தாள்
4. வித்தாரம் விளங்கு மிளங்கினிமென்மொழியாள்தனக்கு—வயதொரு
பத்தாச்ச தினிப்பிறர் வீட்டில் படிக்கை முறைபல்லவே
5. அருமைக் கிளியேயென வந்திடு மாசை மகளாரை — நாங்கள்
மருவு திருமாளிகை தன்னில் வரவருள் செய்வாயே.

பெண் வசனம்

அதோ கேளும் சுவாமி, எங்களாரிய சற்புத்திரியாளாகிய
அலங்காரரூபியைப் பள்ளிக்கு வைத்திரே; அவளிப்போ
தன்னையறியைப் பக்குவமானான், நமது மாளிகையில் வந்திருக்
கும்படி கட்டனையிட்டருளுமன்பனே.

செகதனையாளி இராசா விருத்தம்

மன்னவர் வீரம்போற்ற வரும்புகழெழவருஞ் சாற்ற
இன்னிலத் தவர்க்குபாய மியம்புமங் திரியே கேளாய்
அன்னமின் னிடையாளாகு மலங்கார ரூபி யென்னும்
கண்ணிமின் னுளையென்முன் களிப்புட னழைப்பிப் பாயே.

இராசா வசனம்

அதோ கேளும் மந்திரி, எனது சற்புத்திரியாகிய
அலங்காரரூபியை அழைத்து வருவீராக.

மந்திரி வசனம்

அப்படியே ஆகட்டும் ஜயா.

அலங்கார ரூபி வரவு

சபை — விருத்தம்

உருமருவு கரளபரி விளிபுரளாத் தகதகென வுசிதமான
திருமருவு கனகமொடு பனகமலி அணிதிகழுத் தீலகந்தீட்டி
கருமருவு உசிதமுறு ஊர்வசியு மிரதியும்நாணக் காமன்போலே
மருமருவு கஜபழுலை அலங்கார ரூபிசபை வருகின்றாரே.

அலங்காரரூபி — ஆடல் தரு

தனனாத் தனதன, தனனாத் தனதன, தனனாத் தனதன, தானினு,
தனனாத் தனதன, தனனாத் தனதன, தனனாத் தனதன, தானினு,

1. களப்பரிமள மிளகுநறைகம கமெனவேயிடை கமகபெனவே
அழகுக்கினி மொழிபழகுகுயி லலங்காரரூபியுங் தோற்றினான்.
2. புளகழுலைதக தகென்னமணியஸிப் பொழிவுபளபள வென்னவே,
குளகுவளைதரு தளவழுகதரு கோதைசபைவந்து தோற்றினான்.
3. செங்கைவளையொடு துங்கமணியஸி தங்கமணியோ டிலங்கவே
அங்கழுறுபிர சங்கமெனவலங் காரரூபியும் தோற்றினான்.

அலங்காரரூபி தரு

நன்னன்ன நானுலு நனுநன்ன நானன்ன நானுலு
நானன்ன நானுலு நனுநன்ன நானன்ன நானுலு

1. எந்தையரே சரணம் எனைப்பெற்ற தந்தையரே சரணம்
கந்தம் வரணிந்த அழகுறு காவலனே சரணம்.
2. பாதிமதி யணிந்தோன் பரனாருள் பாதமல ரணிந்தே
சோதிம ணியெனவே எனைப்பெற்ற தோன்றலே போற்றிஜயா.
3. பாவலர் வாழ்த்திடவும் பலதிசைக் காவலரேத்திடவும்
ழுமக எாமெனவே எனைப்பெற்ற ஷுபதியே சரணம்.
4. அன்னமென நடந்து அன்பானவென் அன்னை அடிபணிந்து
வன்னமயி லீலவந்து வருபரன் தன்னை மனமுவந்து.
5. இரத்தின மரளிகையில் இனிமையோ உற்றிடு மென்னையிப்போ
சித்தமுட னழைத்த தெதற்கெசச் செப்புவீ ரென்தந்தையே.

அலங்காரநுபி கொச்சகம்

கையதனில் மாண்பிடித்துக் காட்டகத் திலைநடித்த
மெய்யாரு மையன் விளங்குஞ் திருவருளால்
ஷப்பாரக் கீர்த்திபுகழ் சூண்டேயர சாண்டிருச்சும்
ஜூயாவே பென்னை அழைத்ததென்ன சொல்வீரே.

அலங்காரநுபி வசனம்

சரணமே சரணம் பிதாவே, என்னை அழைத்த காரியம் இன்ன
தென்று சொல்வீராக.

செகதனையாளி இராசா சந்த விருத்தம்

மொழிதிகழ் தருமயில் மிசைவரு குருபரன் நிருவருளால்
வருதரை யழுகிய கிளியென வருமொரு மகளே கோய்
தரளமென நிறைந்தை முழுநிலவென வளர்தளர விகுளையெனவும்
சரசம துறுமதரச வனிதையர் பலரொடு சபைதனி லிப்பொழுதிற்
றெளித்து விழிகளி லுனதொளி முகமலர் தெரிசனையது புரிய
திருவள மதுநினைவொடு கட்டுதுனையே சரிமுறையியி லெனவரலே
களிபெற வருளினை விளைவொடு வளமுளகனங்கவ மணியணியில்
கருதரு விருதொடு நதிபரவிடுசுக கிருபையுமொடு மருவுவையே.

செகதனையாளி இராசா தரு

நன்னன்ன நானுன நனுநன்ன நான்ன நானுன
நான்ன நானுன நனுநன்ன நான்ன நானுன

1. ஆசைதரும் மகளே எனது அருந்தவப் புத்திரியே
கன்னியே யென்மகளே உன்னைக் காணவிருப்ப முற்றேன்.
2. செங்கிரு நேர்மொழியே மகளே சிறந்த கலைகளெல்லாம்
விந்தைய தாய்ப்படித்தர்ய் மகளே மேதினியோர் புகழு.
3. கற்பு முறைப்படியே மகளே கண்ணியர் தாஞ்சுழு
காவலர் தாஞ்சுழு யகளே களிப்புடனே இருப்பாய்.

செகதனையாளி இராசா வசனம்

ஆனந் கேளும் மகளே, உன்னைக்காண மிகு ஆசையாய் இங்க
ழைத்தேன், கண்டு சந்தோஷமானேன், உனது தோழிமாருடன் கண்
னிமாடத்தில் இரும்மகளே.

அலங்காரரூபி வசனம்

அப்படியே ஆகட்டும் பிதாவே.

அலங்காரரூபி கொச்சகம்

உன்னரிய கந்தன் உதவுந் திருவருளால்
பன்னரிய என்னைமுன்னம் பத்துமாதஞ் சுமங்து
இந்திலத்தோர் போற்ற எனைப்பெற் றினிதெடுத்த

தரு

அண்ணையே அன்னையே இங்கேவரவே னும் - அந்த
ஆடகத் தூணைக்குத் தரவே னும்
தன்னிகிரில் லாதபெண்கள் கிளைகட - நாலுஞ்
சந்தோஷ மாயிருந்து விளையாட.

தாய் கொச்சகம்

கண்ணியே மின்னே கலங்கா தலங்கார
அன்னமே மின்னே யென்னைச் சுகளாரே
தன்னிக ரில்லாதான் தனிவீட்டில் போயிருந்தால்

தரு

என்னையுன் னையர்வந்து தேடுவாரே — என்னை
எங்கே போன்னைன்று தேடுவாரே
சொன்னேனே இதனைப்பேற் தேடுவாரே — அவ
தாறு காட்டிப் பாரென்றுக் கூறுவாரே

அலங்காரரூபி கொச்சகம்

நெருப்பைப் பரப்பி நிறைகிருமி கொண்டாலும்
இருப்புப் பொருப்பை எவி கவர்ந்து கொண்டாலும்
முருப்பெற்ற எங்கற்பை மொழியாப் பழியாலும்

தரு

விருப்புக் கொண்டவ ஸென்றும் பேசாரோ — என்னை
வீணவ தாறு காட்டி ஏசாரோ
கருப்புச் சிலமதனை வெல்வேனம்மா — என்தன்
கற்பைக் காப்பாற்றிக் கொள்வே னம்மா

தாய் கொச்சகம்

தூரத்தே வேண்டாங் துலங்குபளிங் கிற்கடைந்த
பாரத்துண் நாட்டிப் பவளவயிரச் சட்டமிட்டு
ஆரத்தால் மேய்ந்த அழுகொழுகும் மாளிகையில்

தரு

தாராள மாய்ந்டந்து வாரும்மகளே — இந்தச்
சம்பிரம வேட்கையைப் பாரும்மகளே
பேரான பெண்களோடு ஸ்ருப்பாக — இங்கே
பேசிவினை யாழிக்கொண் டிருப்பாயே

தாய் வசனம்

ஆனால் கேளும் மகளே, தோழிமார்களுடனே
முத்துமாமனிமண்டபத்தில் இரும்பிள்ளாய் மகளே.

அலங்கார ரூபி வசனம்

அப்படியே ஆகட்டும் அம்மா

சபை விருத்தம்

வளமைகொண் மலங்கார ரூபிதனைப்பெற்ற வெற்றிமதனானை
இளமைபெறு மதிசெகதனையாளி யரசுபுரி தானிப்பால்
அழகைநகரை அரசுபுரி அதிவீரன்பாரி மனமகிழ்ஞது
புடைநின்று உசிதாச வசனமொழி யுரைசெய்தானோ.

அதிவீரசூராசா பெண் தரு

நன்னென்ன நானாநன்ன நானு — நன்ன
நானாநன்ன நானாநன்ன நானு

1. ஆசைமண வாளா கண்ணோ — சிவந்த
அம்புயம்போலே மலர்ந்த தாளா
மாசகதலு முன்தருள் கொண்டேனே — உன்று
மனப்படியே தினப்படிகண் டேனே
2. அதிவீர மகவினைப் பெற்றேமே — அதனால்
அகத்தில்லிறை சுகத்தினை யுற்றேமே
பதினாறு வயதுமகனுருவம் — அவன்
பாவையரோ டனுபவிக்கும் பறுவம்
3. பருவத்திலே பயிரச்செய்ய வேணும் — செய்தான்
பலனெனவே பழுமைகதை கானும்
அருமைத்துரை யறியாத துண்டோ — எவர்க்கும்
அனுக்கிரக மெனக்கேட்டுக் கொண்டோ
4. அலங்கார ரூபனிவன் கானும் — இவனுக்
கதிகமன்ற வினிதுசெய்ய வேணும்
மலங்காத யோசனை செய்யும் — உமது
மகனுக்கொரு மன்றல்செய்து வையும்

அதிலீர சூராசா பெண் கொக்கம்

ஆவியே தேவே அரசே நரபதியே
தேவியான் உம்மைவங்கு செப்புமொழி யைக்கேளும்
கோஸியலு பெங்கள் குமரனுக்குச் சோடாக
காவிகிழிப் பெண் தேடிக் கலியாணஞ் செய்விரே

அதிலீர சூராசா பெண் வசனம்

ஆனாற் கேளும் ஜூயா, எங்கள் சற்புத்திரனை
அலங்கார ரூபனுக்குச் சோடான கலியாணம் பேசிமுடிக்க
ஒரு வழி பார்ப்பிராக.

அதிலீர சூராசா விருத்தம்

செக்கெலா மொருகோ லோச்சி இருந்தரசாட்சி செய்யும்
சுகமதி புச்சும் வாய்மைத் துலங்கு மந்திரியே கேளாய்
அகமகிழுங் தரசுபோற்றும் அலங்கார ரூபனை
மகனை யிப்போது இங்கே வரும்படி அழைத்திடாயே

அதிலீர சூராசா வசனம்

ஆனால் வாரும் பின்னாய் மந்திரி, நமது சற்புத்திரனை
அலங்கார ரூபனை இப்பொழுது இங்கே வரும்படி அழைப்பிராக.

மந்திரி வசனம்

அப்படியே அழைத்து வருகிறேன் ஜூயா

அலங்கார ரூபன் வரவு சபை விருத்தம்

கலங்காமல் நிலங்காக்கும் அதிலீர சூரதுரை கருணையாலே
மலங்காது குலங்காக்கும் மைந்தனெனச் சந்திர வதனஞ்சை
பலங்கானும் மடவியர்கள் நலங்காமல் மடவெலமுகிப் பரியிலேவித்
துலங்காரப் புயமிலங்க அலங்கார ரூபதுரை தோற்றினானே

சபை தாழிசை

சித்திரமணிமுடி எத்திசையிலுமொளி மெத்தியொளித்திடவே
திக்குகள் சொக்கிட நெற்றியிலிட்ட திலதம்மயக்கிடவே
கொத்தணிமுத்தினை வைத்து மழுத்திய சுட்டிசொலித்திடவே
கோர்வைகொள் ஆரமும் மார்பினில்ளின்று குறுங்கிஅசைந்திடவே
இத்தலைமாந்தரை புத்திரனுமிவன் இந்திரனேவெனவே
எற்றியவாளொடு சூழ்ந்திடு ஹீர்கள் இளவரசாமெனவே
மைத்தியழற்றார் இரட்டியசாய்மரம் மேதினியாகுமென்ன
ஹீதியிலே அலங்காரனென்று தோற்றினானே.

சடை தரு

தந்தனம் தானதானின தந்தனம் தானதானின
தந்தனம் தானதானின தந்தனு

1. மன்னவ னிவனென்ன வாகுவ லைம்மின்ன
அன்னநடை யார்துன்ன அலங்காரரூபன் வந்தனனே.
2. பொன்னின் முடியசையப் பூவையர் மனமிசைய
அன்னநடை யார்துன்ன அலங்காரரூபன் வந்தனனே.
3. மேதினி யோர்கள்பார்க்க வீரர்கள் விருதுபார்க்க
ஆதவாய் மாதர்வேர்க்க அலங்காரரூபன் வந்தான்

அலங்காரரூபன் தரு

நன்ன நன்ன நானநன்ன நாடு — நன்ன
நானந்ன நானந்ன நானந்ன நானந்ன நாடு

1. பரிதிகுல நரபதியே போற்றி ..... ஜியா
பாவலரேத்திட, நாவலர்வாழ்த்திடப், பாரரசை
ஆள்பவரே போற்றிபோற்றி,
2. சுருதிகலை தானுரைத்தாய் போற்றி — சோம
சுந்தரனருளினால் இந்திரனேவேன தாயஅழகா பதியே
[போற்றிபோற்றி
3. தங்கமணி முடிபுனிந்தாய் போற்றி — எங்கள்
தந்தையரேனமை விந்தையோடிதுசபை தானமூத்த
[தேதுரைப்பீர் போற்றிபோற்றி
அலங்காரரூபன் விருத்தம்

சுந்தர மகுடமன்னர் தொழுதுபா விடஅதி சொகுசுமேவி
வித்தார முடதலுவகை அரசுபுரிந் திருக்குமெங்கள் வேந்தர்வேந்தே
முத்தார மருவுகீர்த்தி மந்திரிவந்தெனை அழைத்தார் முதல்வேந்தே
உத்தார மத்தனையும் ஒழியாமல் வெளியாக உணைசெய்வீரே.

அதிவீரரூப ராசா தரு

நன்னன்ன நாடு நன்னன்ன நான்ன நாடு
நன்னன்ன நாடு நன்னன்ன நான்ன நாடு

1. ஆசைதரும் மகனே எனது அருந்தவப் புத்திரனே
காசினி யோர்மகிழப் பிறந்திட்ட கந்தனே சுந்தரனே
2. நேசை தானஅன்னை உமக்கொரு வாசம தானபெண்ணைப்
பேசிமணம் முடிக்கப் பலமுறை கூசிக்கதை புகன்றுள்

3. சேசமதாள் பருவம் திறைதந்து வாசமிருப் பவரும் மாசகல் மந்திரியும் மகிழ்ந்திட மங்களஞ் செய்துவைப்பேன்
4. மன்னர் தொழுமகனே மணியொளி யென்ன வருசதனே அன்னை யுடனிருப்பாய் திருமணம் உன்னிமுடித்து வைப்பேன்

அதிவீரசூர்யராசா விருத்தம்

வாலைப் பருவமொடு வந்தசுந்தரப் புயஞ்சேர்
கோலக் குமரனேயான் கூறுமொழியைக் கேளும்
ஞாலத் தரசரிடம் நல்லதொரு பெண்தேயு.
எலத் தருவேன் இனிதிங் கிருப்பிரே

அதிவீரசூர ராசா வசனம்

ஆனால் கேளும் மகனே, உமக்குச் சோடாக நல்ல
கலியாணம் விசாரிக்கு மட்டாய் மாளிகையிலே இரும் மகனே
குமாரன் வசனம்

அப்படியே ஆகட்டும் பிதாவே

அதிவீரசூர்யராசா தரு

நன்னாநன்ன நானாநன்ன நானாநன்ன நானாநன்ன — நானு
நன்ன, நானாநன்ன நானாநன்ன நானாநன்ன நானாநன்ன நானு

1. அந்தரங்க மானெந்தன் மந்திரியே இந்தமொழி கேளும்
நானும்—ஆதியில்செய் மாதவத்தால் மாதுவயிற் ரூற்பவித்து வாழும்
2. மைந்தனலங் காராருபன் சொந்தமனு விந்தையெல்லாம் படித்தான்
பரி-மானிரத யானைமுதல் ஆயுதவி லாசம்நல்லாய்ப் படித்தான்
3. கோமளவ யதுபதி றஹுமத வேஞ்சுவ மானன்
மடக்-கோதையர்கள் கூடவிளை யாடும்பருவ மவனுனு,
4. ஆமளவும் நாமுமினி விறல்வேலரசர் குலமதனில் தானே
ஒரு-அரிவையைத் துரந்துதேடி இங்கிதமாய் எனக்குரைசெய்வாயே

அதிவீரசூர்யராசா விருத்தம்

மந்திரியே எனதுமகன் அலங்காரரூபனுக்கு வடிவம் வாய்ந்த
இந்தங்கை கத்திலுள்ள இராசாதி ராசர்தவத் தெய்தினுளாய்
சுந்தரமா ரிந்திரனே சொல்லகால் செல்வமுற்ற துரைப்பெண்ணைளை
எந்தவித மாகிலும்கீ தேடியெனக் கோடிவந்து இயம்புவாயே.

அதிவீரகுரராசா வசனம்

ஆனற் கேளும் மந்திரி, நமது மகன் அலங்காரரூபனுக்குச் சோ
டான் பெண் விசாரித்துச் சொல்லும் பிள்ளாய் மந்திரி.

மந்திரி வசனம்

அப்படியே ஆகட்டும் இராசனே.

மந்திரி தரு

நன்னான்னே நானேநன்னே நன்னே நானாநன் நானேநன்னே—நன்னே
நானாநன்னை நானாநன்னை நானாநன்னை நானாநன்னை நானாநன்னை நானாநன்

1. அழகைநூர் மன்னவனே சொர்க்க மாஞ்சிந்திர தென்னவனே

[நல்ல

ஆண்மையும் வாண்மையும் தாண்மையும் பெருகி அரசாள் முன்ன
[வனே

2. தன்மழுற நாகையர்கோன் செகதனையாள் என்றுவாமன்—அங்கே
அன்னவன் தவம்புரிந்து பெற்றெடுத்த மாதுஅலங் காரரூபி
[ஒருத்தியுண்டாம்

3. தங்கவளை கிலுகிலென்ன தரளவட்டம் பளபளென்ன—நல்ல
தாதியுடன் வருகோதைதன் வடிவினைத் தவமுனிவோ ரூரைத்தார்
அவனிதனி லில்லையென்பார்

4. அங்கலப நாபனுக்கே அங்கேளங்கள் அலங்காரரூபனுக்கு—அந்த
அரிவெசிகா மனியைத் தரணியிற் புகழ்பெறப் பிறவருன்னி
மணம்பேசி வைப்போமே

மந்திரி வசனம்

ஆனற் கேளும் மகாராசனே, நாகபுரத்தை யாஞ்சும் செகதனையாளி
இராசனிடம் தூதனுப்பி, அவன் மகள் அலங்காரரூபிக்கும், உனது
மகன் அலங்கார ரூபனுக்கும் கலியானம் முடிப்போக

அதிவீரகுரராசா வசனம்

அப்படியே செய்வோம் மந்திரி.

அதிவீரகுரராசா வசனம்

இறைமுறை திறம்பாவண்ணம் இனிய சந்தோஷ வார்த்தை
அறைதரு மதனஞ்ச அமைச்சனே புகலக்கேளாய்
பிரசண்ட வேககால வேகனும் பெயர்பெற்றுள்ள
திறமிகு தூதர்தம்மைச் சீக்கிர மழைத்தீடாயே.

அதிவீரகுராசா வசனம்

அதோ கேளும் மந்திரி, பிரசண்டவேகன், காலவேகன் என்கின்ற தாதுவர் இருவரையும் அழைத்து வருவீராக.

மந்திரி வசனம்

அப்படியே ஆகட்டும் இராசனே.

தாதுவர் வரவு — சபை விருத்தம்

சிரமிசை சரிகைக்குல்லா செண்டுபூண் டமுகு காட்டி
உரமிசைச் சட்டைபூட்டி உரைக்கும் வல்லபங்கள் பேசி
அரசர்கள் பரவுந்திரன் அதிவீர குர ராசன்
திருவாசல் தன்னில் மேவுந் தாதுவர் வருகின்றுரே.

சபை தரு

நன்னன் னுநன்ன நானன் னுநன்ன நானன் னானன்ன நன்னனா னுல
நானன் னுநன்ன நானன் னுநன்ன நானன் னானா னுல

1. மருமலிதொடையார் தெருவினிவிடையார் வருபெலமுடையார்
[குரகதநடையார்
துரைபணிவிடையார் உரைதுணிவுடையார் தூயசம்பிரம தூதர்
வந்தனரே]
2. வரைபொருவுத்தார் சுரிகைகொள்கரத்தார் மருவுசந்தரத்தார்
[தரளகந்தரத்தார்
துரிதங்கொள்வரத்தார் சுரிதங்கெள்சிரத்தார் குரகெம்பிர
தூதர் வந்தனரே]

தாதுவர் விருத்தம்

காரிலங்கு புளகிர்த அமிர்தகலசமுலை மாதர்கள் தனக்குமாரா
வையமிகு உய்யஅருள் செய்யவரு துய்யமகராச அதிவீரகுரா
சீருலவு வளமைகளும் மிகுகனனிவிளைவளவு செற்யுமழ கைக்கு
[பேரா

சித்தபரி சுத்தசெய சத்திரகர சித்திரபுய சிங்கார மருவுதாரா
வரிலகு மதிரகெறு வதஅமிர்தமிறு துவசனர் சித்தமிகு மொய்யாரா
இராசாதிராச உத்தண்ட கெம்பிரமை போக னன்தீரா
காரிலகு கவளமத கரடகடகரியிலவ வருகண்டழைடு மழகையூரா
கற்பனைசெய் கிற்பனை இப்பொழு தழைத்த செய்தி
[கட்டளையிட்டருளவீரே

தாதுவர் வசனம்

சரணமீம் சரணம் ஜூயா எங்களை அழைத்த பணியிலை
இன்ன தென்று கட்டனையிட்டருந்வீராக.

அதிலீருராசா தரு

தனனம்தன தனனம்தன தனனம்தன தானினதானு
தனனம்தன தனனம்தன தனனம்தன தானினதானு

1. மதிக்கும்நடை கதிக்கும்பல மல்லுக்கும்வல்ல சொல்லுக்கும் இணை-மற்றில்லா கதோர்த்தரே சொல்லவாரும் உரைதாரும்.
2. விதிக்கும்தன கதிக்கும்வரு வேணிகிக் காலையாம் எழில்-மிகுந்தானு யினித்தகுந்தானு மனம்வேணும் செய்பவேணும்
3. வாகைமேவிய நாகைமாநகர் மன்னனுங்கொட்டக் கண்ணும் அவன்-மகளாம் அவன்தரமிந்த வையமேதுதி செய்யுமாம்.
4. ஆகையாலினி ஒகையே ஆகத் தாண்டுங்கோ அங்கேதுாண்டுங்கோ அமையுங்-கொலுச் சமையங்கண்டு ஆடுங்கோ பணிந்திடுங்கோ.
5. சூரனெயன் குமாரனெனச் சொல்லுங்கோ சொல்லிவெல்லுங்கோ அவன்-துரையைத் தரச்சொல்லியே நீங்கள்தாண்டுங்கோ மனம்வேண்டுங்கோ.
6. காருர்திரு வாரூர்களைக் கடந்தே அங்கேநடந்தே இந்தக்-காரியம் கண்டுவீரியம் கொண்டுவாரும் நொழுதாரும்.

அதிலீருராசா வசனம்

ஆனந்தானந் தாதுவரே, நாகபுரத்திலே இருக்கின்ற செகதனையாளி இராசனுடைய மகளை நமது குமாரனுக்குக் கலியானம் முடிக்கப் பேசி வருவீராக.

தாதுவர் வசனம்

அப்படியே ஆகட்டும் ஜூயா.

தாதுவர் தரு

தந்தனம் தானதானின, தந்தனம் தானதானின தந்தனம் தானதானின தந்தனம் தானதானின தந்தனம்.

1. யோகனே ஆலகால வேகனே ஞாலகோல நாகைமா நகரறி வாயோடா தம்பி.

2. வளமைக்குமே அவர் இளமைக்கும் நாகைபேரவே
அழிக்கக்குள்ளே காணக் கூடுமோ அன்னே,
3. இப்படிக் கூறுங்கர்க் கெப்படிப் போறவழி
தப்பாம் லேந்டந்து வாடா தம்பி.
4. சொற்படித் துரையின்வாயில் அப்படிக் கடந்திப்போ-
பிற்படில் வரசல்வழி காணலாந் தம்பி.
5. வாருமே மனமகிழுச் சேருமே கோபுரத்தைப்
பாருமென் வடகிழக் காகவே அன்னே.
6. தூரமோ நாகைபூரம் வாழமே தொட்டுஎட்டு
நேரமோ நாங்கள் கடந் திட்டோமன்னே.
7. தட்டிப்பா யாறுதற் கெட்டிச்சேர ருண்ணத் தண்ணீர்
கிட்டிப்போய்ச் சோறு உண்ணுவிவா மன்னே.
8. சுட்டிப்பாய்த் தேடுநகர் கிட்டிப்போய்ச் சேர்வதற்கு
கட்டுச்சேர ருண்ணுவோம் வாடா அன்னே.

சபை விருத்தம்.

நேயமிகு இரசண்ட வேகன்கால வேகக்கூடு விருப்புறைப்
படியே சென்று
தூயதண்ணீர்க் கறையருகி லேலிருந்தே கட்டுச்சேர
ரந்தி மனச் சொகுகினேடு
மாயசெக தனையாளி அரசன்வாகல் அரியணையிற்
கொலுவிருக்கும் சபையிலேகீச்
செய்சரணத் தாள்வனச மலரொப்பான திருவடியின்
இடைவணக்கஞ் செய்திட்டாரே.

தாதுவர் வசனம்.

சுரணமே சுரணம், தங்கள் பாதுவர் சுரணம் ஜியர்.

செகதனையாளி இராசச விருத்தம்.

மந்திரங்க வெனவளர்ந்த புயமிலங்க
மதகயம்போல் வடிவம் வாய்ந்த
சந்தரமாய் வந்துதின்று சோதிபெறும்
ஆதுவரே சொல்லக் கேளீர்
உந்தனூர் பேரேது பாவரிக்கேவர
உம்மை விடுத்தனர் நீதென்முன் னுக
வந்த தெந்தமுறை சிக்கதெனிறை
கிங்கை பெற வசனிப்பீரே.

செகதையாளி இராசா வசனம்.

ஆனற் கேளுங் தாதுவரே, உங்கள் ஊரும் பேரூம் நீங்கள்
வந்த காரியமும் நான் அறியும்படி சொல்வீராக.

தாதுவர் வசனம்.

ஆனற் சொல்லுகிறோம் கேளும் ஜூயா.

தாதுவர் தரு.

நன்னாநன்ன நானாநாநன் நானேநன் னலு—நன்ன
நானாநன்ன நானாநாநன் நானாநன் னலு.

1. வாகைபெறு நாகைகநகர் மருவிய துய்யா—நாங்கள்
வாசமழு காபுரியாங் தேசமீழுயா
2. வேகவிற்கை யோகனேசொல் மிகவுத்தாரனும்—எங்கள்
வேந்தனெனும் வாய்ந்ததுதி வீரசூரனும்
3. அந்தமன்னன் தக்தமைந்தன் அழகுமூலுவான்—அவன்
அலங்கார ரூபணென்று நலங்கள் கானுவான்.
4. சந்தரஞ்சேர் மைந்ததுக்கோர் கோதைநாடி னுர்—அவன்
சோட்டுப்பெண்ணல் லாமல்பண்ண மாட்டோம் என்
ற்ட்டான்.
5. அந்தவார்த்தை கேட்டுமன்ன னுகம்வாடி னன்—அவன்
ஆளைவிட்டு நசள்வட்டமா ராய்ந்து தேடி னன்.
6. மன்னேயுன் மகளழுகை மந்திரி சொன்னுன்—துரை
மனமகிழ்ந்து நனிபுகழ்ந்து மாறிப் பல்கினுன்.
7. தன்மகனு முன்மகனுக் காகவேமனு—ஆரசே
தங்களுக்குச் சொல்லுச்சொல்லி எங்களைவிட்டான்.
8. நன்னல்பெறும் நகர்த்துரையே நரபதிமகற்குத்—தன்
நங்கைதன்னை மங்களமாய் நல்குவீர் ஜூயா.

தாதுவர் வசனம்.

ஆனற் கேளும் ஜூயா, அழகாபுரி பட்டணத்தை அரசாட்கி பண்ணு
கிற அதிவீரசூரன் தனது திருக்குமாரனுக்கு, உமது திருக்குமாரத்
தியைக் கலியாணம் பேசிவரச் சொன்னார்; உங்கள் இருதய சந்தோ
ஷத்தை இன்னதென்று சொல்வீராக

செகதனையாளி இராசா கொச்சகம்.

பார்க்க நினைக்க முடுகுவனே பாரப்பவுசோ பணச்செருக்கோ
ஆக்கைகமைத்த அதிவீர சூரைனான் அறிமேனே
நாக்கைகருடற் கிணையாமோ கள்ளப்பயலே கட்டனையுரைத்தீர்.

தரு.

உங்கள் நாக்கைஇழுக்கு அறுத்துப்புறத்தினில் நாய்க்கொரு
வாய்க்கட்டுத் தாக்கியே ஆக்கினைசெய்வேன்
அந்தக்—கோக்குலமென்றிடு சக்கிலிவிட்டைக் கொளுத்தி
அழிக்கத் தளத்தொடு வாறேன்.

கொச்சகம்.

புந்திக்கொழுப்போ படைமினுக்கோ புத்தித்தான்வோ குடிவெறியோ
சந்தவாக்கோ பயித்தியமோ தன்னையின்னென் றநியானே
அந்தப்பயறுக் கித்தனையும் ஆச்சோஅரசர் முறைபோச்சோ.

தரு.

இப்போன்றவிதமவன் எந்தன்மகள்தன்னை எப்படி மெய்ப்படி
கைப்பிடிக்கும்படி கேட்டான்
அவன்—கிந்திடவந்திடு சந்தரமான சிரத்தை
உரத்தை நெரித்திட வாறேன்.

கொச்சகம்.

கூசிக்கூசிச் சிறகொதுக்கிக் குப்பைகளைும் வான்கோழி
வாசக்கலாப மயிலினெடு மனத்தைப்பொருத்தி மதித்துபோல்
பேசியலுப்பி யிருந்தவனைப் பிடித்துஅடித்துப் பதைபதைக்க

தரு.

இந்தக்—காசினியோர் முன்னே பாசமதாலோன் கட்டிப்புரட்டி
வெருட்டி. உருட்டி உதைப்பேன்
இந்தப்—பாசனத்தோர்களும் கூசிடவேயவன் பாட்டையும்
நாட்டையும் கோட்டையையுன் சிதைப்பேன்.

கொச்சகம்.

எம்பித்திரியும் எலிகொருத் திருக்கமாட்டாபல் காட்டில்
பாம்பைப் புற்றில் கொஞ்சினையாட பார்த்த கதையோ லாக்—
சுதா
விம்புப்பயலைப் பிடித்து அவன் சிசரையடக்க நான்றிவேன்.

தரு.

என் - ஆண்புத்தியைக் கொஞ்சம் காண்டிக்கிறேன் ரீர்
அழுதுஷ்டமுது தொழுதுபழுதின்றிச் சொல்லுக்கோ
புயம் - சோம்புற்றிடநெடுஞ் தாம்புற்றபோது
தடுக்கு மிடுக்கு மடங்கிங் கெடுக்குமைச் சொல்லுங்கோ

செததீனயாளி இராசா விருத்தம்

பேசுகின்ற உங்களையும் அனுப்புகின்ற அரசனையும் இடித்திப்-
விசுகதிர் வாருநுவி அதுக்கறுத்துப் போட்டிடுவேன் -
-போது

காகினியிற் தாதரென வந்ததலை உயிர்இழுத்தீர் கண்காணுமல்
வாசலைவிட் டப்புறத்தே கடந்துநடந் துமதுநகர் மருவுவிரே

செததீனயாளி இராசா வசனம்

ஆனால் கேறுங்கோ தாதுவரே, அந்தக் கீழ்சாதிப்பயல்
வார்த்தையைக் கேட்டுவாட்டு மதியாமற் பேசுகீர், தாது
சொல்ல வந்ததினால் உயிர்இழுத்தீர்; இனிமறு மொழி
சொன்னால் இந்த வாளினால் வெட்டியெறிந்து போடுவேன்
இப்பு ஊருக்கு ஓடிப்போவிர்களாக.

தாதுவர் - தரு.

1. மானம் போச்சே வெசுங்கை யீனாமாச்சே - நல்ல
வாசக் கலியாணம் பேசப்போனே மந்தக்
கோனவன்பெல வானவ னெங்களைக்
கூக்குரல் செய்துவின் நாக்கறுப்போமென்று
குட்டும் பட்டோமே - எதிர் நின்று
தட்டுக் கெட்டோமே - மானம்
2. நல்ல வசனங்கள் சொல்லி மருட்டியே
நாமந்தக் கண்ணியை வேந்தவுக்குக் கேட்டோம்
தல்லடி மேவிட்ட பொல்லடி மேவன்
காதுக் கேருமலே மோதிக் கதிர் வந்து
கண்ணத்தித்தான் - இருக்கண்ணும்
மின்னித் துழித்தோம் — மானம்

3. எங்கள் துவூசோன்ன மங்களாஞ் சொன்னேமே
எப்படியு மவன் கைப்பிழியாகவே
உங்கள் செருக்கோ மதங்கள் பெருக்கோ வென்
நாக்கத்தூடனே கீழ்த் தாக்கிப் போட்டுக் கொண்டு
உதைக்கப்பட்டோமே அவன்பாதந் தனைக்கும்பிட்டோமே—
—மானம்
4. வாட்ட மில்லாமலே நாட்டர சன்சொன்ன
மங்களாஞ் சொல்லி அலங்கோல பாயவன்
ஆட்டி அலைத்திந்கே கோட்டிலே செய்தலம்
ஆற்றிடு மானபங்க மத்தனையு மினி
ஆருக்குச் சொல்வோம் - இனிமேங்கள் ஊருக்குச்
செல்வோம்—மானம்

தாதுவர் கொச்சும்

சீரா ரழுகைத் திருநகரை ஆண்டிருக்கும்
பார்வேந்தே நாங்கள் பகருமொழி ஸயக்கெறும்
நாரா யனைணனவே நாகைநகர் ஆண்டிருக்கும்
தார்வேந்தன் செய்த பிழை தாலுரைக்கக் கேட்டருளே

தாதுவர் வசனம்

சரணமே சரணமையா, செகதனையாளி செய்த காவியங்களை
பெல்லாஞ் சொல்வோம் கேட்டிராக.

தாதுவர் தரு

நன்ன நன்ன நானேநன்ன நானநந்தனந — நன்ன
நானநன்ன நானே நன்ன நான நன்னன

1. சொன்ன செகு தனையாளி மன்னனைக் கண்டோம் — நல்ல
துங்கமங்க வாக்கல்யாண மங்களம் கண்டோம்
உன்னி உன்னி யேவெற்கிப் பார்த்தானே ஜயா — அன்ன
உன்னுடலம் வென்னம்போல வேர்த்தானே ஜயா
2. நாக்கறுத்துப் போடவென்று கூர்க்கல் செய்தான் — உன்னை
நாடிமோடி யாய்ச்சபையில் சீக்கரம் வைதான்
கோக்குலத்துக் கெல்லாமுப்பைக் கீழ்க்குலம் என்றுன்—
—உந்தன்
கோட்டையோடே செல்வம் வெய்யத் தாக்கிடேமென்றுன்

3. நன்மை சொல்லக் கன்மமதாய அடித்தா னேஜ்யா — அந்த நட்டுண்ணிப்ப யலெங்களைக் குட்டினையா சென்னி மின்னி வடுவாச்சுதே ஜ்யாவே ஜ்யா — எங்கள் சித்திகெட்டு அவகீர்த்தியாய்ப் போய்ச்சுதே ஜ்யா
4. இப்படி அவ னுக்குவரக் காரியமென்ன — இவன் இத்தனை ளாகச்செய்த வீரியமென்ன ஏப்படியும் நாமவளை அடக்கமும் வேனும் — நாங்கள் ஏற்றபடை யோடே அங்கே நடக்கமும் வேனும்

நாதுவர் விருத்தம்

தள்ளுகிறுன் மங்களத்தைத் தடுபோ டென்ன எழுந்திருத்து சபையோர் மெய்க்க
துள்ளுகிறு னுனக்கு வசை கனக்கவென்று பலதாமாய்ச் சொல்லீச் சொல்லி
எள்ளுகிறு னவனிரத்தங் கொழுப்பாக முழுப் பேய
நெனவே வேகங்
கொள்ளுகிறு னுனதுபடை யோடே போய் அவளைவென்று
கொன்றிடாயே.

நாதுவர் வசனம்

கேநும் ஜ்யா, உமது குமாரலுக்குக் கலியாணம் பேசகிறபோது செகதனையாவி சபை மெய்க்கும்படி பழுது சொல்லி எங்களையும் அடித்துத் துரத்திவிட்டான் அவளை யுத்தம் பண்ணி அடக்கவேணு மாசே.

அதிவீரகுரராசா தரு

தனதான தனதான தனதான தனதான
தனதான தனதான தானின தானு

1. வந்து கிட்டும் நேசப் பந்திவிட்டுப்பேச
அந்த மட்டுக்கவன் ஆளாகினுனே
நின்தித்தலன் றன் நாக்கைச் சிந்திக்கழுகு காக்கக
அந்திக்கிரை யெடுக்க அறுத்தெறியேனே
2. மருட்டிக் குடிகளெங்கும் வெருட்டிக் கடமை வாங்கும்
திருட்டுப்பயதுக்குள் திறமறியேனே
அருட்டி அவளையள்ளிப் புரட்டி விழுத்தித்தள்ளி
மருட்டி சிலச்சினேடே உதைக்கறியேனே

3. ஆற்றல் மிஞ்சினார்போலே தேற்ற நெஞ்சினைக் காற்றில் பஞ்சபோலே கலங்கச் செய்யேனே சீற்றப்படைகள் கூட்டி ஏற்றத்தவரை வாட்டிப் பாற்றுக்கிரையிடுவேன் பதில் சொல்லுவிரே.

அதிவீரகுராசா வசனம்.

கேளும் தாதுவரே, என்னைத் தப்பாகப்பேசின சொத்தையை யுத்தம்பண்ணி அடக்கிக் கொள்ளுகிறேன். நீங்கள் உங்கள் நகருக்குப் போயிராக.

தாதுவர் வசனம்.

அப்படியே ஆகட்டும் ஜயா.

அதிவீரகுராசா விருத்தம்.

மதிபரவு மிகுவதன ரூபனென்றும் மந்திரியே வழுத்தக்கேளாய் அதிவீர குரனென்றும் பெயர்போச்சே அவனுக்கிப் படியுமாச்சே கதிர்மேவு துரிதவித மாகமருவதன கர்த்தனை மதிவுரைகிங் களையும் அவன் பகுதிப்படைகளையும் வரச்சொல்லுவாயே.

அதிவீரகுராசா வசனம்.

வாரும் மந்திரி, நமது வாசலில் இரண்சிங்களென்கின்ற படைத் தலைவரையும், அவன் படைகளையும் இங்கே வரச்சொல்லும் பின்னாய்.

மந்திரி வசனம்.

அப்படியே ஆகட்டும் ஜயா.

அதிவீரகுராசாவின் சேலைபதி வரவு.

சபை விருத்தம்

சித்தகமா யதிவீர குரதுரை கட்டளையை விரைவில் கேட்டு வத்திசையும் விளங்குசட்டை இட்டுவர்னாக் கட்டாரி இடையில்சேர்த்து பத்திகளும் சத்திகளும் மழுச்சிலைகோல் தண்டுடித் பாலந்தாங்கி மத்தகய மிரதபதி யரணமெய்து கற்பித்தான் கட்டனமாய் வருகின்றன.

சபை தரு.

தத்தனத்தந்தானு	தனதன	தத்தனத்தந்தானு
தத்தனத்தந்தானு	தனதன	தத்தனத்தந்தானு

1. மாசில்வளாடு துரைசொன்ன வாசகத்தைக்கேட்டு மீசையிற்கைபோட்டுப் போர்த்திம் வீரவான்வந்தானே.

2. மேலிற்பணியிலங்க எதிர்த்திடு வீரரவிகலங்க
காலிற் கழல்குளங்கப் பொருதிறல் கற்பித்தான்வந்தானே.
3. பேசுமலிதுலங்க ரண பேரிமிகமுழக்கக்
காசினியோர்துலங்கப் பொருதிறல் கற்பித்தான்வந்தானே.
4. வரணப்பரியேறிப் பொருதிடச் சாரிவருவோரை
வண்ணக்குடல்கீறிப் பொருதிட வல்லவன்வந்தானே.

சேஷபதி சௌமம்.

சரணமே சரணமையா என்னை அழைத்த காரியம் இன்ன
தென்று கட்டளையிட்டருள்வீராக.

சேஷபதி—அதிவீரகுராசா தர்க்கத்தரு.

நன்னன்ன நானன்ன நானன்ன நன்ன
நானன்ன நானன்ன நானன்ன .....
நானன்ன நானன்ன நானன்ன நன்ன நானன்ன நானன்ன

திருக்கர் முடியணி ஏந்தலே—உந்தன்

திருப்பாதம் பணிந்திட்டேன் ஏந்தலே
மருவலர் வந்துபேர் தொடுத்தாரோ—அல்லால்
மறுமன்னர் வகைபேசி விடுத்தாரோ.

அதிவீரகுராசா தரு.

இருபுய வலிபெற்ற வீரனே—எந்தன்
எழில்படையனைத்திற்குஞ் தலைவனே
குருபரன் அருளொடுநாளைபோய்—நீரும்
கொற்றவ ஜெடு பொர வெண்ணினேன்.

சேஷபதி தரு.

அங்கவு ஜெடுபொரக் கருமேன்—அன்றி
அவன்செய்த அனியாயம் சொல்லுமென்
சிங்கம்போல் அவனுடன் பாய்ந்துமீ—மட்டு
சிரந்துணித் திடனிடை தாருமீ.

அதிவீரகுராசா தரு.

தங்கமகன் அலங் காரந்கு—அவன்
தையலை மணாஞ்சுசெய்ய எண்ணியே
துங்க நடைத்துதார் தம்மையும்—வெளு
துரிதமா யவனிடம் விடுத்திட்டேன்.

சேநுபதி தரு,

மனாஞ்சியீயச் சம்மதப் பட்டானு—அன்று
மறுத்து வசையுரை தொட்டானு
குணங்கெட்ட சண்டியின் கோலத்தைச்—சீக்கிரங்
கூறுவிர் சினம்மெத்தக் கொதிக்குதே.

அதிலீரகுராசா விருத்தம்.

செங்கனகப் பேறு அலங்கரனாச் சிங்கனெனாச் செகத்தோர் யெய்க்கும்
தங்கமுடிமருவு செக தலையாளி அரசன்மிகு சமர்த்தன்போலே
இங்கனைக்கு ஏசிப்பேசி அனுப்பினேன் அவனேலெட்திர்போர் செய்து
அங்கவன்றன் கோட்டைதலைப் பிடிக்கவெனானினைத்து உளை அழைத்
திட்டேனே.

அதிலீரகுராசா வசனம்.

ஆனால் கேளும் பின்னாய் படைத்தலீவனே! நாகபுரத்தரசன்
செகதலையாளி எசி அனுப்பினேன். அவனேலே போர்செய்ய நமது படை
களை ஆயத்தம் பண்ணுவீராக.

சேநுபதி தரு.

பல்லவி

இப்படியும் வரலாச்சுதோ—சமர்புரிய
இப்படியும் வரலாச்சுதோ

அநுபல்லவி

இப்படியும் வரலாச்சோ எத்திசை புகழும் போச்சோ
கைப்பிடிய தாய்ப்பிடித்து மெப்புடைக்கக் குத்திடுவேன்—இப்.

சரணம்

1. தாதுசொன்ன வவலர்தம்மை — விரட்டிஜுட்டும்
நீதிமன்னர் ஆரடாமணனில்—அவன் படைனையத்
நூசதூச தாய்ப்பறக்க வீசியென்கைவரளினுலே
குரனெனப் பேர்ப்படைப்பேன் பாரடாஅட்டாழுடா —இப்.
2. கேசரிமுன் ஓரிசிற்குமோ—எனக்குபுன்னே
பேசுஅவன் நாவதிக்குமோ—உருத்தெழுங்க
கேடையத்தை நான் பிடித்து கூடுபடை கேடுபடக்
கிட்டியுடல் முட்டியுமிர் விட்டுகிடச் செய்குவேனே —இப்.

அதிவீரகுராசா விருத்தம்.

படைவகுத்து வந்த பராக்கிரம கேசரியே
விடைபொருவு நாகைபூர வேந்தனுக்குமுன் நடந்து
அடைவுபெறு கோட்டையிடு அல்லாதவன் படையில்லையென்றால்
விரைவுடனே அவன்சம் மதிகேட்டுத் திரும்புவதே.

அதிவீரகுராசா வசனம்.

வாரும் பின்னாய் பராக்கிரமகேசரியே, செகதனையாளி முன்
போய், கோட்டைபை விடுகிறுஞ அல்லது யுத்தஞ்செய்ய வரு
கிறுஞ என்றுசம்மதமற்று வருவிராக.

சேஷைதி வசனம்.

அப்படியே ஆகட்டும் ஜயா,

சேஷைதி தரு.

- தந்தனத்தான தனதனால் தனதன தந்தனத்தான தனதனால்
தந்தனத்தான தனதனால் தனதன தந்தனத்தான தனதனால்
 1. நாகைபூரத்துக் கதிபதியே—இந்த நாற்றலைச் போற்றும் நரபதியே
வாகைபெறுமழு காடுரியான்—எங்கள் மன்னவனுங் கொண்டக்
கண்ணவன்பான்
2. மங்கையர் மையல் கொன் இங்கிரதனும்—அவன்
[—மங்தன் அலங்கார ரூபனுக்குத்
தங்கமெனுமழு கங்கமுன்ன—உன் தவக்கொடியான்—
[—புவிக்கேவடி.வில்
3. இன்னவளை டனஞ் செய்யவென்று—நீரு மாக்கிரத்தினில்—
[—வாக்குரைத்தீர்
புன்மொழிகேட்டு இறைசமருக்—கதோ இன்னிலம்—
[வந்தனர் நீரீவிர்
4. இந்திரனும் துணை தந்திடுனும்—புவி எல்லவருங்கூடி வந்திடுனும்
செந்திருமால் அருள் தந்திடுனம் யான்—செயம் பெறுவேன்—
[—இருந்தேயற்றவிர்

சேஷைதி விருத்தம்

செருமலி நகரை ஆளும் செல்வனே செப்பக் கோய்
அருவிறல் படைத்து வாழும் அதிவீரகுராசன்
பொருதுதற் கிங்கே வந்தான் பொருவவீயா சாகையோ—
[—வென் (ரு)
இருமொழி கேட்கச் சொன்னுண் உன்மனஞ் சொல்லுவாயே

சேநுபதி வசனம்

ஆனால் கேளுமிராசனே, அதிலீருக்குதறை போர்பண்ணப்படை
கூட்டினாருகிறு; கோட்டையை விடச் சம்மதியோ போர்
பண்ணச் சம்திமயோ, என்று கேட்கச் சொன்னார் உம்
முடிய மறுமொழியைச் சொல்லிராக.

செகதனையாளி இராசா விருத்தம்

ஆடாவப் பெட்டிதன்னைப் பலகாரப் பெட்டியென அதழான் கூடி
யாடுபட்டு நுழைந்தப் பாம்பினுக்குப் பகிக்குதலி பண்ணினாற்போல்
மூடனிவன் வந்தானே உயிர்போவ தறியானே முந்தினேமோ
கூடுமட்டும் பார்க்கச் சொல் என்னுய்க்கு அவனீரல் கொடுக்கிறேனோ.

செகதனையாளி இராசா தரு

பல்லவி

இப்படித்தத் துவமாச்சதோ - அதிலீருநான் என் நகர்க்குள் -
-வரலாச்சதோ

அனு பம்லவி

அப்படிக்கென் இராசலுக்சோ அற் அற் இளியென் பேச்சை - இப்படித்
சரணம்

ஏகச்சக்கர வர்த்தியென்னியோ - இருந்தாசர் ஆக உக்கிர
மத்தின் முன்னியோ நகரிலது

எரிபெற்ற நெற்கொருத்துதே - அடா

இடாப்பெற்றீட வழுத்துதே - அவனுகைய

நரலைப்பிடுங்கி நரி நாய்க்கருக் கரிந்துபகி

ஆற்றத் தடிந்திடுவே விவதுநடனே நானுமிப்போ - இப்படித்

செகதனையாளி இராசா வசனம்

அதோ கேளும் சேநுபதியே, போர்பண்ண வந்தது நல்லதாச்ச,
அங்கேன நிற்கச்சொல்லு போர்பண்ண வருகிறேன் அற்விராக

சேநுபதி வசனம்

அப்படியே ஆகட்டும் ஜயா.

செகதனையாளி இராசா வசனம்.

ஆனால் வாரும் பிள்ளாய் மந்திரி, நமது வாசலில் சேநுபதியை
யும் படைகளையும் அழைத்து வருவிராக.

மந்திரி வசனம்.

அப்படியே ஆகட்டும் ஜூயா.

செகதனையாளி இராசாவின் சேலுபதி வரவு.

சபை விருத்தம்.

திருமருவு நாகைநகர் அரசனிட்ட கட்டளையைச் சிரமேற் றுங்க
மருவுமரு வலர்மதிய நெடியபடை தொடுக்கவல்ல வயவர்குழ்
உருமருவு பரிசைகதிர் இலகுவசி மருப்போ டிருப்புலக்கை யேந்த
துரிதமிகு பண்டமில்வந்து பொருதுதற்குச் சேலுபதியுங் தோற்றின்னே

சபை தரு.

தாந்தனாந் தனத்தானு தாவினதந்தை தானத்தோந்
தாவினதந்தைத் தனத்தானு
தாந்தனாந் தனத்தானு தாவினதந்தை தானத்தோந்
தாவினதந்தைத் தனத்தானு.

1. தேநூர்தரு தொடையான்—தரியலர்—திடுக்கிட
மிடுக்குள்ள திறற்படையான்
வாஞேர்க்கு நடையான்—பகைகளை—பாற்றுத்தகர்
சீற்றுத்துப்பின் வளவனே வந்தான்.
2. பஞ்சவர்ணப் பரியேறித்—தன் நுடைய—பக்கத்திலே
மிக்கவர்க்குப் பணிக்குறி
மெஞ்சமிகக் களித்தேறிப்-பகைகளுறை—நிச்சிரகஞ் செய்யத்தக்க
உக்கிரன் வந்தான்.
3. நீண்டபோரில் ஆரையும்விடான்—எவர்க்கும்- நேயங்கொனும்
முடம்பிலே காயமும் படான்
தாண்டுபடைக் குப்புறங்காடான்—வெசு-சூரனெனப்பெயர்
படைத்த வீரவான் வந்தான்.
4. தாண்டுபடை யேற்டவல்லான்- பொருதிடத்-தனஞ்செய
ஞகு மென்னக் கனஞ்செய் வல்லான்
நீண்டவய டுண்டிடுசொல்லான்—சமரிடையே- நேரேவல்
கொள்ளவல்ல சூரன் வந்தான்.

சேலுபதி வசனம்.

சரணமே சரணமையா, என்னை அழைத்த பணி
அறியும்படி சொல்வீராக.

செகதனையாளி இராசாவின் சேநுபதி தரு.

நன்னன்ன நானன்ன நானன்ன நன்ன
 நானன்ன நானன்ன நானன்ன
 நானன்ன நானன்ன நானன்ன நன்ன
 நானன்ன நானன்ன நானன்ன.

1. வாள்கர மேந்திடு ராசனே-கீசிர-பாமுடி தரித்திடுந்தோளனே பூதலம் மதிர்கும்பே ராளனே இராச புதல்வனே என்னை நீர் - அழைத்ததேன்
2. மாற்றலர் வந்தததிர்த் தார்களே - நீரும் - தோற்று - விட்டோமென்றினைத்திடோ சூட்சிய மானதோர் வார்த்தையை - இப்போ சொல்லி ரென்மனம் மகிழுவே.
3. பிறர் சொல்லும் வார்த்தைக்கு பிறவருவேலே - மறு பேர்சொன்னுல் அஸ்திரம் தொடுப்பேலே மறுகாதே என்னயிர்த் தோழனே - இப்போ வழுத்துவீர் என்மனம் மகிழுவே.

செகதனையாளி இராசா கொச்சம்

புள்கார வந்துநின்று போற்றுஞ்சே னுபதியே
 அழுகா புரியான் அதிலீர சூரனென்பான்
 பழுகாரப் பெருப்போர் படைகூட்டி வந்தாலும்
 தளமோடு போய்வணித் தாக்கியமர் செய்வோமே.

செகதனையாளி இராசா வசனம்

அதோ கேளுஞ் சேநுபதியே, இதுதான் சம்பவம்,
 இதற்குத் தகுந்த ஆயத்தஞ் செய்வீராக.

செகதனையாளி இராசாவின் சேநுபதி தரு

பல்லவி

அடிக்கிறேன் பாருசே அவன்தலை - ஒடிக்கிறேன் பாருசே
 சரணம் 1.

அடிக்கிறேன் அவன்தலை பொடிப்பொடி யாகவே
 நொழுக்குள்ளே அமர்செய்த முடிப்பேனு னுகவே
 படிக்கெல்லா மல்லெரு துடுக்கனே அடிக்கிறேன்
 பாருமென தாண்மைக்கும் ஆரோக்கிரோ பாரும்- அடிக்

2.

ஈரல் தனையிழுத்துப் பாரில் விழு உதைத்து
எங்கு மறியஅவர் அங்கமது முறிய
இருத்தி வருத்தியவன் உரத்தைக் கரத்தால் யானும்
இறக்கி முறக்கி எனும்பைப் பொறிக்கப் பொறிக்க அவனை-அடிக்

சபை தரு

பல்லவி

வந்தெத்திர்த்தாரே இருபேரும் வந்தெத்திர்த்தாரே

சரணம்

1. மந்தரம் போலே பெலத்தார் நலத்தார்—உறுக்கி வந்தெத்திர்த்தாரே சலத்தார் நிலத்தார் வட்டப்பறை தட்டிச்சிறை முட்டித்தாலனி கிட்டி மட்டித்தொடை கட்டிச்சிறை தட்டித்துடை தட்டித்தட்டி —வந்தெத்திர்த்தாரே
2. பந்திகொண்டாரே வரத்தார் துரத்தார் மரத்தார் ரூடலங்கள் பட்டுக்கெட மட்டுக்கணை தொட்டுக்கணை விட்டார் வட்டக்கள் ரிட்டுப்புகழ் இட்டுப்பொருத்திட்டார் —வந்தெத்திர்த்.
3. சுந்தரப்பொர மதித்தார் கொதித்தார்—நாகைபான் னன் தந்திரத்தாலே சதித்தார் குதித்தார்—அழையார் துங்கத்துடனேகிப் பலதங்கிற் குடிபுகுந்தார் —வந்தெத்திர்த்

செதனையாளி இராசாவின் சேலூபதி விருத்தம்.

வட்டேழு தேசமுங் கிடுகிடென் றகையுமே ஏரிநீர் சுவற்றிடுமே எனதுபேர் கேட்டதுகி வீரசூரும் இடியோசை அரவ மாவார் கெட்டியொரு மட்டியெனை முட்டியெதிர் பேசங்கு காலமிதுவோ கேசரிக்குமுன் ஓரியெதிர் பேசுமோ முனை யொல்லை சமர் செய்யவருமோ வட்டக் கடலுலகது அழியுமோ ஆதவன் மாற்யே மதிபாகுமோ ஆட்டரவமதிகுடி நாதனரு வாலிந்த அதிவீரசூரனை முடிக்கிறேன் துட்டர்களை வெட்டியே வெட்டவெளி யாக்குவேன் சூரத்துவங்காட்டுறேன் துங்கரண சிங்கன்றின் ரெனது ஆண்மையொடு தொடுக்கிறேன் பராணமிதுவே.

அதிவீரசூராச சேலூபதி விருத்தம்.

அட்டத்தைச் கிடுகிடென்னத் துட்டர்கள் நடுங்கிட அதிவீரசூரனை வை அழைக்க ராசபுரி தீற்மதற் யாதுமே ஆங்கார மாயுறைத்தான் கெட்டிமா கெட்டியிது கட்டுஞ்சிலி வகையுறை கேட்டிடக் காலமிதுவோ

கேசரி நிகர்த்தநான் தூசுதுசாகவே சொடுக்கிறே னவங்படைகளை
வெட்டியமர் போருதியே பட்டணக் கோட்டையை வெகுஉக்கிரமத்துடனோன்று
படுத்தியே
வீராதி வீரனெனும் செகதனையாளியை வெகுஉக்கிரமத்துடனோன்று
தூட்டனவன் கிரமதைத் தட்டிப்பற்றுமே தலைத்துமவன் சோட்டை
தனையும்
துலங்கிடக் கட்டியே நலங்களும் பெறுகிறேன் சூரசங்காரர் தம்மரளையே

செகதனையாளி இராசாவின் சேலைபதி தரு

தந்தன தந்தனத்தானு தானத்தோம் தாவினதானு
தந்தன தந்தனத்தானு தானத்தோம் தாவினதானு
பட்டிப்பயலே நீ வாடா எந்தன் கெட்டித்தனத்தைப் பார் மூடா
எட்டிப்பிடித்து நான்கேடா தலைதட்டிப் பணிப்பேன் நான் மூடா

அதிவீரகுர ராசாவின் சேலைபதி தரு

தட்டி யெதிர்பேச வாய்டா சிங்கக்குட்டி யென் ரேயெறிவாய்டா
வட்டத் தனத்தாளை நான்டா-கட்டி மன்னர்க்குச் சேர்க்கிறே பாரடா

செகதனையாளி இராசாவின் சேலைபதி தரு

பிடித்துப் பிடித்துக்கொண் டாய்டா - ஓரி ஒத்த வளிமைதானே வாடா
கத்தக் கத்த அறுப் பேன்டா எந்தன் சித்தக் துணிவைப் பாரடா

அதிவீரகுர ராசா விருத்தம்.

சரிசரி மெய்தான் மெய்தான் தட்டி சமர்த்தனென்றே
தரைதனி லெவருங் கூடிச் சாற்றினூர் பேசவேண்டாம்
துரவரை மறுத்துச் சொன்ன நாக்கினை அறுத்துப் பின்பு
கருநிறக் காக்கை யுண்ணாக் கொடுக்கிறேன் கொடுக்கிறேனே

அதிவீர குர ரா வசனம்

ஆனாற் கேள்டா மட்டிப்பயலே, இதோ எனது கையிலிருக்கும்
வாளால் உமது தலையை வெட்டிக் காக்கைக் கிங் கொடுக்கிறேன்
பாரடா மூடா.

அதிவீர குர ராசா தரு

தத்தனத்தன தத்தைத் தானினு தனதானின
தத்தனத்தன தத்தைத் தானினு தனதானின
தத்தன தனதானின தத்தன தனதானின
தத்தன தனதானின தானின தானு

1. துட்டனே நீ மட்டிதா னேடா - துரபோல் நின்று முட்டவே வாய்த்திப் பேசடா - உணமானக் கிச்சன் மிரை கொடுப்பேன் சற்றறவில் ஸாதமூடா வெட்டுவேன் தலைக்குழியக் குட்டுவேன் பாரடாமூடா
2. சுந்தரமாய்த் தேவிலேற்யே துரபோல் நின்று அந்தரத்தில் அம்புதாவியே அடா விடுகிறேன் பார் ஆதிசேடதும் நடுங்கப் பூமியதிர்து கலங்க வாளியுமதிர்ந் துரங்கப் பாளியுளைக் கொல்லுவேனே

செகதனையாளி இராசா—தரு.

1. ஆணிசேலை பரிதேரோ-உந்தன் ஆண்மையை யறிந்திடவாடா அரசனெனதும் பெயர்போமோ-நியமாரு ஆண்கிங்கமென் நற்பாயே
2. ஆணபடை கூட்டிவந்தாய்-உந்தன் வாழுக்கிறையாகப்போருப் போக்குயமன் னனேவாடா-உந்தன் கோட்டை திண்ணை மிடிப்பேன்டா
3. வாய்க்கொழுப் பாகவே வந்தாய்-உந்தன் வாழுளைப் போக்கிறேன்பாராய் சித்திரமானதோர் வாளால்-உந்தன் சிரமதுதுவை படப்போரும்.

சபை—விருத்தம்,

நீடிதிவீரசூர நிருபனைக் கொன்றே தாக்கி பாடுகுழு வயவர்சேனை பதியெலு மமைச்சன் கூட மேதினி யோர்கள்மெய்க்க விருதுமே கட்டிக்கொண்டு ஆறு பதாகையாட அழகைநா டடைந்திட்டாயே.

செகதனையாளி இராசா கொச்சகம்.

நானு விதமாய் நனிபணிந்து நமது படைக்கு நாயகமாய்ச் சேனு பதியே அந்தகர்ச் செல்வக் குமாரன் தனைப்பிடித்து ஆனே ரிடத்திற் கொடுத்ததுப்பி அதன்பின் நமதுங்க ரெனவே வாலேர் கொடியுங் கட்டி யெங்கள் வளங்க எனவர்க்கும் வழுத்துவவையே.

செகதனையாளி இராசா வசனம்.

ஆனாம் கேளுஞ் சேனைபதியே இறங்குபோன அதிவீரசூரனுடைய கோட்டையிலே நமது கொடியையுங் கட்டி அவன் மகன் அலங்கார ரூபனையுங் கட்டிக்கொண்டு வருவீராக.

சேஷுபதி வசனம்

அப்படியே ஆகட்டும் ஜய.

சைதனையாளி இராசாவின் சேஷுபதி விருத்தம்

மாரணை மருவுமெழில் அலங்கார ரூபங்கள் வழுத்தக் கேளாய்
ஆரமர்செய் திடுகளத்தில் உள் அப்பன் இப்பொழுது ஆவிமாய்ந்தான்
பாரச ஒனின்பிடித்து இழுத்துவர முழுத்தயவு பணித்தார் நீயும்
போரணியும் மன்னர்ச்சபை போந்திடவே எழுந்து புறப் படுகுவாயே

சேஷுபதி வசனம்.

ஆனால் கேளும் அலங்கார ரூபனே, உனது பிதா யுத்த
களத்தில் போர்பண்ணி இறந்து விட்டார்; எங்கள் துரை
சமுகத்திற்கு உம்மை அழைத்து வரச் சொன்னார் நடந்து
வருவிராக.

அலங்கார ரூபன் தாழிசை

மத்தருச்சுன் நதி வைத்திருக்கு மெழில் மருவுசடிலதயா பரன்றுவ்
வந்த கந்த பல தொந்தனைந்தை வீனை வந்துதோ கொடுகை முந்துதோ
ஒத்திருக்குவ ரெத்தினப்பொலிவு மூலியமோ கிலைகள் குலையிமோ
ஒசையைப்பெருகு ஆசையப்பருயிர் ஒழியமோ அரசும் அழியமோ

தாரு.

1. சத்துருக்களைக் கண்டு மெத்தொரு களைகொண்டு
பித்தரி னுரைவின்டு புகழுமி வுகள்கொண்டு
தடதடச்சுது படபடக்குது கிடுகிடுக்குது நடுகடுங்குது
தாக்கோகம் தாகவருக்குது - என் ஆகமேபெரி தாகவருக்குது என் -
[- செய்வேவ்]
2. சத்தி கெவுரிபாலா சித்தியசங் கேலேலா
உத்தம குணசிலா சித்பகி ரணவேலா
தணிகையங்கிரி அஜையுமிங்கித மனிகளின்பொலி யஜையுமிங்புறு
தாரவார வொய் யாரமான - ஒரு - சூரசங்காரனை கண்பாரும்

தாழிசை

கஞ்சனும் பணிகடம் பணிந்திடு தடம்புயா

கலவகுலரவு மயிலின் மீதில்வரு காரனு துவசவாரனு

மஞ்சுபற்பலர்கள் மிஞ்சுபற்பலர்கள் அழைக்கின்றுரெண்ணை -

[- வருத்தவே

சிறையில் இருத்தவோடயிர் மடிக்கவோ மெய்யில் அடிக்கவோ.

தரு.

1. நெஞ்சிசல்லா மிடிக்குதே சஞ்சலம் பிடிக்குதே
துஞ்சிமெய் துடிக்குதே செஞ்சொல் பொடிக்குதே
நிருபதித்துரை பொருதிறக்கவோ பெருகுதித்துயர் வருகுதிப்படி
நீதிவேத புராதன துணை நீசெய்ய வருவாய்சவாமி.
2. செஞ்சுடர் தருஞ்சித்திரா வஞ்சிகெ வரிபுத்ரா
மிஞ்சலு விருபத்திரா அஞ்சினவரக் குமித்திரா
திருவளங்தனில் மருவபொற்புள அருளியின் ஒறு துணையருள்வாரப்-
[-சவாமி
கருணையைப்பெற சிவகோயிலின்மேவு தயாபரா குலதெய்வமே

சபைவிருத்தம்.

நிருபனுவரப் படிசேன பதிபகைஞ் ரொடுடந்து நிகிரில்லாத
கருதுவிரு துக்கதலி கட்டிமயன் வயத்திலேடு கட்டினேகித்
திருமருவு மலங்கார சூபண்கண்ட வண்புயத்தைச் சிக்கவார் த்து
பொருதிறவி வெடுதெருவில் விழுந்துவரக் கலங்கிபனம் புலம்பு-
[-வானே

அலங்காரநுபன் - உலா

அருவாகி உருவாகி எகமாகி அகரமுத ஸாதெமுத்து மாதியாகிக்
அருவாகிக் கடலூடே மகரமாகிக் குன்றுதொறும் நின்றுகும்-
[- சூரவேலே

தரு.

நான் - கருவாகி நிலமீதில் - உருவான நான்தொட்டு முருகையா
ஒரு - மருவாரும் வந்தென்னைச் - சருவாமல் இருந்தேனே முருகையா
ஜயா - பன்னிருகையா
ஒரு - தருதாதை தணைக்கொன்று - பெருவாதைப் படுத்துறு
என்செய்வேன், சிவனே நான் - என்செய்வேன்
மனம் - உருகாயோ ஏனக்கிங்கே - அருகாக வாராயோ - முருகையா
ஜயா - பன்னிருகையா

உலா

கனியார் மொழிபழகு தெய்வானை காந்தா கானவர் குறிஞ்சி-
[-வேந்தா சேந்தா
பனியாரும் மலரழகக் கெவுரியின்ற பாலா செங்கோலர மின்-
[-பரங்தவேலர

தரு.

இப்போ - மனுஞாய மில்லாமல் அனியரயப் படுத்துரூர் - என்-
[- செய்வேன்
இங்கே - தனியாகி னேன்இங்கு இனியாள வாராயோ முருகையா
ஜயா - முருகையா

உலா

வேட்டுவர்க் ஞட்டுத்தினைத் தோட்டுமீதே வெட்டிவரு பறவைக்
காட்டி நூற்று வள்ளிமணவாளா தயாளா கடுங்கோபத்தால் என்னைக்
காட்டி வாட்டியின்கே

தரு.

என்னை - ஆட்டி அலைத்திப்போ - கோட்டுக் கிழுக்கிரூர் - என் செய்-
[- வேன்
பொல்லா - ஈட்டிக் கையார் கண்ணில் காட்டிக் கொடுத்திடாயே
[- முருகையா
இப்போ - போட்டிகை யாரென்னை - விட்டில் போடப்போருர்-
[- என் செய்வேன்
அங்பு - கூட்டித் திரிவாரருள் காட்டித் துனை செய்வாய் முருகையா

உலா.

ஆனந்தா கந்தா அரவிந்தா இன்பந்தா கண்காண அடியவர்க்குச்-
[- சொல்
ஞானந்தா நயந்தா ஏகாந்தா இந்த வேளையிலே

தரு.

ஐயோ - நானிந்த வேளைக்கு மானங் தவறுதே - என் செய்வேன்
பசுந் - தேனும் நறுஞ்சோலை வாழுறு நல்ல முருகையா - ஜயா-
[- முருகையா
சற்றும் - எனமில்லாதவர் தானின் கிழுக்கிரூர் என் செய்வேன்-
[- ஜயா எது செய்வேன்

செகதனையாளி இராசா - விருத்தம்

இலங்குகொடி மரத்தினிடை துலங்குகொடி கட்டியங்கே-
[- எவரும் காண
அலங்கார ஞபனையும் பிடித்து அவன் தடித்தபுய மார்த்தே வந்தீர்
கலங்காரச் சேஞ்செயே இவன்கரத்தி லொன்றை வெட்டிக் காலீற்
[- பார
விலங்காரப் பூட்டியொரு விட்டினிடைச் சிறையில் விடுகுவாயே

செகதனையாளி இராசா வசனம்.

ஆனால் கேளும் சீல்ளாய் சேலூபதி, இவன் சரத்தி லெரன்ஸ்ர
வெட்டிக் காலில் விலங்கு பூட்டிக் கிழறியில் வையும் பிள்ளாய்

சேலூபதி வசனம்

அப்படியே ஆகட்டும் ஜூரா.

அலங்கார ரூபன் வண்ணத் தரு

தனதன தத்தன தானதானின தனதன தத்தன தானதானின
தனன தனன தனன தனன தனன தனன தனன தனன தனதானின
[-தானு]

1. தவமிகு நவயினை அவர்புகழ் சரவண பவணைமுன் நுதலிய கெவுரி-
[-யோ டுகருள் கிவசிவா - உனதருள் போச்சுதே - இந்த - அவனியினிது படலாச்சுதே
பேரழிந்தே எந்தனார் அழிந்துதே கனபேரழிந்துதே பெரும் -
பேரழிந்துதே - ஜூபோ - முனி செய்தசாபமோ]
2. புவனியிலுறுமவர் கதிபெறப்பவனினை காவோடுகவலைகள் ஒருவியதவ
நாலும் - அவனியிலே செய்த பாவமோ பெற்ற தாதை போகவும்
அண்ணை - பேதை நோகவும் இந்தப் பாதை யேகவும் கனவாதை
[-யாகவு மாக்சே - ஜூபோ]
3. நறைநிறை யுறுபுய முறுவிறலோடு செய்ய மறுவறுமுறு கயிற்று-
[-கிடமறுகியே ஸிறுவிறுக்குதே கட்டு நெறுநெறுக்குதே கைகள் வீங்குதே -
[-வெறிக்கப் பாரா தேயண்ணே மறிக்கப்பெற்றோனு
கண்ணை இறுக்கிழுடச் சொல்லிக் கையைத் தற்ககவேலு மன்னே -
[-நாசிற பூறுச்சீலை]
4. இறைமுறை பெறுகுறை வருத்தி யோருவியே அறைமுறைபதை -
[-செஸ்யுபிர் கிறுகிறுப்பாகுதே நோகுதே அண்ணே பொறுப்பாகுதே
[-போகுதே கெஞ்சுகிறேன் மனம் அஞ்சகிறேன் துயர் மிஞ்சகிறேனிரி -
[-தஞ்சமெனக் காஸ்ரயர் சுவாபி]

5. புதைப்படமொடுக்கு சின்டமெனக்கட்டகொடு முடுக்கி வேழியடல்
[-கிடுக்கெடன்னவே
நடுங்குதே தஞ்சாவரன்னே இங்கே மடமடக்குதே தெஞ்சப்-
[-பாரன்னே
மறஞாயமில்லையோ அனியியயமல்லவோ மனமிரங்கியே உண்-
[-சகாயமருள் அண்ணே
6. சாதமுடுகிய துடி அடிக்கடிப்பாத்திர் தினடல்லுமடல்மினை கடகரி-
[-பெனக்
கடுகடுக்குதே சிர்பாயதே சைக்கால் படப்படக்குதே இதோ-
[-பாவமென்னன்னே
ஈக்கமைவெட்டுக்கிறபோதிலே பையவெட்டாதே அண்ணே தொய்ய
[-விட்டிந்த மட்டிலே உய்யிட்டு வெட்டுமண்னே
சபை—விருத்தம்.
பாரன்னே பென்றுவின்ற அலங்காரரூபன் முகம் தன்னை பார்த்து
விரும்ப பண்டத்தலைன் அரசனிட்ட உட்டளைக் கென்செய்வோ-
[-மென்று
ஓராமல் அவன்வெருண்டு பாராமல் ஒருஇடத்தில் இருக்கச்சொல்லி
தாரைவா ஞநைகழுற்றிப் பருத்தகையை மரத்தில்லவத்துத் தறித்-
[-திட்டானே

அலங்காரரூபன் தரு

பல்லவி

ஐணயமோகை போச்சுதே - எனதாளிக்குறுதுய ராச்சுதே
சரணங்கள்

1. பையப் பையத் தள்ளன்னே - எண்ணீப் - பாடுப்பாமற் கொல்-
[-லண்னே
காலும் மேலும் தோயுதே கடலையிரத்தம் பாயுதே
எலங் கோலங் செட்டேனே நான் இந்தப்பாடு பட்டேனே
2. நடுநடுங்கி யாடட்டேர நாக்கை யிழுத்துப் போடட்டே
ஒடுங்கி யடங்கிப் பதறுதே என்னங்கால்கை பதறுதே
கோலங் கெட்டுப் போனேனே ஒரு கூளங் கையனுனேனே.
3. பாசில் கண்டா ரேசாரோ படு - பாதகரென்று பேசாரோ
இப்படி நானுங் களைப்பேனே - அண்னே இன்ன மொருக்கால்-
[இழுப்பேனே
ஈகப்பிடி போச்சுதே நாடன்னே என்காலில் விலங்கைப்-
[போடன்னே

சபைவிருத்தம்

கரந்தறித்தபோதலங் காரஞ்பன் களைபோட்டு அழுதுமனங் களைத்தேற
வரந்தறித்த படைத்தலைவன் காவின் மீதே வஸ்விலங்கு பூட்டியங்கே—
[—மறியலாக்கி
உரந்தறித்த வயவர்தும்மைக் காவலாக்கி உலகுதனி யாளிமன்னன—
[—உபயபாதம்
கிரம்பறித்து வணங்கியவன் எதிரே நின்று சிந்தைகள் சந்தோஷமுறங்—
[—செப்புவானே.

செகதனையாளி இராசாவின் சேநுபதி விருத்தம்.

தவியலர்க் கரியே ரேத்தஞ் சம்பிரம துறையே கேளாய்
வருமலங் கார ஞபன் மஸ்க்கையு ளொன்றை வாங்கிக்
கருவிலங் காரப் பூட்டிக் காவலர் தமையும் வைத்து
பரிவோடு வந்தேன் நான்செய் பணிவிடை பகருவீரே.

சேநுபதி வசனம்

ஆனற் கேளும் இராசனே அங்காராநுபவுடைய கையி
வெரான்றை வெட்டி விலங்குபூட்டிச் சிறையில் வைத்திருக்
கிறேன்; நான் செய்வேண்டிய பணிவிடைகளைக் கட்டன
யிட்டிருந்திரக.

செகதனையாளி இராசா விருத்தம்

மதிகேடு படைத்தமுரக்க களத்திலுயிர் மாண்டுபோன
அதிவீர சூரனென்று மரசன்மனை யவனிருக்கும் அகத்திற் கேகி
துதிபடுமென் கட்டனையைச் சொல்லியங்க வல்லிதன்னை—
[—துரைகள் போற்றும்
கதிர்படைத்த திருச்சபையில் ஒருநொடியில் அழைத்து வந்து—
[—காட்டுவாயே

செகதனையாளி இராசா வசனம்

ஆனங் வாருஞ் சேநுபதியே; அதிவீரசூரனுடைய பெண்சாதி
இருக்கிற இடத்திற்குப்போய், என்னுடைய கட்டனையைச்
சொல்லி அழைத்து வாரும் பின்னாய்.

சேநுபதி வசனம்

அப்படியே ஆகட்டும் ஜயா.

அதிலீருராசாவின் பெண் - அழகவல்லி - தரு

1. தத்திப்பாய்ப் பரிதமானவர் முத்திப்பாய் அமர்பொரப் போனவர் சாய்ந்தாரோ வரக்காணேன் மாய்ந்தாரோ — ஜீயோ தெய்வமே
2. வெத்திப்பா டாசினை நில்லென்று குத்திப் போட்டாரோ பல்லொன்றுவிழுக் கண்டேன் என்குமார னழக்கண்டேன் — [—ஜீயோ தெய்வமே]
3. வெத்திப்பாய்ப் படுபல்லியொன்று கத்திச்சே துரைசமர் பொருதங்கு விண்டாரோ அசித்து மாண்டாரோ — ஜீயோ தெய்வமே
4. பத்தித்தா ளடையல் ரொடுபொரப் புத்தித்தாழ்வோடு நடையானவா பட்டாரோ இங்கெளைக் கைவிட்டாரோ. — ஜீயோ தெய்வமே
5. துக்கத்தா ஸழிவுறு பக்கத்தா லொளிபெறு விழியது துடிக்குதே என் நெஞ்ச மிடிக்குதே — ஜீயோ தெய்வமே
6. நக்கத்தா யடையலர் பேசிய வெட்கத்தால் படைபொரப் போனவர் போனாரோ என்குமுன் வாராரோ — ஜீயோ தெய்வமே

செகதனையாளி இராசாவின் சேநூபதி விருத்தம்.

அன்னமென நின்றவளே உனது துரை சமர்க்களத்தில் ஆவி —

— மாய்ந்தான்

இந்தசர மத்தனைக்கு மெங்கள்மக ராசதுரை இறைவனுளுன்.

உன்மகளைக் கரமறுத்துத் தனோழுட்டிச் சிறைவிட்டி னுமத்தான் — [—பின்னே

என்னவித மோதெரிய தும்மையுங் கழைகிறுன் நீசெல்லுவாயே

செகதனையாளி இராசாவின் சேநூபதி வசனம்.

ஆனால்கேளும் அம்மா உன்னுடையநாயகன் புத்தகளத்திலே இறந்துவிட்டான்; சகலவிராச்சியமும் எங்களுக்கரச்சுது;

உமது குமாரனுடைய கைப்பிலொன்றை வெட்டிச் சிறையில் வைத்திருக்கிறது; உம்மையுமழுக்கிறார் வாருமம்பா.

அழகவல்லி கொச்சகத் தரு

இந்தச் சென்ம மெடுத்தனைக் கிதுஙாள் வரைக்கும் இனியூக்கந் தந்துறபவிக்க அழகுவளங் தழைக்கும் இறைமருவ மொரு கந்தக்கடவு ளடிபணிக்கு கருத்திற் ருணிக்கு கடிதெழுங்கு

தரு.

வங்கிடுவேணன்னைத் தங்கிரமயவன் வருத்த மனக்கருக்தோ
எனே வாயாதுவல்லியம் மேயாது புல்லினை வருவேன் பழிச்சுவேன்
சிந்தனைபோலுறு மைந்தன் சைபொன்றினைச் சிதைத்தான் மனம்

[—பதைத்தான்

அவன் - செய்பலாமோயின்னை நையலாமோ அவன் செருக்கோ—

[—மதப் பெருக்கோ

கொச்சகம்.

மூட்டிச் சமர்முடித்தவனைப் பிடித்தார் கோட்டையினப்பிடித்தார்
நாட்டைத் தமதுவசப்படுத்திமனு ஞாயத்துடன் ஆண்டிருப்ப—

[—தல்லால்

பிட்டுப் பெண்களைப்பிடித்து விதிதோறும் இழுப்பாரோ

தரு.

கூட்டிப்போரு யுத்தன் மோட்டுத் துரைமுன்னே கொடு நீ—

[—சொல்லி— நீ மனம்

கூசுவேனே நின்று பேசாக்கேனதைக் குறிகி — ஏன்னையறிகி
கூட்டுக்கு மேற்கூட மூட்டிக்கொண்டான் அவன் துடுக்கோ

[—படைமிடுக்கோ - ஒன்றாம்

துய்க்க மாட்டேதுயிர் வைக்கமாட்டேன் அவனைச் சுட்டும்—

[—பழி சுடட்டும்

கொச்சகம்.

சண்டைக்களத்தினிடையே பொருது தலைவன் றஜையுஞ் சங்கரித்து
வன்டைத் தனமாயெனதாசை மகனைப்பிடித்து மலர்க்கரத்தை
துண்டைப் படுத்திச்சிறையிலிட்டுத் துரங்தேயெனையும் பிடித்திழுக்கு

தரு.

கொண்டுவ ரச்சொன்ன சண்டித்தனமவன் கொழுப்போ—
[—இறுமாய்போ (அ) அவன்னே
கூவென்று சொல்லிகான் ஆவென்றமுதசத்தம் கொஞ்சமோ.

[—நஞ்சுபஞ்சமோ

தொண்டுபிடிக்கவோ கொண்டுசுமக்கவோ சொல்லன்னே - சற்று

[—நில்லன்னே - மனத-

துக்கத்தைத் தொட்டுகான் வெட்கத்தை விட்டிங்கே தொடர்ந்-

[—தேன் - வழிநடக்கேன்

கொச்சகம்.

அரனே பரனே உமையவளே அறுமுகங்கொண்டமர்ந்த குருபரனே
கயலோடையி விருக்கும் பண்ணுர்மொழிக் கண்ணகைத்தாயே
கரமுந் தறிபட் டெனதுமகன் காலில்விலங்கு டுட்டினரே

தரு.

பரமன்லாதினி ஒருவருமில்லையே பட்ட்டோ உயிர்விட்ட்டோ என்னை
பாருங்கோ இனிக்கற்பைக் காருங்கோ இனியுங்கள் பாரமென்சௌரீமே
அறுமந்த மகனெங்கே தெருவந்து கன்துன்பமாவானே உயிர்போவா - [- னே - அந்த
அறியாத பாலனை மறியாதபடி நீங்கள் ஆற்றுங்கோ - சிறைமாற்றுங் -
[- கோ]

செகதனையாளி இராசாவின் சேலைபதி கொச்சகம்.

மைக்கடல்சூழ் குவுலக மன்னரெல்லாம் புகழுத்
திக்கடங்கலும் வயமாய்ச் செங்கோல் செலுத்திமிக
தொக்கதுச் சாஞ்சு துரையேநி சொன்னபடி
கைக்கடங்கப் பெண்ணைக் கடிதழைத்து வந்தோமே

சேலைபதி வசனம்.

கேளும் ஜயா. தங்கள் கட்டளைப்படி அதிவீரகுர
இராசாவின் பெண்சாதியை அழைத்து வந்தோம் ஜயா

செகதனையாளி இராசா விருத்தம்

வெறிக்கப் பார்த் தென்முன்னக மேவுமின் னேலேகேளாய்
அறிக்கையாய் மேவுங்கோட்டை அவைசபை மீதிற்றுனே
மறுக்கமில் லாதுநீயும் மருவியேகுப்பை கூட்டி
சிறுக்கியா ரூடனேகூடிச் செய்யப்பனி விண்டகள்தானே

செகதனையாளி இராசா வசனம்.

ஆனாற் கேளும் பெண்ணே, தினமும் காலைநேரம் சிறுக்கி
மாருடனே கூடிச் சாளி அள்ளி வீட்டிலுள்ள சகல
வேலைகளையுஞ் செய்யப் போ பெண்ணே.

அழகவல்லி தரு.

நன்னா நன்னா நானே நன்ன, தாதாதாததிந்தக்க நானானான்ன நானே நன்ன
நானான்ன நானான்ன நானான்ன நானான்ன

1. நாற்றிசையும் போற்றவரும் நல்லகொடைக் கண்ணுஇங்காள் நனியாளி பொருவு செகதனை யாளிமன்னு
2. சாற்றரிய சமரினிடை கூற்றெனவே வதைத்தாய் சாந்தனைக்கும் நினைத்தீரக் காந்தனைமுன் வதைத்தாய்
3. கூட்டைவிட்ட கிளிபோலென்னை வீட்டைவிடச் சொன்னும் நாலுங்குலக்குடி யென்று வசையைக் கலக்கழியி ஹன்னும்
4. இப்படி எனக்குவரக் கற்பனைகள் புரிந்தாய் என் இளங்குமாரன் கலங்கியழு முழங்கை மட்டு மரிந்தாய்
5. மற்பொளியென் மகனைவிட்டால் - அப்புறம் போய் விடுவோம் அல்லாமல் - மண்பறிக்க நாக்கிமுத்து பெண்பழி நானிடுவேன்

அழகவல்லி விருத்தம்

சித்தமுறு பத்தாவைக் கொண்டேயின்று திருமகனைக் கரமறுத்துச் செமத்தமனச் செருக்குடனே எனையுன் வீட்டில் வேலை செய்ய

[- சிறையில் போட்டு]

இத்தகனையும் பட்டுலகில் இருக்க மாட்டேன் ஏன்மகனைச் சிறையிடு வித்தகனைச் சிறை விடுக்க மாட்டோ மென்றால் உயிர்விடுவேன்

[- பெண் பழிநான் போடு வேனே]

அழகவல்லி வசனம்

ஆனாற் கேளும் அரசனே வெள்ளாட்டிவேலை செய்யச் சொன்னீர், இது யியாயமல்ல, என் குமாரனைச் சிறைவிட்டுச் சாரும்; நாங்கள் மறுதேசம் போய் இரங்கு உண்போம்; இல்லாது விட்டால் பெண்பழி போடுவேன் சம்மதியோ சொல்லும் அரசனே.

செகதனையாளி இராசா விருத்தம்.

பழுதுசொல்லி அழுதழுது பழிபோட்டு வந்துநின்ற பாலை.

எழுதுகொடி கட்டுமெந்தன் எல்லைகளுக் குள்ளாக இனி நில்லாமல் முழுதுமுனக் கண்பான மகனேந்து பிறநாட்டின் முடுகீயே நில் பொழுதுபட மறுபடியென் நகரில் வந்தால் உழைக்கழுவில் -

[- போடுவேனே]

செகதனையாளி இராசா வசனம்

ஆனற கேளும் பெண்ணே உனது மகனுடனே கூடி
மறு இராச்சியத்துக்குப் போய்கிடு; பிற்பாடு இங்கே வந்தால்
உங்களைக் கழுவில் போடுவேன் அறிந்து கொள்ளிராக.

அழகவல்லி வசனம்,
அப்படியே ஆகட்டும் ஜயா.

செகதனையாளி இராசா விருத்தம்.

வலங்கொழுஞ் சேனுபதியே அலங்காரரூபனெனும் மைந்தன் காலில்
விலங்கைவெட்டி அவனைஇவ ளோடுகூட்டிப் பிறநாட்டின்—
[-மேவச் செய்து
நலங்கிளரும் அழகைநகர் அரசபுரிந் திருநானும் நாகநாட்டின்
பலங்கிளரும் அரசாட்சி மினிதாகப் படையோடும் படர்கின்றேனே

செகதனையாளி இராசா வசனம்

ஆனற் கேளுஞ் சேனுபதியே, நான் நாகபுரத்திற்குப்
போகிறேன்; அலங்காரரூபனுடைய விலங்கை வெட்டி
இவனுடனே கூட்டி நமது நாட்டிற்குப் புறத்திலே
விட்டு அழகாபுரிப்பட்டணத்தை அரசாட்சிபண்ணியிரும் இன்னாய்.

சேனுபதி வசனம்.
அப்படியே ஆகட்டும் ஜயா

சபை விருத்தம்.

செகதனை யாளியெலும் நரபாலன் மீண்டுதன் நாட்டைச் சேர்ந்தான்
மிகுபடைத்தலைவன் அழகைமா நகர்க்கு வேந்தனுய்த்தலைமை தாங்கி
தருமலங் காரரூபனை விலங்கை வெட்டித் தாயோடு கூடவேதான்
சுகமுட னனுப்ப அவ்வழி நடந்தே சேர்ந்தொரு வனத்திலுற்றனரே

தாயும் மகனும் கொச்சகத் தரு.

நாடுவிட்டுச் செல்வ நகரைவிட்டு நாடறிய
விடுவிட்டிப் பார விலங்குகளுந் தான்ழண்டு
பாடுபட்டு வந்த உன்னைப் பார்க்கக் கிடைத்ததா

தரு.

காடுகடப்பாயோ இந்தக் கல்லில் நடப்பாயோ
வாடிக் கிடப்பாயோ கிட்ட வரடா என் மகனே
தேடியுன்றுயோ உந்தன் செங்கை யிழுந்தாயோ
வாடித் தளர்ந்தாயோ கிட்ட வரடா என்மகனே.

அலங்காரரூபன் கொச்சகம்

மோதிச் சமர்புரிந்து மூர்க்கவரன்னைப் பார்க்கவென்று
காதிற் பிடித்துவந்து கைமிலொன்றைத் தானாரிந்து
விதிச் சிறையில் விலங்குமிட்டு வைத்ததினால்

தரு.

ஆகிக்கம் பேர்ச்சதம்மா இனி ஆஞ்ச்கும் பேச்சிதம்மா
பாதிக்கை யாச்சதம்மா என்னைப் பாராய் வாராயோ
மேதை கருகுதம்மா கண்ணை மின்னி வருகுதம்மா
வாதை பெருகுதம்மா கிட்ட வாராய் பாராயோ

தாய் கொச்சகம்

பாகுபெறுங் தேரும் படையுங் கொடியு மின்ற
மோகிரித்துச் சூரன் முயலுஞ் சமரிடையே
மேகமிகு பொன்னுட்டு வேந்தரெனு மாந்தரங்கு

தரு.

தோகைமயில் வாகா - எங்கள் சுந்தரிதன் பாலா
வாகைதரு வாரடா - கிட்ட வாடா என்மகனே
ஆகவரு வாரடா - அவர் அடியார்க் கொருவரடா
சோகந் தவிர்ப்பாரடா - சோல்ல வாடா என்மகனே

அலங்காரரூபன் கொச்சகம்

ஆதிளாட் பெற்றுய் அதன்பின் ஒருத்தி யுற்றுய்
சோதியாய்க் காட்டில் தொர்ந்து நடந் திங்குவந்தாய்
பேதியா தென்னுரையைப் பின்னேயாருக் குரைப்பேன்

தரு.

காதை அடைக்குதம்மா இரு கண்கள் புடைக்குதம்மா
வாதை கிடைக்குதம்மா கிட்ட வாராய் பாராயோ

தாய் கொச்சகம்

மாலான வேட்டுவர்கள் வள்ளியம்மை கண்கான
கோலாகலா காளில் குளிர்ந்த நிழ லாகினின் ர
காலாயுதக் கொடியோன் கந்தர்கையிற் சுந்தரங்கு சேர்
வேலாயுதங் துணையால் மெள்ளவாடா என்மகனே

தாய் வசனம்

ஆறும் கேளும் மகனே, என்ன வருத்தம் வந்தாலும்
வேலாடுதக்கடவுள் அனுக்கிரகம் பண்ணுவார்; மெள்ள
மெள்ள நடந்து வா மகனே.

அலங்காரரூபன் தரு

1. ஜயபோ அழைச்சி கனிவாச்சே ரசம் போச்சே—
—பலர் சீச்சி பெருமுச்ச
என் கையொன்றல்லதி போச்சி அழைச்சி தலையாச்சே
இனி உய்வேலே அருகாயே மருகாயே உருகாயே என்தாயே
2. கைவேலே கண்காயம் அனேகமென்னாயம் அனியாயம்
இப்படிமிக வாட்டி இழுத்தாட்டி கையைசீட்டி பிழூசாட்டி
துப்படியிலே போட்டு துயர்மூட்டி பலகோட்டி
கிரைமாட்டினர் சீமாட்டி
குணசிலா அனுகலா தண்டைக்காலா
3. சரவணத் தேங்பாலா யமன்காலா அத்தயர்மேலா அப்படி—
—யேலாது வேலா
இத்தனை வசைகேட்டேன் விளையாட்டேன் கிருபைகாட்டேன்
4. நித்தனர் தருபோதா சுவாமிநாதா தொழுப் போதா தகைநீதா
பத்தருக்கணைகாலி பலசாலி கன்னல்வேலி
உத்தம பத்தினியாளே கிருபையாளே என்மயாளேன்.

அலங்காரரூபன் கொச்சகம்

படிபூரக்குந் தாயேநான் பன்பாக உன்பிறகே
தடிபிடிப்பார் போலே தளர்ந்து தளர்ந் திங்குவந்தேன்
கடுகடுத்துக் கால்சலிக்கக் கையறுத்த புண்வலிக்க
அடியெடுக்கக் கூடாதென் ஆச்சியரே என்னசெய்வேன்

அலங்காரரூபன் வசனம்

கேளும் அம்மா, கால்வலிக்கிறது; அல்லாமலும் கையறுத்த
புண்ணும் வலிக்கிறது; என்னுல் அடியெடுத்து வைக்கக்
கூடாது என்னம்மா.

அழகவஸ்லி தரு

நன்ன நன்ன நானே நன்ன நானு நன்ன
நானான நானான நானான நானான
நானநன்ன நானேநன்ன — நானு

1. ஜயயோ அடாமகனே - அப்பா - நியும்
அழுதமுதுருகியே விழிமு எனதுடல்
ஆவிவிட்டுப் போகுதடா - அப்பா
2. தெய்வமுங் கைவிட்டதடா மகனே - எந்தன்
திருவயிறெரியது மறுகுது உடலது
செய்வதென்ன அறியேனே மகனே
3. வாழ்வைப் படைத்தவன் என்மகனே - எனக்கு
வடுவசையா யுன்னை வெடுவெடென்றுன் கையை
வாங்கி யுயிர் செய்தானேடா - அப்பா
4. தாழ்வைந்து வாழ்விழுந்தோம் மகனே - எங்கள்
சரவணபவருக குருபரவினியும் மைத்
தாபரித்து ஆள்வரடா - மகனே
5. வகையுமோ கைவருமென் அப்பா - இந்த
மரங்கிழல் தனியிடை இருவரும் பருவரல்
மாறுவாய் களைதேறுவாய் - மகனே

தாய் வசனம்

கேளும் மகனே சுவாமி கிருபை பண்ணுவார் இந்த
அரசமரங்கிழவிலே படுத்துக் கொள்ளும் மகனே.

தாய் கொச்சகம்

1. ஆகட்டோ அங்கையின்றிச் சங்கை குன்றிப்
போகட்டோ ஏழைகுரல் பொற்செனியிற் கேளாதோ
வேகட்டோ சிந்தையிந்த வெந்துயரால் வெள்ளிடியில்
சாகட்டோ பெண்ணென்றுத்தி சண்முக தயாபரனே
2. அன்னையில்லைத் தந்தையில்லை அந்தரங்கக் காந்தனில்லை
பின்னையெனக் காருமில்லை பின்லையிவ னல்லாமல்
இன்னிவளைக் கையறுத்தார் இத்திசையிற் சத்துருமார்
உன்னி யிரங்காயோ உச்சிதவடி வேலோனே

தாய் வசனம்

சகல சிவதயாபர மூர்த்தியே அடியாள் இந்தக்
கலக்கப்படாமல் அனுக்கிரகம் பண்ணி இரட்
சிக்கவேனுஞ் சுவாமி.

முனிவரவு சபை விருத்தம்

மலங்குகின்ற அலங்கார ரூபநுடன் அன்னை

வனமதனில் மயில்போற் கூவித்

தலங்கலங்க மனமுருகி முருகாவென் ரமுதசத்தங்

தானுங் கேட்டு

இலங்குசடை முடியசைய வெண்ணீரு தலமிலங்க

எழுந்து தானும்

நலங் துலங்கக் கமண்டலத் துடனேவிசுவாமித்திர

முனிவர் தோற்றினாரே.

சபை தரு.

தனானம் தன தனானம் தன தனானம் தன தானினதான
தனானம் தன தனானம் தன தனானம் தன தானினதான

1. காலகால நியமம் முடித்துக் கண்ணைமுழித்து நண்ணும் போதில்
வேலவா வென்ற சொற் (காதிற்) கேட்டு விசுவா மித்திரமுனி—

[-தோற்றினாரே

2. பாலதண்டு கமண்டலங் கையிற் - பருத்த சடையை—

[-வித்தபடியே

மேல்தா தத்துவ ஞான விசுவா மித்திரர் தோற்றினார்.

தாய் வசனம்

சரணமே சரணம் சவாமி.

முனி கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்

சரணமே சரணமென் ரதிபணிந்து

சலித்தகம் மெலிந்து நிற்பவளே

தருமர நிழலில் கிடப்பவனாரோ

தயங்கிய மங்கை நீயாரோ

கரணமோ டிருக்கும் பட்டணமேதுன்

கணவர் ஆர் அவரைந் பிரிந்து

களவெழில் குறைந்து மனமயல் நிறைந்து

கண்ணினீர் மண்ணிடை வழிய

அரணமில்லாத அடவிகள் தடவி

அழுதழு தலைந்து மேயிந்த

அரசடி பிருந்து கரைசிறிதலாத

ஆபத்தை யடைந்து நின்வாயால்

சரவணபவ சண்முக குகாவெனவே

சாற்றிய தனையுமிப் பொழுது

தையலே புகலுன் மையலே யகலச்

சற்குண தயவு செய்வேனே.

முனி வசனம்

ஆனாற் கேளும் பின்னையே, உங்களுக்கும் பேரும் நீங்கள்
வந்த வரண்முறையையும் நான்றியும்படி சொல்வீராக.

தாய் தரு

நான்னு நன்ன நான்ன நான்ன நான்ன நான்ன
நான்ன நான்ன நான்ன நான்ன நான்ன நான்ன
நான்ன நான்ன நான்ன நான்ன நான்ன நான்ன

1. ஒதுமா மறை முறையறி முனியே - ஒதுசா தகத்துப் புகழ் முனியே
தேசமாய் நாங்கள் வந்தது தனியே கேளையாஇனியே
2. சோதிமெய் யழகாபுரி யூரான் - துய்யமா தவத்தோற் குபகாரன்
ஆதிநா என்னை மணங்தினி திருந்தார் - அனையென அதிவீரசூரன்
3. அன்னவன் மகனிவன் என்குமாரன் - ஆதிநான் பெற்ற—
[—அலங்காராகுபன்
சொன்ன ழுமிக்குள்ளே பற்பனுதன் - சொற்றிடுஞ் செய்துபன்
4. பொன்னின் நாகையனைப் போரது தொடுத்து
உன்னியங்கே போய்ச் சண்டைகள் தொடுத்து
அன்னவன் கையினுலுயிர் விடுத்து - அழிந்தாரே தேர் கொடுத்து
5. நாகை மானகர் மன்னவன் கறுத்தான் - நாட்டி லேலுகல்
[—கூட்டி யோ இஹுத்தான்
சாகமா மனவேகமங் கறுத்தான் - இவன்
கையிலொன்றினையே யறுத்தான்
6. சோகமாகவே இவன்கையை வெட்டி - தூயபாதத்திலே தனை ஷுட்டி
வாகையா மெனவே சிறை மாட்டி அவனை வதைத்தானே கூட்டி
7. பேதமா யிவளைச் சிறையிட்டான் - பெண்பழிக்கவன்
மனம் பயப் பட்டான்
8. கானுசின்று பேயென விட்டான் காட்டிலெங்களை விட்டான்
சேதிமாமுனியே யென்விசாரம் சொல்கிறோம்
எங்களுக் காயித் தாரம்
ஆதியே நடந்திருந் துன்பாதம் அறியே ஊபகாரம்

அழகவல்லி வசனம்.

ஆனாற் கேளுஞ் சுவாமி, இதுதான் எங்கள் வரண்முறை; இனி
உங்கள் அனுக்கிரகம் கிடைக்கவேண்டுஞ் சுவாமி.

முனிவர் வசனம்.

ஆனால் கேளும் பெண்ணே அவனுடைய கையைப் படைத்து
விடுகிறேன்; உன்னுடைய மகனை எழுப்பி வாரும் பெண்ணே.

அழகவல்லி கொச்சகம்

பூமி யெரு பாயாய்ப் புழுதி தலைக் கணையாய்
நாமியம்ப வொண்ணு நடுக்காட்டிலே படுத்தாய்
சாமிசிவ காமி மருங் திருவருளால்
சுவாமி யிங்கேவந்தார் சுறுக்கெழும் படாமகனே

அழகவல்லி வசனம்.

ஆனால் கேளும் மகனே; ஆதிபராசக்தி கிருபையினால் எங்களை
இரட்சிக்கச் சுவாமிவந்து அதோ நிற்கிறுர்; மென்ன மென்ன
எழுந்து வாரும் மகனே.

சபைவிருத்தம்

அன்னை இருந்ததினை இடுக்கி இருந்திட முனிவன் பார்த்து
மன்னு கமண்டலப் புனைத்தெளித் தவண்கை முன்போல் —
[—வரச் செய்ய
பொன்னுடல மத்தையும் புளகம தாகச் சோகங்கள் போக
மன்னு மதனென வெழுந்து விசுவா மித்திரதாள் வணங்கினானே

அலங்காரநுபன் கொச்சகம்

உற்முகத்தில் வெண்ணைதிருத் எடுத்தவன்முன் பெற்றெடுத்த
நறுமுக னலுமிந்த நானிலத்தில் தாபரமாய்
செருமுகமும் மாறித் திருமுகமு மொன்றுகி
அற்முகம்போல் வந்தங்கள் ஐயா அடைக்கலமே.

அலங்காரநுபன் தரு

எனக்குக்கை படைத்திட்ட முனியே - நானும்

உனக்குக்கை யடையாக உறுவேனிங் கினியே - எனக்குக்கை

1. மனக்கவலையைக் கொண்ட சிறியேன் - உந்தன்
மலர்ப்பாதம் அதுவன்றிப் பிற்தொன்று மறியேன் - எனக்கு
2. பழிகொண்டு வெளிக்கிட்டு அழுதேன் - உந்தன்
பதங்கள்டு இதக்கொண்டு பரிவோடு தொழுதேன் - எனக்கு
3. வேளிக்கிட்டு வரும்பெருங் தேவே - இந்த
வேளையில் அடிமையை ஆழ்வாயென் கோவே - எனக்

அலங்காரரூபன் வசனம்

சரணமே சரணம் ஜயர் சுவாமி; எங்களைக் காத்து
இரட்சித்து அனுக்கிரகம் பண்ண வேணும் சுவாமி.

முனிவர் விருத்தம்

எனக் கடைக் கலமென் ரேதும் இனவலே தாயும் நீயும்
வனத்திடைக் கடந்து போக வருமொரு நகருக் கேகித்
தனிப்படி யிருங்கோ இன்னும் சிற்துநாள் சென்ற பின்பு
மனக்கவ லைகளை மாற்ற வருகிறேன் வழிகொள் விரே

அலங்காரரூபன் வசனம்

அப்படியே ஆகட்டும் ஜயா.

கிழவி வரவு—சபை விருத்தம்

புகழுவாங் காரனுக் கருள்செய் முனிவருங் தவஞ்செய்யப் போனார்
மகிழ்வுறு தாயுந் தானுமாய் நாகைமா நகர்வரு வழியதனில்
மிகுமயிர் நரையுங் தோலுமாய் முதுகுவில்லெனச் சொல்லிடை வளைந்து
வகைபெறு கரத்தில் ஒருதழி சிடித்து வருமொருக்குமினி தோற்றினாலே.

சபை தரு.

பல்லவி

கிழுனி வந்தாலோ நரைத்திடும் கிழுவி வந்தாலோ

அநுபல்லவி

கிழுனி வந்தனான் ஸிலாவது கூனியே

இரை பறித்துப் போய்ஞரிலே விற்கின்ற

—கிழுவி

சரணங்கள்

1. துய்ய நகரிலே வைகு மவரவர்

சொந்த இலைக்கறி பற்றையி லாய்ந்து
வெய்யில் வரமுன்னே பையவர் வென்று

விந்தை மனதிலே சிந்தனை யெண்ணியே —கிழுவி

2. சொந்த இலைக்கறி முந்திக் கொண்டு வந்தால்

சொன்ன விலைக்கு விற்றிடலாமென்று

அந்திக் கடைக்கனி முந்திப் போவோ மென்று

அவக் கவக் கென்று தவக்க மில்லாமலே — கிழுவி

கிழவி—கொச்சகம்.

இந்தாலா பெண்ணே இவனுடனே இக்கேரம்
வந்தா யட்டு கொண்டு வாணிபஞ்சைய் யென்னருகே
இந்தனார் தன்னிலுண்ணை நானென்றான் கண்டதில்லை
உந்தன் மனக்கருத்தை ஒதுவிரெங் தனக்கே.

கிழவி—வசனம்

அதோ சேஞ்சும் பெண்ணே, இந்த மனிதனுடனே இங்கே
வந்த காரியம் இன்னதென்று சொல்லும் பெண்ணே.

அழகவல்லி—கொச்சகம்

திருக்கிளருங் தாயேநான் தேசாங் திரியாக
இருக்க இடமில்லாமல் இங்களைந்து வந்துகூட்டீடென்
இரக்கமுட நேயுனது இல்லத்தி வெங்களுக்கு
கெருக்கமின்றில் தந்தால் நீடுழி வாழுவதேயே.

அழகவல்லி—வசனம்

கேளும் ஆச்சி, இருக்க இடமில்லாமல் பரதேசியாய் வந்தோம்
சற்று இருப்பதற்கு இடந்தந்தால் புண்ணியமுண்டு தாயே.

கிழவி—வசனம்

கேளும் பின்னையே, உங்களுக்கு வேண்டியமட்டும் சுகமே
இரும் பின்னையே.

அலங்காரரூபி—கொச்சகம்

தனவிரதத் தாலே செகங்குதிக்கப் பெற்றெடுத்து
தன விரதப் பாலுட்டித் தாராட்டி பேவளர்த்தாய்
மனவிரதத் தோடே மங்கைகல்லார் தங்களுடன்
கனவிரத மாடிவரக் கட்டளை நீ யிட்டரூளே.

அலங்காரரூபி—வசனம்

கேளுந்தாயே தோழிமாருடனே கூடித் தீர்த்தம் ஆடிவரக்
கட்டளையிட்டரூள வேண்டுமம்மா.

அலங்காரரூபி—தாய் தர்க்கத் தரு.

நன்னா நன்னா நானேநன்ன—நன்னா-நானானன்ன நானேநன்னு

1. தனக்கமலத் தனத்தாளே—கனா-சம்பிரமவிற் பனத்தாளே
குளக்கமல மாகாதே—பகளே-குளிக்காங்கே போகாதே.

2. தினந்தனியே விடலாமோ-நி-தெருவில்வளிக் கிடலாமோ மனந்தவறு படைக்குமாடி யதனுல்-வடுவசைகள் கிடைக்குமாடி
3. அழகுள்ளவர் பள்ளமாடி-மாதர்-ஆசைகளோ வெள்ளமாடி களாகுகொள்ள வெட்சமுண்டோ-ஜனகிக் காந்தங்தொட்டால் பட்சமுண்டோ
4. பாரமையல் பாசமாடி-அதைப்-பழகிக்கொண்டால் மேரமாடி ஈரத்தன்னீர் அழைப்பிக்கிண்றேன்-மகளே-உன்னையிங்கே குளிப்பிக்கிண்றேன்.

தாய் வசனம்

ஆனாற் கேளும் மகளே, கோட்டைப் புறத்திலே போவது புத்தியல்ல; குாத்திலே தீர்த்தமாடி இரும் மகளே.

அலங்காராரூபி—கொச்சகம்

தண்டரளக் கோவையணி தாயே சகல கலந்து சுண்டவரை யல்லாது ஊரவரைக் கொன்றிடுமோ வண்டரளக் கோவையணி மாதரூடனேகி இப்போ புண்டரீக நீர்ப்படிந்து போய்மீண்டு வாரேருமே.

அலங்காராரூபி வசனம்

ஆனாற் கேளுமம்மா; நஞ்ச உண்டவரையல்லாது ஊரவரைக் கொல்லமாட்டாது; நான் போய்த் தீர்த்தம் ஆடி வருகிறேன் அம்மா.

தாய் வசனம்

சுறுக்கிலே போய்த் தீர்த்தம் ஆடி வாரும் மகளே.

அலங்காராரூபி—தோழி தர்க்கத் தரு.

நன்னன்ன நானே நன்ன நானுனு நன்ன
நானன்ன நானேநன்ன நானுனு நன்ன.

அலங்காராரூபி தரு

பாவைமாரோகுடித் தாவித்தாவி யேழுடி
வாஸிடை யாடி வருகுவோமே பெண்காள்.

தோழி தரு

கானி மலர்க் கண்ணுளே ழுனிற்பொளி மின்னுளே
மாவிற்குயிற் பெண்ணுரே வருகுவோம் வாருமம்மா

அலங்காராரூபி தரு

கந்தகுவளை சாய் சந்தவ ஜீகள் பாய
எந்தக் குளத் திலேநாம் ஏகுவோம் எந்தன் பெண்காள்

தோழி—தரு

தொக்கு கமன்வளர்ந்து தவஞ்சமாயிந்த
விந்தைமலர்க் குளத்தில் ஏசுவோம் அப்மா

அலங்காராருபி—தரு

இதைமுப்பெறு வனச அதனைப் பெறு குளத்தில்
முதலைப் பயமில்லையா மொழியுங்கோ பெண்காள்

தோழி—தரு

எதிலேயிருங் தாலுமென் மனதில்லவோம் பெண்ணே
அதிலே முதலையில்லை ஆடப்போ வோமேஅம்மா.

அலங்காராருபி—தரு

செய்யங்கல் வைக்காவில் நையுமரி விழிக்கு
மையுமெடுத் துக்கொண்டு வாருங்கோ பெண்காள்.

தோழி—தரு

ஙகமில்லைக் குதம்யா வெய்யில்லை ருக்முன்னே
பையப்பைய உடப்போம் பாவையரே வாரும்

அலங்காராருபி - தோழி - தர்க்கத் தரு

தாலுதன தந்தன்ன தந்தன்ன தந்தனத் தாலுலை - தனந்தன
தாலுதன தந்தன்ன தந்தன்ன தந்தனத் தாலுலை

அலங்காராருபி தரு

சந்தம் சிறைந்து திமிரங்கு குளிரங்க தடங்கொங்கைப் பெண்ணாரே-நல்ல
அந்தம் மிகுங் தரவிந்தங் குறைந்த அதிசயமென்ன பெண்காள்

தோழி—தரு

விந்தை கொரூங் தரவும் புரஞ்கிரு மின்னுனே உன்முகத்தில் இங்கு
அங்கியில் வந்திடு சந்திரனென்ன அடங்கி ஒடுங்கு தம்யா என் அம்மா-

[- அடங்கி ஒடுங்குதம்மா]

அலங்காராருபி—தரு

வேலீன்ற வாவின்ற வேரென் றஜையில் விழிகொள்ளும்
பெண்ணாரே-இதோ

காலும் மேலுக்கொரு மீனது சானிங்கே கதித்துக் குதித்ததென்ன

[- என்தோழி - கதித்துக்குதித்

தோழி—தரு

கோலக் குழையிற் பொன்னேலை மாலையிற் கூடித் திரும்புக்

கண்ணே - நல்ல

வாலைப்பசுவத்துக் கேலான்று மேல்கொண்டு வந்து குதித்ததடி

[- என் பெண்ணே - வந்துகுதித்

அலங்காரநுபி—தரு

சொற்பழகிப் பல கற்புள் பொற்சில் துவங்குங்கனங் குழுமீர்-எதிருக்கு
விற்பாலி நந்பவ எம்போல் வயிரம் மிதங்து கிடப்ப தென்ன-

[—என்தோழி மிதங்துகிடப்ப

தோழி—தரு

கற்பின ருந்ததிக்கொப்பிடில் மெய்படும் தேவகன்னி மின்னுளே

[—அழுதுசெய்

அற்புத மாகவே துப்பிதழ் தன்னைப் பரப்பிக்கிடக்குதழி

[—என்னம்மா பரப்பிக்கிடக்

அலங்காரநுபி—கொச்சகம்

அனமும் பெடையும் அடைக்டைக்கும் வாயியதில்

தினமுங் தினமுங் தேழிவங்து ஆடிடுவோம்

இனமுங் கனமா யினமோடு துன்பமின்றிக்

கனமும் பயிதுமலர்க் காவினுக்கும் போவோமே

அலங்காரநுபி வசனம்.

கேளும் பெண்காள், தீர்த்தமாடினோம்; இனிப் பூங்காளிற்குப்
போய்ப் பூக்கொய்து விளையாடி வருவோம் வருவீராக.

தோழி—வசனம்,

அப்படியே ஆகட்டும் அய்மா.

சபை விருத்தம்.

வள்ள மகொனு மலங்கார ரூபிமட மாதரூட னினிது மேவித்
துள மருவு மலர்க்காவில் பூக்கொய்து னினையாடி மருவும் வேளை
கிழுவிவள னினிலீருந்து அலங்கார ரூபன்மனக் கிலேசமாகி
அழுபழகிய தனது அன்னைஅரு கேயிருந்து அறைக்குவானே.

அலங்காரநுபன் கொச்சகம்.

மகுடமுடி மன்னர் வந்திறைஞ்ச மாமாத்து

பகடுநடவித் தெருவில் பவனிபல வீட்டழிந்து

முகடுபார்த் தங்கருக்க முன்னைவிதி யோஅற்யேன்

அகடுபசி கொள்ளுதெந்தன ஆச்சியரே என்னசெய்வேன்.

அலங்காரநுபன் வசனம்

ஆனந் கேளுங் தாயே என்ன செய்வேன், பசிவருத்தமா
யிருக்கிறது; இதற்கொரு புத்திசொல்லுங் தாயே.

தாய்—அலங்காரரூபன் தர்க்கத் தரு.

தானுதன தந்தன்ன தந்தன்ன தந்தனத்தானுன—தனந்தன
தானுதன தந்தன்ன தந்தன்ன தந்தனத் தானுன.

வாடித் திருமுகங் கோடிப்பசித்து வருத்தப்படா தேயடா-மகனே
கோடித் தெருவெங்கும் ஓடிப்பெருஞ்சோறு
கொண்டோடி வாறேனடா-மகனே கொண்டோடி வாறேனடா.

அலங்காரரூபன் தரு.

மிச்சமிழுங் திந்த அச்சமிழுங்து நீ வேதனை கொள்ளாதே—என்னம்மா
கச்சைகட்டிக் கொண்டு பிச்சைச்சோ றுண்பது
காரியத் தாழ்ச்சியடி—என்னம்மா காரியத்தாழ்ச்சியடி.

தாய் தரு.

நட்டாரில்லாவென்முன் கொட்டாவி கொள்ளுறுய் நானென்ன
செய்வேனடா-மகனே
கெட்டாள் தலையிலே முட்டாள்கமலத்தோன் கீறின கீறிதுவே
கீறின கீறிதுவோ—மகனே

அலங்காரரூபன் தரு.

அட்டமத்துச் சனிதொட்ட விதிக்குநீ ஆலோசனையென்
நம்மா—காட்டில்
பட்டனிறகுள் வெட்டிவிற்றிங்கே பணங்கொண்டு வாறேனம்மா
பணங்கொண்டு வாறேனம்மா

தாய்—தரு.

வில்லுப்பிடிக்கிற செல்வக்கையாலே விறகுபிழப்பாயோடா-மகனே
பல்லக்கீறிப்போற உல்லாசம் விட்டிந்தப் பாடுபடுவாயோடா—
மகனே—பாடுபடுவாயோடா

அலங்காரரூபன்—தரு.

வீண்பிள்ளையானதும் ஆண்பிள்ளையல்லவோ விரியம் போய்ன்டுமோ—
என்னம்மா
நான்போய் பட்டதூண் வெட்டிக் கட்டியிப்போது நானிங்கே
வாறேனம்மா—என்னம்மா நானிங்கே

அலங்காரரூபன் வசனம்.

ஆனாம் கேளும் அம்மா, விறகுவெட்டி விற்றுப் பணங்கொண்டு
வருகிறேன், விசைப்படாமல் இருந்தாயே.

தாய் வசனம்.

நல்லது, சுறுக்கிலே போய்வாரும் மகனே.

தாய்-தரு

நனங்னனங்ன நானேநன்ன நன்ன நனங்ன நனங்ன
நனங்ன நனங்ன நனங்ன நனங்ன நனங்ன.

1. விறகுவெட்டப் போனமகன்-காட்டில்-விழுவானே எழுவானே
அழுவானே, தொழுவானே, விதிவசமோ முருகையா.
2. இறகுகெட்டப் பறவைபோலே மேதையா போதையா வாதையா
காதையா இருக்கட்டோ உயிர்விட்டோ முருகையா.
3. விதிகெட்டவ ளன்றுயாரும் மனது விளப்பமாய் குளப்பமாய்
இழுப்பமாய் நான்மெலியட்டோ மனஞ்சலிய முருகையா.
4. அத்தலைந்து போனேன்றுயோ இனியாரையா அருள்செய்யாய்
முருகையா அடைக்கல முனக்குப் பண்ணிருகையா.
5. காத்தடிமை கொள்ளவேணும் எமைக்காரையா பண்ணிருகையா
இதுமெய்ஜுயா அருள்செய்ஜுயா முருகையா.

தாய்—வசனம்.

சுகல சீவு தயாபர மூர்த்தியே, எனது மகன் விறகுதலைய
ஞக விதியோ, அனுக்கிரகம் பண்ணிக் காத்து ரெட்சிக்க
வேணுஞ் சுவாமி.

விறகுதலையன் வரவு

சபை விருத்தம்

அன்னைமன மிரங்கியழு அலங்கார ரூபனெனது மரசன்றுனே
முன்னுசெல வினுக்குவகை யில்லாமல் தனதுமனம் முட்டுப்பட்டு
முன்னுமொரு கரத்தினிடைப் பரசெடுத்து விறகுவைட்டி விறகுவென்று
மன்னுதெரு வினினிடனிறகு தலையெனனப் பெயர்மருவி வருகின்றுனே

சபை தரு,

தத்தா தனத்தம் தானத்தானின தத்தா தனத்தம் தானத் தானின
தத்தா தனத்தம் தானத்தானின தானத் தானின தானின

1. செங்கோ லெடுத்து வளர்ந்தகையில் அலங்கோலப் பரிசேங்தியே
வெங்கோ லத்துடனே நடந்திடும் விறகுதலையன் தோற்றினான்

2. பார்வை கொண்டவர் ஆரிவெரன்ன பார்க்கவே மனம்வேர்க்கவே வேர்வை கொண்டுமெய் ஒழுகிவழிய விறகுதலையன் தோற்றினுன்
3. மங்கா யுத்தள மாய்ப்புழுதி அலங்காரனமுகை மறைக்கவே வெங்கானில் மணற்பொடி யடிசுட விறகுதலையன் தோற்றினுன்
4. ஏராத்திறை தாரகப்பிற இறைவரிற் கிருபை நிறைதர வீரதத்துவ முருகரைப்பனி விறகுதலையன் தோற்றினுன்

விறகுதலையன் கொச்சகம்

நாதாவேதாந்த எழுத்தை உரைத்துப் பொருளை நவிலறியா வேதாகாலன் விழுதுதைத்த விமலா அமலா முடிவிலாத சாதாவேதா பொருவுபசி தன்னுயென்னுல் தாங்காமல் போதாவேதா எனவாரும் புகழுத்தெருவில் புகுந்தேனே

விறகுதலையன் தரு.

தனானு தனதந்தன்னு—தானினதந்தை—தனானு தனதந்தன்னு தனத்தம் தானினதந்தை—தனம்தனதனு தனம்தனதனு தானுதன தானுதன தானினதானு.

1. சிரவிந்தை தருமைந்தனை—ஜூயோ அசுரரைப் பொரவந்த ஒருக்கந்தனே ஜூயோ காட்டில் திரியட்டோ, பகிவயி ரெரியட்டோ தாயாரைப்பிரியட்டோ, மனம்சொந்து திரியட்டோ சவாமி.
2. அரவுந்து மரவிந்தனே—ஜூயோ இது வரவந்த தெது தொந்தமே ஜூயோஉடல் வளர்க்கட்டோ, படுகட்டை இளக்கட்டோ, வயிரெறன்ன முழுக்கட்டோ உயிரிங்கே இழுக்கட்டோ—சவாமி.
3. கெடியு மிடியும் வந்துதே—ஜூயோமண்ற பொடியிலடியும் சிவந்துதே ஜூயோஇனிக் கிட்டட்டோ, விறகுநான் வெட்டட்டோ, ஒருக்கட்டாய்க் கட்டட்டோ விதற்குநான் முட்டட்டோ—சவாமி.
4. தாறுமாறும் போச்சுதே—ஜூயோ தவ தாறும் தாறுமாச்சுதே ஜூயோஎன்ன சதிஜூயா, ஆனாலும் மதிஜூயா, எனக்கொரு கதிஜூயா—சவாமி.
5. விடியும் பொழுது வல்லையே—ஜூயோ கஞ்சி குடியென்பவரு மில்லையே ஜூயோஎன்னை வெறுத்தாயோ, மனஞ்சற்றே சுறுத்தாயோ நிறுத்தாயோ பிழையெல்லாம், பொறுத்தானுஞ் —சவாமி

6. காறுவாறுந் தருவீர்-ஜேயோ கையில் ஆறு நூறுந் தருவீர்
ஜேயோஇனிக் களிக்கவும் மனம்பரிமளிக்கவும், பிறர்கண்ணில்
ஒழுக்கவும் துயர்விட்டு விழிக்கவுஞ்—சுவாமி.

விறகுதலையன் கொச்சகம்.

சுட்டிவனங் கிட்டிமிகச் சொந்தமுற விந்தனங்கள்
வெட்டியதைக் கட்டிவந்து விற்குமந்த வேளையிலே
எட்டிலாபங் கிடைக்க ஏழைக்கிரங் குமையா
செட்டியெனப் பேர்ப்படைத்த தென்கதிரை வேலேரோனே.

விறகுதலையன் வசனம்.

சுகல சீவ தயாபர மூர்த்தியே, அடியேன் விறகுகட்டி
விற்கிறபோது கனிலாபங் கிடைக்கவே ஜூம் சுவாமி.

குமாரத்தி-தோழி தர்க்கத் தரு.

நன்னங்ன நானாநன்னா-நானான் நா
நானாந்ன நானாந்ன நானான் நான்னா.

தங்கக்குடக் கொங்கை மடவீர்—எதிரே நிற்கும்
தாரகைபோற் பாரினிடை சேர்வு தென்னடி.

தோழி—தரு.

பாங்குபெற்ற திங்கள் நுதலி—உன்னுடைய
பல்லுக்கிளை சொல்லத்தக்க முல்லைப்பூவும்மா.

குமாரத்தி தரு.

திங்களை விளங்கும் முகத்தாய்—ஊருகின்ற
கின்னம்போலே வன்னங்கா ஜூம் ஈதென்னழுவடி.

தோழி தரு.

வம்பவிழுங் கும்பமூலையீர் — இதுநல்ல
மாதிரிப் பூவோ தெரியா — பாதிரியடி.

குமாரத்தி தரு.

உற்றுதுளை பெற்றமடவீர் — வானத்திலே
உற்றுப்பார்க்க முத்துப்போலே மெத்துவதென்னடி.

தோழி தரு.

சற்றெனச்சொல் பெற்றமடவீர் — இதுநல்ல
தன்னைத்தரு அன்னைக்கொரு புன்னைப்பூவும்மா.

குமாரத்தி தரு.

அன்னமெனும் வண்ணமடவீர் — இங்கே நிற்கும்
அடுத்தமலரெடுத்துக் கொடுத்திடும் பெண்காள்.

தோழி தரு.

மின்னனைய சின்னஇடையீர் — இதுநல்ல
விந்தைபெறு கந்தமலர் இந்தாரும் அம்மா.

குமாரத்தி கொச்சகம்.

காவெடுத்தோஞ் சந்தோஷக் கந்தமுறு விந்தைபெறு
ஷ்வெடுத்தோம் மேலாய்ப் புணங்தோம் மனமகிழ்ந்தோம்
ஏவெடுக்கும் கண்மடவீர் நாங்களினி எங்களிட
தேவெடுக்கும் மாளிகைக்குச் சீக்கிரத்திற் செல்வோமே.

குமாரத்தி வசனம்.

ஆனால் வாரும் பெண்காள், ஷ்வெடுத்து விளையாடுமேம்
இனி நமது மாளிகைக்குச் செல்வோம் வருவீராக.

சபை விருத்தம்.

அனமெனவே தோழியர்கள் இருபுறமுஞ்குழ
அலங்கார சூபியெனுங் கலங்காமாது
மனமகிழ்ந்து மாளிகைக்குப் போகவென்று
வனத்தினிடை மருவும் வேளை
வனமதிலே விறகுவெட்டி அலங்காரரூபன்
ஒருகட்டாய்க் கட்டி அங்கு
கனமருவச் சுமந்துவந்து விற்கவென்று
விலையதனைச் சொல்லிக் கழுவானே.

விறகுதலையன் சிந்து.

ஆருங்கொள்ள வாருங்கோ நிறகுதாறேன் ஆருங்கொள்ள

வாருங்கோ

1. ஆருங்கொள்ள வாருங்கோ மேலாக்கித் தூக்கிப் பாருங்கோ .
அடியம்மாமாரே பேருங்கோ சும்மா அரைப்பணங் தாருங்கோ-
[—ஆருங்]
2. பாரிற்சாதங் தேடியேபல காரிக்காத மோடியே
பணத்திற்கு முட்டுப்பட்டு அரைச்சணத்திற்குள் வெட்டி-
விரியமல்லவோ கண்டால் காரியப்பல துண்டாமே
வேளைக்கிரு காசைத்தாரும் நாளைக்குச் சொச்சந்தாரும் —ஆருங்

3. எமக்குள்ள வீசத்தோடே சுமக்கரிதான இத்தை இமுத்துச் சுமந்துகொண்டு அமுத்தித் தெருவில் வந்தேன் உமக்கிது வேண்டாமென்றால் எமக்கிதில் என்னநட்டம் ஊருக்கு நடுவைக்காட்டும் ஆருக்கும் நான்ஸிற்றுப்போட - ஆருங்
  4. இத்தெருவி லேபடுக்க நித்திரை வருகுதில்லை இடுப்புச்சாப் பாணத்தொன்றை இடுப்பில்லவத் திருக்கிறேன் குத்தகையா னலூமித்தை வைத்துவைத் தெடுத்துக்கொள்ள கொஞ்சஇடந் தந்திரானால் மிஞ்சஇடந்தேடிக் கொள்வேன் - ஆருங்
- அலங்காரரூபி - தரு
- தந்தானின தனத்தை தானின - தனந்தனதன தனந்தனதன தனந்தனதன தானுதன தானுதன தானுதன தானுதன தானு -
1. மந்தா ரமெனாமல ரழகியகுழன் மடந்தையீர் வழிநடந்து - [உல்காசமாய் வரிசை யுரைசெய்தரு - புரிசைசிறைசெய்திடு - மறுகில்விறகு - [கொண்டு வாறவராரோ
  2. சந்திரோ தயமெனமுக மிகவெழில் தளப்புதே மனங்குழப்புதே [இந்தத் தரத்தையுள்ளவன் வரத் தனுக்கடுத்துத் தெரி யென்னை தள்ளி - [மெள்ளப் போவோம் - தரியடிதோழி.
  3. இந்திரா ணிதனமக்கண்டு மகிழவோ - இலங்குதே யிவர்ப்புயம் - போயிதோ இனத்தைக் கனத்தையற்ற - வினத்தை மனத்தையெனக் - [கியம்பச்செய்யும் புத்தி - என்னடிதோழி
  4. செந்தா மரைமலர் இயல்தருமிவன் திறத்தைப்பார் அரார் - [நடையைப்பார் அவர் திரும்பி விரும்பிமலர் - அரும்புச் சுரும்புபோல செல்லவல்லமை சொல்லடிதோழி
  5. இந்தா ஆரிமுத்துமாலை ஏடுத்துக்கோ அரிதொடுத்துக்கோ - [நான் இறந்து பிறந்துமுன்னே - துறந்து மறந்து போகேன் இந்த விந்தையைன் இணக்கடிதோழி

6. தந்தா லிங்தமாதிரி மோதிரம் - தடக்கை விரலுக்குக் கொடுக்கி-
[-றேன்]

வழிதடுத்து அடுத்துக் கடைகொடுத்துக் கொடுத்தவனைத்
தருக்கிடருக்கி மெள்ளத் - தந்திடு தோழி

குமாரத்தி — கொச்சகம்

மெத்தாரம்பேசி வினங்குங் கனக்க மில்லா
முத்தாரம் ழண்ட மூலீயீர் வில்லேபேசி
வித்தாரமாக விறகுகொண்டு போறவரை
உத்தாரமா யழைத்து ஓடிவருவீரே.

குமாரத்தி வசனம்

ஆனங் கேளும் பெண்காள், விறகு வில்லேபேசிப்போறவரை
அழைத்து வருவீராக.

தோழி வசனம்

அப்படியே ஆகட்டுமம்மா.

தோழி - விறகுதலையன் தர்க்கத் தரு

நன்னன்ன நான்ன நான்ன நான்ன நான்ன நான்ன நான்ன
நான்ன நான்ன நான்ன நான்ன நான்ன நான்ன நான்ன
ஏசில் விறகென்ன திருமீ - விறகெங்கலுக்குக் கொஞ்சம் தாருமே
காசிவர வகைபாருமே - துரைக் - கன்னியழைக்கிறுள் வாருமே

விறகுதலையன் தரு

பேசில் விறகெல்லாம் தாறேன் - தந்தால் பின்னையேனே அங்கேவாறேன்
விசம் இருக்குது போறேன் - நாளை வெனுமென்றங்கே வாறேன்

தோழி தரு

இங்கு சீ சொன்னது கேட்டது - உன்னை என்னபிடித்துக்கொண்-
[-டாட்டுது]
ஆங்கால மாயிது மூட்டுது - அதற் - கானகுறியிடக் காட்டுது

விறகுதலையன் தரு

பாங்கியரே சூறி சால்திரம் - சீங்கன் பார்த்திடில் நானென்ன கோத்திரம்
வீங்கு மூலீயாரே தோத்திரம் - என்னை விட்டுவிடுவீரிம் மாத்திம்.

தோழி தரு

என்கானும்வர வெட்கப்படுகிறீர் - வாற - ஊதிபத்தையேனே விடுகிறீர்
என்கானும் கனவித்தை யிடுகிறீர் - அங்கே - ஏனோவரப்பயப் படுகிறீர்

விறகுதலையன் தரு

நான்கேவர வெட்கப்படுகிறேன் - உங்களை நாற்பது தரமுங்கும் பிடு
[-கிறேன்
எனந்தத் துரைப் பெண்முன் விடுகிறீர் . நீங்கள் ஏகுங்கோ நானும் போய்
[-வருகிறேன்

தோழி தரு

ஆண்பிள்ளைக்கு வெட்கமேதையா - நீரும் அறையுமொழிக-
[-வெல்லாஞ் சுதையா
மான்சொற்கடங்கத் தகாதையா - நீரும் - வாரும்நடக்க-
[-இப்போதையா

விறகுதலையன் தரு

நான்கண்டு கண்களிக்கவோ - என்னை - நெயாண்டி பண்ணிச் -
[-சிரிக்கவோ
என் கொண்டு நீர் விலைதரிக்கவோ - என்னை வசப்படுத்திச் -
[-சிரிக்கவோ

தோழி வசனம்

ஆனந் கேளும் விறகு விற்கின்றவரே, உடக்குக் கனலாபங் கிடைக்
கப் பண்ணலாம் வாருமையா.

விறகுதலையன் கொச்சகம்

செம்மாந்த பெண்களைனைத் தேடியழைத் தோழிவந்து
சும்மாயிடித்துத் துங்கமுடன் வாருர் காண்
நம்மா வடித்த நயஞ்சேர் பணிவிடைகள்
அம்மாசுறுக்கி வறைந்தே அனுப்பு வையே

விறகுதலையன் வசனம்

ஆனந் கேளும்மா, தோழிமார்கள் என்னைப்பிடித்து இமுத்து
வந்தார்கள்; நான் செய்யவேண்டிய பணிவிடையைக் கட்டலை
பிட்டருள்வீராக.

அலங்காராநுபி கொச்சகம்

சந்தனமார விந்தனங்கள் தானேசுமந்து வந்து
விந்தையடன் விற்க விலைபேசி தின்றவரே
எந்தலூர் பேரேது என்ன நீரார் புதல்வன்
சிங்தைமகிழ்ந் திப்போ தெரிய உரை செய்வீரே

அலங்காரநுபி வசனம்

கேளும் விறகுவிற்க வந்தவரே, உம்முடைய ஊரும் பேரும்
நான்றியும்படி சொல்வீராக.

விறகுதலையன் விருத்தம்

திருவள ரழகா புரியர சாண்ட திறலதி வீரசூரன்

செய்திடு தவத்தில் எய்திடும் பவத்தில் திகழுலங்கார ஸுபன்
உருவள ரெனக்குத் திருமணம் முடிக்க யோகையாம் நாகநாட்டரசன்
ஓருமட மகளை மரபொடுகேட்க உரத்தவன் வனத்திடு சினமாய்
பொருபடை திரட்டி ஒரு செருக் களத்தில் தந்தையைச் சிந்திவந்-

[-தெந்தன்

தடக்கையை வெட்டி விடக்கன வனத்தில் தவத்தியன் சினந்தகை -

[-படைத்தான்

வெறுவரு மிடியால் அடவியில் விறகு வெட்டியே கட்டிவங்தின்கே
விற்கிறேன் அலீங்து நிற்கிறேன் தலையில் விதிப்படி மதிப்படி -

[-யறியேன்

விறகுதலையன் வசனம்

இதுதான் என்னுடைய வரன்முறை அறிந்துகொள்ளும் அம்மா

அலங்காரநுபி கொச்சகம்

வீரப் பழுதல்ல வேந்தே உனைக்கிரக

சாரப் பழுதுவந்து சற்றலைச்சல் பண்ணினது

மாரத் துரையேயென் மாளிகைக்கு வாய்த்துபுகர்

வாரத் திடைவருகல் வார்த்தை யொன்று சொல்வேனே.

அலங்காரநுபி வசனம்

ஆனால் வாருங்கானும் கிரகசாரத்தினாலே அலீச்சல் பட்டர்
ஒரு காரியம் பேசிக்கொள்வோம் வெள்ளிவாரத்தில்

மாளிகைக்கு வருவீராக

விறகுதலையன் வெண்பா

ஆதியிலே காவல் அமைந்தோ ரரிவையரே

வீதியிலே என்னைவர விடுவாரோ - காதிற்

பிடியாரோ பேசிப் பெரிதாக ஏசி

யடியாரோ என்னை அவர்

விறகுதலையன் வசனம்

ஆனால் கேளும் பெண்ணே, இராசகுமாரத்தியிருக்கிற மாளி
கையில் இந்தக்கோலமாய் வரக் காவற்காரர் விடமாட்டார்
அதற்கொரு புத்தி சொல்லும் பெண்ணே.

அலங்காரரூபி கலிப்பா

நெருக்குப் பூண் முலைத் தோழி வசத்திலே
நினக்குவேண்டும் பொருளங் கனுப்புறேன்
சரக்கு விற்கும் வணிகனைப் போலவே
தாவியே வனத்தில் தனிவந்து நீர்
உரக்கச்சாந்து விலைகுறும் போதும்மை
ஆள்விட் டின்கே அழைப்பிக்கிறேன்
தரைக்கும் வானுர்கும் யார்க்கும்
தலைத்த செவ்வி பிழைத்த தலைவரே

அலங்காரரூபி வசனம்.

ஆனால் வாருங்கானும், தோழிவசத்திலே வேண்டிய
பொருளானுப்புகிறேன் செட்டிக் கோலமாய் வருவீராக.

விற்குதலையன் வசனம்

மிகுதியும் சந்தோஷம் - ஆடட்டும் பெண்ணே

விற்குதலையன் தரு

தத்தா தனத்தம் தானதானின, தத்தாதனத்தம் தானதானின
தத்தா தனத்தம் தானதானின தத்தாதனத்தம் தானதானின
தனனந்தன தானதானின தனனந்தன தனதானின, தனனந்தன -
[-தனதானின தானினதான]

1. கச்சளமொத்து நெய் திரண்டு சுருண்டு சூச்சளாகப் பெண்ணேஞ்சூ-
[-ருண்டு புரண்டு]
காலைப்பின்னி நெருக்கி நெருக்கி - இன்பலீலைப்பண்ணிச் செருக்கிச்-
[-செருக்கி]
களிக்கக் கிடையாதோ - முகம் - முளிக்கக் கிடையாதோ - மையல்
அளிக்கக் கிடையாதோ - பரிமளிக்கக் கிடையாதோ
2. பச் சைநிறப்பொட்ட டசையும் நெற்றியில் இச்சைபெறச்சட்டி-
[- யசையச் சொர்க்கத்தைப்
பருக்கிறாருக்கும் கன்னிப்பூண்மூலை நெருக்கி நெருக்கி கிள்ளிக்-
[- கனலீலை
படிக்கக் கிடையாதோ - இதழ் கழக்கக்கிடையாதோ சுவை
குழக்கக் கிடையாதோ - கால் - பிழிக்கக் கிடையாதோ

3. பேணிசித்தம் மெத்தை யனைக்குள்ளே கட்டி ஆணிமுத்-
[-தொத்த
பெண்ணுசைப் பெண்ணைக் கட்டிக் கட்டிப்பிழத்துக் கொஞ்சி-
[-கொஞ்சியின்பம்
பெருக்கக் கிடையாதோ சுகமாயிருக்கக் கிடையாதோ, தேன்-
[-பருகக் கிடையாதோ, போய் - இருக்கக் கிடையாதோ
4. மாணிக்கச்செம் பொன்திடலையடலை நாணிக்கத்துப் பூவைப்-
[-பேனும் புட்பழை
மார்பை மார் போடனைத்து அவளிரு ஊனை ஊனிற் பினைத்து
மாட்டக் கிடையாதோ, சுனி - காட்டக் கிடையாதோ
- இசை - மூட்டக்கிடையாதோ, - பால் - புச்டக்கிடையாதோ
5. நாகபடம் நிகர் கடிதடத்திடை
மூழ்கி மூழ்கித் தேறிக் காமம் ஒழுகிப்பாய்ந்திட
மணம் முடிக்கக் கிடையாதோ புகழ் படிக்கக் கிடையாதோ
மேல் தடிக்கக் கிடையாதோ தேன் குடிக்கக் கிடையாதோ.

விற்குதலையன் விருத்தம்

மாசற்றிடு வாசற்கனி பூசித்திடு மூலைமேல்
வாசத்தனை யேசற்றவள் வீசித்திடு மயில்போல்
ஆசற்ற உல் காசத் தொடு பேசிற்றிடு பொழுதே
ஆசைக்கட விடையேகன மோசப் படுவானேன்
தேசற்றிடு நேசத்தவர் பூசித்திட அருகாய்
தேசப்பிர காசக்கிருபை வாழ்வித்திடு முருகா
தாசற்குயில் காசிற்பொலி சரசக்குயி லேயோ
சரவிக்ரம மருவிக்கொள மரபிற்புரி தயவே.

விற்குதலையன் வசனம்

சகலலை தயாபரமுர்த்தியே

அடியேன் செட்டிக் கோலங் கொண்டு போய் அந்தப் பெண்ணை
மங்களாம் முடிக்க அனுக்கிரகம் பண்ணவேனும் சுவாமி.

அலங்காராநுபி - தரு

நன்னை நானன்னை நான் நானன்னை நன்னை

நானை நானன்னை நானை நானன்னை

நானை நானன்னை - நானநானனை நானன்னை நன்னை.

1. காளையாம் மத வேளை யேழூயிர் எனது கண்ணினால்
கண்டேனே மையல், கொண்டேனே மதி விண்டேனே
விரகங் கொண்டேனே கட்டிலை பாராட்டிச் சேரானே

2. வானைநேர்விழி யாளேகேஞுநீர் ஒருவகையாக வருகுதே அங்கங் கருகுதே உள்ள முருகுதே காதலைந் தேடி மையலென்பது தையலே இதுவோ.
3. எழுந்து வந்திடு சூரிர்ந்த சந்திரனே அவர் முகத் தழ கென்னடி நல்லதுன்னடி சோதி மின்னடி எனக் கேற்றவர் தம்மைப் பார்த்திடும் பெண்களா.
4. அழுந்து மக்கினிக் கொழுந்து போலவே ஸிரகத்தீயாகுமே உடல் வேகுதே, தலை நோகுதே, உயிர் போகுதே இங்கே ஆற்றுவிரென்னை தேற்றுவிர் பெண்கள்
5. தேனும் பாலும்போல் நசனுமாவருமே - கூடிச் சேர்ந்திட தேடுதே யுடல் வாடுதே உயிர் போடுதே களை என்னை தேற்றுங்கோ துயராற்றுங்கோ பெண்கள்
6. ஆனபம்பர மாகச்சுமலுதே - எனது சிந்தனை ஆச்சி ஓர் சாபம் பேச்சிவாராமல் மூச்சி வாங்காமல் - [காய்ச்சல் தீரவே ஆற்றுங்கோ துயர் மாற்றுங்கோ பெண்கள்]

அலங்காராரூபி வசனம்

ஆனால் வாருந்கள் பெண்காள் - மோக விகாரம் பொறுக்க முடியவில்லை வருவாரோ வராமல் விடுவாரோ தெரியாது இதற்கொரு புத்தி சொல்லுங்கோ பெண்காள்.

தோழி கொச்சகம்

அன்னவனைக் கண்டுமனத் தாசை கொண்ட பெண்ணாலே உன்னாருவங் கண்ட அவன் ஓடியிங்கே வாரானே மின்னாருவ மன்னாவன் மெல்லியலே மாளிகைக்கு நன்னைய மாயிப்போ நடப்போம் வருவீரோ.

தோழி வசனம்

ஆனால் வாரும்பெண்ணே உன்னைக்கண்டு ஆசை கொண்டவர் வராமலிருக்கமாட்டார் மாளிகைக்குப் போவோம் வருவீராக.

செட்டி வரவு

சபை தாழிசை

சீருலாவு நாகைநாடு சேருமாற னர்மசன்

செட்டி தேடி யோடிவந்து செங்கையிற் கொடுத்திடும்

வருலாவு வாமமேவ சோமனை யுடுத்தியே

இரத்தினமுத்து கைத்திழைத்த வச்ரக் கடுக்களுடலே
ஒருலாவு குபேரனுக் குமாரனுகு மென்னவே
ஓளிபதக்க மதுயிதக்க உரமிசை தரித்துமே
பாருளோர் கண்டதிசயிக்க மனங்கொள் செட்டி வழிவமாய்
பாரவீர சூரனுமலங் காராஸுபனுங் தோற்றினுன்

சபை தரு

1. கட்டமு குறுமெழில் பட்டண மதனிடையே சரக்குவிற்கக் கெட்டித்தன மாகச் செட்டியும் வந்தனனே
2. பொட்டமு குறுநுத லிட்டமுகுற வழிவாய் - மாரணென்ன சிட்டமோ டுலாவிட்ச் செட்டியும் வந்தனனே.
3. சரசம தூறுரச வனிகதையர் மனம்மகிழ் - மன்மதனென்ன வன்னவரிசை பெறு வனிகனும் வந்தனனே.

செட்டி - கொச்சகத் - தரு

துண்ணென் ரெழுந்த கலசமூலீ சுரந்து பரிந்து சொரிந்தொழுதும் வங்னாக் கிண்ணப் பால்பருகி வளர்ந்த குழந்தை வழிவேலா திண்ணைத் துடனே பதம்பணிந்து செட்டிக் கோலங் கட்டிவங்க்தேன்

தரு.

எந்தன் - எண்ணுக் குளானபெண் - கண்ணுக்குள்ளே நின்று வாட்டுருள், மையல் பூட்டுருள் - உயிர்வாட்டுருள் இந்த - மண்ணுக்குள்ளோர் கைக பண்ணக் குரங்காட்டங் காட்டுருள்

தண்ணைத் துளவமணி கண்ணன் மருகோனே முருகையா பண்ணிருகையா அன்பர்க்குருகையா அந்தப் - பெண்ணுற்றிடுமிடம் நண்ணுற்றிடவருள் செய் முருகையா

கொச்சகம்

தவளத் தரும்போ வளர்கரும்போ தரளவிரளத் திரளழகைப் பவளத் திருத்திப் பதித்ததுவோ பல்லோ சொல்லோ நான்றியேன் கவளத்துளவத் துளும்புமூலீக் கண்ணிக்கிணைநா னென்ன சொல்வேன்

தரு.

சொன்ன அழகத்தனையுமற்ற புளக்குயில் நடந்து வாராளோ முத்தங் தாராளோ, மையல் தீராளோ சின்ன - மிளகத் தனையாலு மோர் புளகங் தந்து என்னைச் சேரா

விழுகத்தரு விரகக் கணை மெத்தியே உணவை வெறுக்கிறேன்
உடல் ஒறுக்கிறேன், கிறுகிறுக்கிறேன் - நீரும்
விழிவைத்திடு முகம்போல் ஒளிவைத்திடு மதியால் கறுக்கிறேன்.

கொச்சகம்

காதிற் துரந்து பரந்துவரிற் கயலிற் குளிர்ந்து மிழிந்து குமிழ்
போதிற் சரிந்து பரிந்து பொசுட்டின் வெருட்டு மருட்டுக்
[கண்ணல்]
சாதிக் குயில்போல் உரைபேசிச் சரீரங்கூசித் தனிபோனன்.

தரு

போன - மாதினை எண்ணியே வேதனைகொண்டும்ய லாமோ
நையலாமோ, தொய்யலாமோ - மையலாமோ
சுவாமி - நாதனே நீ சின்னச் சோதனையுஞ் செய்யலாமோ
நூதனமான பெண் மாதனங்கைக் கெள்ள வேண்டேன்,
உள்ளமாட்டேன், தள்ளமாட்டேன், விள்ளக்கேட்டேன்,
இந்தச் - சாதனமாயொரு போதனமுங் கொள்ளமாட்டேன்.

கொச்சகம்

கோங்கைப்பழித்து நெளித்து நறை குளிர்ந்துகனிந்து பசந்தமுலை
தாங்கி யேங்கி வாங்கியிடை தரைக்கிரண வாளரம்போல்
பாங்கியர் கைதாங்கியிடப் பாக்கியசாலி நடந்தாளே.

தரு

கண்டு ஏங்கியில் வெட்கத்தை தாங்கியிவனை நான் விடட்டோ
துயர் படட்டோ, முறையிடட்டோ, வசை நாடட்டோ
இனித் தூங்கித்திரீந்தென்ன பாங்கித்தெருவினுட் படட்டோ,
காங்கேயனே அகிலம் தாங்கியனே உடல் வெம்பினேன்,
சொற்றளம்பினேன், உடல் குளம்பினேன்
நல்ல தேன் கமழும் நறை ழங்குமலேயுனை நம்பினேன்.

கொச்சகம்

கண்டங்கரிய கருவிலீரா கம்படைத்த
கண்டங்கரிய அவைகாட்டி என்னை வாட்டாமல்
அண்டம் பெரிய பையைச் சுமந்த நாகலிங்கா
பண்டத்துடன்வா பட்டணத்தில் விலை சூறிப்பார்ப்போமே.

செட்டி வசனம்

வரும் பிள்ளாய் நாகலிங்கா, சரக்குவிலை சூறிப்
பார்ப்போம் வருவீராக.

சொக்கன் வசனம்.

அப்படியே ஆகட்டும் செட்டியாரே
 செட்டி கொச்சகத்தரு
 சிலங்கராம்பு சிறு நாகம்பூ செண்பகப்பூ
 சாலக் கொழுப்பு ஆடவர்க்குத் தளைக்கும் மதன காமியப்பூ
 வேளைப் பழுப்பு வெளுவெளுப்பு விளங்கும் கைப்புக் களிப்
 [பாக்கு

தரு.

ஏலந்தக் கோலஞ்செய் வள்ளி - நல்ல
 இலவங்கம் மர மஞ்ச ஊள்ளி
 நீலங்கைச் சேரலம் நான் - அள்ளி - தாறேன்
 நீர் கொள்ளும் லாபத்தைத் தள்ளி.

கொச்சகம்,

சாதிக்காய் வரசக்காய் தாண்டிக்காய் சென்றற்காய்
 வாதிக்காய் ஆகளங்காய் வாய்த்த கடுக்காய் மாசாக்காய்
 காதிற் சருவும் விடத்தற்காய் காட்டு மாங்காய் கடற்
 [தேங்காய்

தரு.

சூதங் கெந்தகமரி தாரம் - நல்ல
 துக்தம் துரிசி நவச்சராம்
 கோதுறு பச்சைக் கற் பூரம் - தாறேன்
 கொள்ளுங்கோ ஆருமின் நேரம்.

கொச்சகம்.

சாற்றுங் கடுகு வெண்கடுகு தாம்பன் கடுகு திரிகடுகு
 நாற்றுங் தவளத் தாளரத்தை நற்சீரகம் வெந்தயங் கறுவா
 போற்றும் மதுரம் வசவாசி புனுரு சட்டம் பொன்னும்பல்.

தரு.

ஏற்ற இச் சரக்குகள் உண்டு - நீரும் - எடுத்துமே விலையெனக் கண்டு
 கோற்றிய அளவுக்கோர் துண்டு - தாரும் - தாக்கித்தா றேன் களி
 [கொண்டு

கொச்சகம்.

கோட்டம் மதுரம் அதிவிடயம் சூக்கில் குண்டம் சாம்பிருணி
 ஈட்டுங் தேவதார மகில் ஏழும் நாலு வகைக் காரம்

நாட்டுக் கரிதாம் கல் நாரும் நாலு தெருவும் நான் சுமந்து.

தரு.

வாட்டத் துடனப்பா வாரேஞ்சு-இப்போ-மலிவாக நிறுத்திங்கே தாரேஞ்சு
தாட்டுணையாகவே போரேஞ்சு-வேரேஞ்சு-தம்புத்தி யொன்றுமே கரேஞ்சும்.

கொச்சகம்

கொத்தமல்லி பெருங்காயம் கோரோ சனைவெண் குந்திரிக்கம்
வைத்த வசம்பு பெருங்குரும்பை வருசீரகம் வாலுமூவை
பச்சை மஞ்சள் இஞ்சி பஞ்சபட்டுச் சுமந்து வந்தோம்.

தரு.

பத்துக்கோர் லாபத்தைப் போடும் - இந்தப் - பாரத்தை யார் தாங்கக்-
[- கூடும்
விற்றுப் போட் டாலென்ன பாடு - மெத்த - வேடிக்கை யாகவே நாடு.

கொச்சகம்

கஞ்சா அபின்கரப் ழூரமுடன் கசகசாப் ழமது மத்தைவிறை
அஞ்சார் கராம்பு விறுட்டி ஒக்கோ டனைத்துஞ் சரியாப் அரைத்
மஞ்சா ராவின் பால்கூட்டி அரைத்துச் சேர்த்த குளிகையுண்டு. [தடுத்து

தரு

அஞ்சாது கைக்கொண்டு உண்ணும் - ஒரு ஆனைக்குள்ள பெலன் -
நண்ணும்
துஞ்சா திருந்துநீர் உண்ணும் - பெண்கள் - சுரதபோ கங்களைப் பண்-
[ணும்

செட்டி - கொச்சகம்

கள்ளாட்ட மாடுகுழல் கன்னிமின்னு ரைக்கருதி
தள்ளாட்ட மாகளன் தலைகிறுக்கு தென்செய்வேன்
எள்ளாட்ட மாயென் இறுமாப்பெல் லாம்போச்சே
உள்ளாட்ட மாட்சரைப் போழந்த எந்தன் வேலோனே.

சொக்கன் கொச்சகம்

உறுமன் மதன்களைக்குள் உள்ளுரைந்து வாடிநொந்து
விறுமன் பிடித்த விசரணைப்போல் புலம்புகிறீர்
பெறுமன் மகளாரும் பெண்ணுஷைப் போலிருப்பாள்
வருமன் மனத்தைவிட்டு வாய்கிறந்து சொல்வீரோ.

சொக்கன் வசனம்

ஆனால் கேளுஞ் செட்டியாரே நீர் விறுமன் பிடித்த விசுரைனப் போல் பேசாதிருந்து மிறகு பேரசனைபண் னுகிறீர்; நீர் ஆசைகொண்ட பெண் யாரைப் போலியிருப்பாள்; அவள் அழகைச் சற்றை சொல்வீராக.

செட்டி தரு

தத்தனத்தன தத்தத்தானினு — தனம் தனந்தன
தத்தனத்தன தத்தத்தானினு — தனம் தனந்தன
தனன தனனதன தனனதனனதன
தனனத்தனதன தனனத்தனதன தனனத்தனதன தனனத்-
[-தனதன
தனனத்தனதன தனனத்தனதன தானினுதா.

1. பத்திலைவத்த சித்திர ரெத்தினத்தின் - ஒளி பலி ரென்னக் கொத்து முத்தனி நெத்தனகத்தின் - ஒளி - மிளீரென்னச் சுட்டிவட்டப் பட்டத்திற்கொரு பொட்டுப் பார்க்கப்-
[-பொட்டேயவள் பவள த்தினியிதழ் துவளக்குவளையெதிர். குவளைக்கருவிழி-
[-தவளப்பாலபயன் விளையக் கதைசொலின் அவருக்கிணை ஒப்பிலதிங்கே - எவளடா -
[-அண்ணே.
2. மெத்தினத் திலதத்தைத்தேடி பத்தி - பத்தியாக ஒத்துமித்துரு பத்து மேராடி வைத்த தொத்த நகை வெளிச்சத்துக் கப்பாலிரு ஒளிச்சத்தைப் பார் போய்விட மன்னித் தெருவிடை, தன்னிற்கிக்கொடு துன்னிக்களியுடன் முன்னிற் கிளியெனக், கெண்ணிச்சிலவரே, பண்ணிச் செலுமொரு கண்ணிக்குச் சரியென்னடா - அண்ணே.
3. வட்டமிட்டு இட்டுக் கணத்து - பள பள வென்னச் சுட்டையிட்டுக் கட்டிச்சினத்து தள தள வென்ன மட்டுறு நகைக்குள் ஓயெராரு பொட்டுறு மறைத்து முடிய மலையொப்பெனுமிரு முளையிற்பல அணி, அலையக்கலை-
[-நெரியக் கயல் விழி மலையச் சரிகுழல் அசையச் சேரும் அவருக்கிணை இல்லையடா - அண்ணே.
4. சுட்டி வட்டப் பட்டத்தினிடம் அருகிருவாளை மட்டை முளைத் திட்டமார்பும் பொருவரு

கடிதடத்துப் பெண்ணாலுடன் துடியிடை சருவிடில் இரு-
-துடையினிடை இணையக்கட்டி அருளொடு மருவிடில் வருவகை வெருள்
முருவிடு முருவில் செருவிடில் எனதுடல்
அவளை மருவிடில் என்னுயிர் நிலைவருமடா - அண்ணே

சோக்கன் - தரு.

பல்லவி

அவளாசை மோசம் - வேறு பெண் தாறேன் - அவளாசை மோசம்.

அநு பல்லவி

அவளாசை மோசம் - அணையப்பிரகாசம்
அல்குல் அதனைப் பார்த்தால் - எல்லாம் சரிதான் ஜூயா - அவளாசை.

சரணங்கள்

1. கோலங் காட்டியே - மாசாலங் காட்டிப்போன
கோதை மாதைத் தேடி - வாதையாகக் கூடிட
கொண்ட காதல் தன்னை - இன்றே இன்றே விட்டுவிடும்
கண்ட லாபமென்ன - கொண்ட சோகம் வேண்டாம்-அவளாசை
2. வாளைப் பொரு விழி - யாளைத் தேடிப் போக
வந்துமே மேனி - நொந்து வாடுகிறீர்
வேளைக்குடுத்த மின்னைப் பாருஞ் சேருமிப்போ
வீணிலைய வேண்டாம் மானின் அழகனுரே - அவளாசை.
3. செட்டிக்குலமென்கிறீர் - வெட்டைதனிலே கண்ட
தெரிவைக் காசைப்பட்டு - மருவித் தொடரலாமோ
எட்டிப் பழத்தைப் பார்த்தால் கெட்டிபோலே தோனும்
ஏடுத்துக் கொண்டாரை மனம் அதுதல்லோ போடும்-அவளாசை

செட்டி கோச்சகம்

மோரும்பாலுஞ் சரியாய் முன்னே நிறு மூடரைப் போல்
ஆருங் தேடற்கிய அன்னவளை யெண்ணுதே
யீரங் தரித்தவடி வேலருண்டு பின்னையுந்தன்
பாரமடா அண்ணே போய்ப் பார்ப்போம் வருவிரோ.

செட்டி வசனம்

கேளுமண்ணே முதலாவது கருபரன் கிருபையுண்டு, இரண்டாவது
நீரல்லாயல் வேறுதுணையுமில்லை, எப்படியும் அந்தப் பெண்ணைப் போய்ப்
பார்ப்போம் வருவிராக.

செட்டி - கொச்சகத் தரு

வட்டித் துறந்ததனத்தாலோ வசனக்கெறுவிற் பனத்தாலோ
எட்டிப் பிடிக்கும் மனத்தாலோ யார்க்கும் பார்க்கக் கனத்தாலோ
செட்டி வழவாயோடுவந்து தெரிசித்திட நான் வரும்வழியில்.

தரு.

மட்டற்ற சோகம் - சோகமதாக வருசு தென்னுகம்
கட்டுற்ற சோகம் - விரிவு கொண்டு களிக்கு தென் யோகம்
வெட்டியி னிடையே - அவனைத்தேடி பெலிங்தே னெண்ணடையே -
[- கண் னுக்.

கெட்டியுன்புடையே அருள் செய்வாய் சுவாமி இனியுன்கையடையே

செட்டி கொச்சகம்

கடுத்துக் கடுத்துக் காலோயக் கனலாமெனது மேல்காய
உடுத்தபுடவை நனிதோய உள்ளே விரகாநீர் பாய
ஏடுத்தகோலங் தனிசாய ஏங்கித் தாங்கி யினிதிருந்து

தரு.

மிடுக்குங் கெட்டேனே - பெண்ணுலோன் விரகந்-

[- தொட்டேனே
துடுக்கும் விட்டேனே - அலைந்துலைந்து துயரப்பட்டேனே
நடுக்குதே காயம் அவனைத்தேடி நாடுதே நேயம்
அடுக்கு மூபாயம் தெரிய எனக் கருளுஞ் சகாயம்.

கொச்சகம்.

கணமே அனைய குழலிலங்கக் கமழும் பினையல் நலமிலங்க
தனமே பயிலுங் மூலைகுலங்கத் தாங்கு மனிமே கலையசைய
அனமே அவர்கண் டதிசயிக்க ஆசை பூண்டு பயிலென்ன

தரு.

அனலிந்து செய்ய - மன்மதன்வந்து அலரப்பு பெய்ய
மனம் நொந்து தொய்ய - வரலாச்சுதே மனிதர்கள் வைய
கன தென்ற லடிக்க - அங்கனவெற்றிக் காகளம் பிடிக்க
அனமுங்கை செடிக்க கனகன வருத்தங்கள் பிடிக்க

கொச்சகம்

புள்ளிக் கலாப மயில் வீரா புகழே திசழும் வளுஞ்சா
தெள்ளித் தெனிந்தோற் குபகாரா சிறக்குமிவை வான் -
[- முறைப்பேரா
வள்ளிக் கிணங்குஞ் சிங்காரா வாய்த்த சூரசங்காரா.

தரு

உள்ளம் நொந்தேனே - அவனைத்தேடி - உலைந்தலைந்தேனே
வெள்விதன் வாரம் - வறவே சொன்னாள் - விதியின் னேரம்
கள்வியின் னேரம் - வறவே சொன்னாள் - காதலின் பாரம்
உள்ள சங்காரம் போக - உதவாயின் னேரம்.

சொக்கன் கொச்சகம்

ஆகம்மிக நொந்தாய் அலைந்துலைந்து வாடிமிகு
தாகமென்ற சோகமுன்னைத் தற்காத்துக் கொள்ளுமையா
சோகம்மிக வேண்டாம் துரைத்தனப்பெண் மாளிகைக்குப்
போகவனை தூக்கெடுத்துப் போவோம் வருஷ்ரே.

சொக்கன் வசனம்

ஐயர் செட்டியாரே, கவாமி உத்தரவுதருவார் வளையல்களைத்
தூக்கிக்கொண்டு போவோம் வருவீராக.

செட்டி - கொச்சகம்

பாந்தற்படமோ அரசிலையோ பருந்தெர்ச்சில்லோ விருப்பினர்க்கு
வசய்ந்தகொடியின் தேன் கூடோ மதனத்துரைக்குத்
தான்வீடோ
ஆய்ந்தநிதம்பம் அதுவிதுவென் நையப்பாடு கொண்டேனே.

தரு.

மாந்துளி ரிடையிர் - பருவபெண் - எந்துகொங்கையிலே
தடவிடச்
சாந்து கொள்விரோ - முன்னேஉட் - கார்ந்து தந்திடட்டோ
காந்தள் நங்கையரே-புழுகிது-கூந்தலீல் தடவிக் கொள்-
[- ஞங்கோவெனச்
சாந்தனைக் கும்மிது - மணத்திடல் - பேந்தற்கு திடுங்கோ.

கொச்சகம்,

கச்சைப்பொருது விருதோட்டிடு கனத்துச் சினத்துக்-
கைக்கோட்டை
அச்சைப்படுத்தி நிமிர்ந்து நிமிர்ந்து பொதிந்து வதிந்தவராய்
செச்சைக் குழம்பு துரும்புழுலை சுமந்து நடந்து தெருவில்
வந்தீர்.

தரு.

மிச்சைப் பெண்ணூரே - முன்னலே நான் வைத்திருந்ததுவே.
[-முலைக்கிடக்

கச்சுகொள்வீரோ - இருந்தின்கே - தைத்துத்தந்திடட்டோ
இச்சைப்பெண்ணூட்டி - பார்த்துக்கொள் ரூம் - பச்சைக்கண்ணூடி
வைத்துக் கொள்ளுங்கோ - விலையை - ஒருமித்துக்கொள் -
ஞங்கோ - என்னையிங்கே.

கொச்சகம்

விண்ணிற்பயிலும் திலோத்தமையும் மேனகைரம்பை ஊர்வகியும்
பண்ணிற்சிறந்த மொழிகிளிபோற் பதிந்தேபறந்து சிறந்த
பெண் னும்
எண் னுற்றுமோர் தெருவில் வந்து என் முன் நண் னும் -
பெண்ணாரே.

தரு

மன் னுக்குளாக - எவர்களும் - பண்ணக்கூடாதே - சின்னவள்
கண்ணை மூடிக்கொண்டாலே - விடுவேன் கான்
வெள்ளோழுசிக் கொண்டாலே சின்னப் பெண்ணாரே
கொள்ளங்கோ - அவள்-வண்ணக்கைக் களவாய் எடுத்திப்போ
சண்ணிப் போடுகிறேன்-காசைக் கையில் - எண்ணித்தாருங்கோ.

அலங்காரநூபி விருத்தம்

அரியமிர்த முறுதுவச அன்னகடசேர் மடசியரே -

[- அறையக் கேள்வி

தெருவினிடை ஒரு வணிகன் செங்கைவளை விற்கவிலை செப்பிப் -

[- போன்ற

மருவுமவன் தன்னிடம்போய் மனமகிழ் ரசவுசித வசனம் பீப்கி
பொருவருமென் மாளிகையிற் கொடுவாரும் வளையல்.

[- வாங்கிப் போடுவோமே

அலங்காரநூபி வசனம்

ஆனல் வாருங்கோ பெண்காள் தெருவிலே வளையல் விலைகூறிப்
போறவரை அழைத்து வருவிராக.

தோழி வசனம்

அப்படியே ஆகட்டும் அம்மா.

தோழி கொச்சகம்

போந்து தெருமிதே புலர்பிமனங் கலங்கிச்
சாந்து விலைகூறித் தடுமாறி நின்றவரே

எங்களும் பண்ணுமிலை எங்கள் துரைக் கண்ணிகொள்ள வரம்ந்த மகிழ் வாகத்தினி வாருமெங்கள் மானிகைக்கே.

தோழி வசனம்

ஆனற் கேளும் சாந்துவிலைகுறிப் போறவரே, எங்கள் குமாரத்து அழைக்கிறுள் வருவீராக.

செட்டி வசனம்

அப்படியே வருகிறேன் பெண்காள்.

அலங்காரரூபி - செட்டி - தர்க்கத்தரு

நன்னா நன்னா நானே நன்ன, தா தா ததிந்தக்க
நான நன்னா நனே நன்ன —
மதனத்துரையே நரபதியே - யார்க்கும் - வரமெய்ததுதவுஞ் -
[-சுரபதியே
அதனப்பிரபல நரபதியே - என்னை - அடிமைகொள்ள வந்தவரே.

செட்டி தரு

மதுரங்கிளியே அறிவிழுந்து - உன்னிட - மையற்கடலிடை -
[-விழுந்து
கதிபெற்றிடவே கடிதெழுந்து - உந்தன் - கருணைப்பாட்டால் -
[-வந்தேனடி.

அலங்காரரூபி தரு

மாமதிகிரணங் சுடலாலும் வம்பு - மதனனம்பு படலாலும்
சாமத்திரு கடலாலும் - மெத்தச்-சஞ்சலம்நான் பட்டேன்மன்ன.

செட்டி தரு

நாமலுகத்தை நீட்டாதே - நம்பு நாற்குழலி நீ சூட்டாதே
வாமக்கயல் நீ காட்டாதே - மெத்த வருந்தினையோ -
[-பெண்ணர்சே.

அலங்காரரூபி தரு

சோறுண்ணும் வருவருத்து - என்னிட - துய்யகொங்கை -
[-விருவிருத்து
மீறியவிரக மதிகரித்து - மெத்த விசனப்பட்டேனே மன்ன.

செட்டி தரு

ஊறுமருந் தனித்தலுண்டு - தாறேன் - உள்ளுக்குள்ளாய்-
 [—மெள்ளக்கொண்டு
 மீறியவிரகம் நீ கைக்கொண்டு - இங்கே - மேவுவாயே-
 [—பெண்ணரசே.

அலங்காரரூபி தரு

பிரசரச மொழிகூர்ந்து - பிரபலத்தின் - மதிதேர்ந்து
 விரகத்துறையே இங்கேயிரும்-கதி - விரகத்தினையே அருள்தாரும்

செட்டி தரு

சரசப்பிரபல கணியாகும்-பெண்ணே-தாமதித்தால் வெளியாகும்
 துறைமட்டுக்கும் பழியாகும் - பெண்ணோ - சுகமோடிரு நான்-
 [—போய்வாறேன்

அலங்காரரூபி கொச்சகம்

முந்தை விதியாலே முருகன் திருவருளால்
 வந்த மனவாளர மனம் பொறுக்க மாட்டேனே
 இந்த உடம்பையல்லாம் என்னேரமும் புனைந்து
 வந்து முத்தந்தந்து மனமகிழ்ந்து காத்தருனே.

அலங்காரரூபி வசனம்

ஆனற் கேளும் காதலரே எந்தேரமும் இந்த உடம்பை அவின்
 துகொண்டு வந்து போகவேண்டும் அன்பனே.

சபை விருத்தம்

விற்பனமா யலங்கார ரூபியுடன் அலங்கார ரூபன் மேவி
 பொற்பனமாய் வெளியில்வந்து கிழவிவளவினிலேகிப்-
 [—பொருந்தும்வேளை
 சற்பனமாய் மருவுசெக தனியாளி துயில்புரிந்து சடுதியாயோர்
 சொற்பனங் கண்டெடுந்திருந்து அமைச்சன் மதி முகம்-
 [—நோக்கிச் சொல்லுவானே.

செகதனையாளி இராசா - விருத்தம்

உரியமனு முறையறியும் மந்திரியே கேளாய்
 உத்தமமாம் முத்தத்தனலே செய்த
 பெரியமனை தனிலிருக்கும் கிளிப்பேட்டை ஒரு திருடன்
 பெலமாய் வந்து

கரியஇரவிவிற் பிடிக்கக் கனவுகண்டேன்
இதிபுகின் மாகையாலே
அரியநகர் காவல்புரி தலையாரி மாறையிங்கு
வரும்படிக்கு அழைத்திடாயே

செகதனையாவி இராசா வசனம்

ஆறும் கேளும் மந்திரி நம்முடைய முத்துமாமனி மண்டபத்தில் கிளிப் பேட்டை ஒரு திருடன் பிடிக்க சனவு கண்டேன் காவலெச்சரிக்கை பண்ண வேண்டும்; தலையாரி மார்க்கீன அழைத்து வருவீராக.

மந்திரி - வசனம்

அப்படியே அழைத்து வருகிறேன் ஜியா

தலையாரிமார் வரவு - சபை விருத்தம்

நிலையார்கைச் சிலைாரி உரங்காட்டிச் சரம்பூட்டி
நெடும் பேர் செய்ய

கலையதிகங் கொள்ளுசைக தனையானி அரசன் நகரக்
காவல் பூண் போர்

ஓலிவாரி வளங்களென்ன மிக ஆறிர மலைபோற் பேரிகை
முழங்கி யார்ப்ப

மலை சாரி வருவதென்ன உரத்துப் பேசி தலையாரி
மாரிருவர் வருகின்றுரோ.

சபை தரு

1. கட்டி விட்டே கட்டாரி சோட்டாக் கையெடுத்து நாட்டாரை யோட்ட அடித்து மிரட்டுக் காட்டாமல் உரைமாவலி காவலர் வந்தாரோ.
2. இட்டாகத் தட்டாமல் ஒதுங்கி பிடித்தட்டாயல் முட்டாமல் ஒட்டாமல் கண் பிதுங்கி கெஞ்சி மிஞ்சி நேரில் காவற் காரத் தலையாரிமார் வந்தார்.

தலையாரி கொச்சகம்

நீண்டவனுங் தேட நெடிதா யரிதாம் மன்றில்
ஆண்டவனைப் பேரற்றிச் சகல வரமுங் திறமும்
ஷுண்டவனே வாகை மன்னர் பேரற்றுச் செய்நாகை நகர்
ஆண்டவனே எம்மை அழைத்த தென்ன சொல்வீரோ.

தலையாரி வசனம்

சரணமே சரணம் ஜியா, ஏங்களை அழைத்த பணிவிடை இன்ன தென்று சொல்வீராக.

செகதனையாளி இராசா - கொச்சகம்

உள்ளமுவந் திப்பொழுது ஒடிவந்த தூதுவரே
கள்ளன் ஒருவன்வரக் கனவுகண்டே னிப்பொழுது
தள்ளியே செல்வந் தரித்தாள மாளிகைக்குள்
உள்ளும் புறமும் உயர்காவல் செய்வீரே.

செகதனையாளி இராசா - வசனம்

ஆனால் கேளுங் தலைபாரிமாரே, கோட்டைக்குள்ளே கள்ளன்
வரக் கனவு கண்டேன், காவல் எச்சரிக்கையாக இருப்பிராக
தலையாளி வசனம்

அப்படியே ஆகட்டும் ஜயராக

தலையாளிமார் தரு.

தந்தைத்தான்த னந்தைத் தனதானு
தானதானின் தானதானின் தானதானின்
தந்தைத்தானத னந்தைத் தனதானு.

1. மருட்டுக்குள் வாய்த்திடும் இருட்டுக்குள்ளே ஒருவன்
தெருக்கள் மேலினி வாய்க்கப்படாதுரைப் படாதுள்ளே
வாருங்கோ கட்டளை கேளுங்கோ அனைவோரும்.
2. திருட்டுக் கள்ளரவரில் வெருட்டிப்போடாமல் - நிங்கள்
ஒருவெழி திருங்கோ பின்னைப்பாருங்கோ, நாங்கள் திறவெனக்
கதவினை விழரென வருனோம்
3. வந்திடு திருடனையும் திருடனிடுவோமோ அவனை
அடித்துடைத்துவன் மண்ணடசிதறிடத் தொண்ணடை கதறிடவே
வாட்டுவோம் துங்கிடை பூட்டுவோ மறிவீர்.
4. தந்திரமும் மணி மந்திரமு மறிவோம் கள்ளர்
கால் கைகள் தடக்கவும் கீழ்க்கடக்கவும் நாங்கள்
சண்வினேம் பலமுறை பண்வினே மறிவீரே.
5. நிறைந்திடு மதில் களுறைந்திடு பூண்முலைர் இங்கே
ஆட்டுக்குட்டி வாய் நீட்டுமோ சோட்டால் போட்டோமோ
கள்ளர் நினைவிங்கேனே கள்ளரை நாமறிந்திடுவோமே.
6. பிறந்தரு தேரைகள் நிறைந்திடு பெரிய
மலைப்பாம்பு வாய்தன்னைத் துரும்பென்றே உள்ளே
போனவை மீழுமோ ஆனதை யறிவீரே.

7. மனைக்குப் போவோமென நினைக்குமிப் பொழுதிக்கே தலைக்கு நேரோடு வரத்துப் பஸ்வியும், உரத்துச் சொல்லுதே வரப் போருன் கள்ளன் இருப்போம் நீயிரடா.
8. நினைக்குங் குதிரைகள் கனைக்குது தூரத்திலே மதில் புரத்திலே ஒரு ஆள்காட்டி கூவது நித்திரை தனைவிட்டுச் சற்றிருப் போ மிரடா.

தலையாரி வசனம்

ஆனந் கேளும் தோழனே, கள்ளன் ஒருவன் வருகிற குறியிடங்காட்டுகிறது; இரவைக்குக் கவனமாயிருந்து பிடிப்போம் வருவீராக.

கள்ளன் வரவு - சபை விருத்தம்

சரசக்கர மிகு முக்கிர செய வக்கிர
தலையாரி மார்கள் திரிய
தருபக்குவ குறுகொக்குவ முறைசற்கும் வாய்மைக் கனி
இருபக்கமும் மருவித் தொழ
தகைதக்க பிறைவைக்கு மகிடக் கிரணச் சித்திர
தவளக் கவிதைபெற
தளகர்த்தர் புளகத்தினர் வளமிக்க அழிசைச் சொல்
தரமத்த சுயமொத்திட
வதைமிக்க வசனத்தி லுறை சத்தி
வனசத்தி ஞெளி மெத்திட
மருமத்தி லுறைமுத்தி நிறைத்தி பொரவர்ச்சு
வாகுவலையத்தி னனிபெற்றிட
தொகுபுட்ப மல்ரொத்த சரணத்தின் வருளைத்த
தன்னை நனி கொண்டிடக்
சூர சங்கா ரனரூள் செல்லங் கார துரை
சொகுசி ஞெடு வருகின்றுனே.

கள்ளன் கொச்சகத் தரு

எத்திசையும் போற்ற இலங்குமணி மாளிகையில்
முத்தமன் டபத்திருக்கும் மோகனப் பெண்ணைக் காண
இத்தெருவில் காவல் இருப்பவர்கள் தம்மோடு.

தடு.

நித்திரை போலவே கிடப்பேன் — ஏன்பு
சற்றாராமனே நடப்பேன்
கொத்தளர் வாடியைக் கடப்பேன் — நெஞ்சு

இத்தனையேன் படபடப்பேன்
உத்தமியைக் கண்டு மோந்து — கட்டி
முத்தமிட்டே உட்கார்ந்து
கித்திரமெத்தையில் சேர்ந்து — கோழி
கத்தவும் மீழுவேன் பேந்து.

கொச்சகம்.

ஙையும் வினையாலென் நாடிழுந்தும் வீடிழுந்தும்
தையல் அன்னையோடுவனாந் தான்நடந்து சோகமுற்று
துய்ய மரஞிழுலில் சோர்ந்து கிடக்கையிலே.

தரு.

மெய்யாய் வருமொரு இருஷி — செய்த
கையாலவன் பதம் வருஷி
தொய்யில் முலைமைனை நெருடி — விலை
செய்குவேன் பெண்ணிலைத் திடுடி
வையக மேலிந்திராணிக் — கிணை
தெய்வ அரிவை யின்திராணி
மெய்யழுகுக் குரையாணி — காணில்
கைதொழுவாள் ரதிராணி.

கொச்சகம்

செங்கைவளை விற்குமொரு செட்டியருக் கட்டி வந்து
அங்கம் நொந்துவாடி அலைந்துலைந்து விற்கையிலே
கிங்க மென உள்ளே அழைத்துரதத் தேனளித்த

தரு

மங்கலமாம் பிரதானி - பசுங் தங்கமல்லோ அவன் மேனி
மங்கையரிற் பிரதானி - வாயில் இங்கிர்தச் சொல்லெனச் சீனி
கொங்கை மதகயக்கோடோ - அந்தச் செங்கனாக வரையிடோ
ஆங்கநடை யன்னப்பேடோ ரதிநங்கை யிவுறுக்குச் சோடோ.

கொச்சகம்.

செப்படிபோல் வட்டமிட்டுச் செவ்விள நீருக்களவாய்
ஓப்படி வேறில்லாத உத்தரீகத் துள்ளிருத்தி
இப்படி பெண்மீதே பெனக்கமுதந் தந்தமுலை.

தரு

மெய்ப்படிவக் கண்ணிமின்னுள் — இன்றைக்
கெப்படியும் வரச் சொன்னுள்

இப்படி வேரென்று மெண்ணுள் — அவள்
அப்படியே சோறு முண்ணுள்
வெய்ப்புள்ள காவலர் சிமித்தம் -- காவல்
தப்பியான் போவது வருத்தம்
செப்பியான் போவது பொருத்தம் — தெய்வம்
கற்பித்தா லாகட்டும் வருத்தம்.

தலையாரி விருத்தம்

ஆரடா நடுச்சாம வேளைதன்னில் அற்யாமல்-
[-ஆடிப்பாடு
சூரடா காவலுக்குள் வந்தாய்வெநாந்தாய் சுறுக்காக-
[-வாவென் சோட்டாற் போட்டால்
பாரடா பருக்குமண்டை நொருக்கப்போரேம் பதுங்கியென்ன-
[-ஒதுங்கியென்னிப் பத்து நூறு
பேரடா விடுவோமோ கெடுவாயுங்கன் பேருமிருந் திடுமூரும்-
[-பேசவாயே.

தலையாரி - வசனம்

ஆனற் கேளும் மின்னாய் அர்த்த ராத்திரியிலே வந்த மதி
கெட்டவனே உன்னுடைய ஊரும் பேரும் சொல்லும் மின்னாய்.

கள்ளன் விருத்தம்

ஐயையோ தலையாரிமாரே கேளீர் வழிப்பாடு எவுடமப்பா
[-அறியேவரிப்போ
மெய்யாக அறிவிருந்தால் வருவேனேநான் விடியின்னனம்-
கழகைமெத்த மேவேமோதான்
பொய்யாகக் கருதுர்பாத்திரக்குப் போகவந்தேன்-
[-பொலன் காலும் அலங்கார ஞபனென்பேர்
நையாம லெனைக்கூட்டி வழியைக்காட்டி விட்டால் நல்லவழி-
உங்களுக்கு நன்னூந்தானே.

கள்ளன் - வசனம்

ஆனற்கேளும் அண்ணமாரே நான் ஒவ்வொரு ஊரரய்த் தீர்த்
தமாடி வந்தேன்; என்னைக்கூட்டி வழியைக்காட்டி விட்டால்
மிகுந்த புண்ணியங் கிடைக்கும் அண்ணமாரே.

தலையாரி - தரு

1. வெகுநேர்த்தியாச்சதடா - நி சொன்ன சொல்லு -
வெகுநேர்த்தி யாச்சதடா

வெகுநேர்த்தியாச்சதா, விடுகிறும் பெருமுச்சடா-

[வழிவிட்டாயோ

மதிகெட்டாயோ - பயப்பட்டாயோ அடா முட்டாளேயடா

2. அடிக்குள்ளே துடிப்பாயடா நாறுகவர் - நொடிக்குள்ளே-

[இடிப்பாயோடா

கட்டி விழுத்தட்டோ உன்னைப் பின்கட்டோ, துரைமுன்னே காட்டட்டோ துலங்கிலீடாமல் விடோமே — வெகு.

3. முன்னமுங் தேட்டமுன்டோ - உனக்குக் கள்ளர்-

[இன்னமுஞ் சினேகமுண்டோ

அடா உன்னை முறுக்கோமோ கட்டிக்கட்டி நொறுக்கோமோ தட்டித்தட்டி நெருக்கோமோ குட்டிக்குட்டி நருக்கோமோ உன்னைக் கருக்கோமோ

4. மார்பிலீடி கொடுக்க நொந்தாய் - சொல்லு சொல்லு-

[ஆர்குடியைக்

கெடுக்கவந்தாய்.

அடா அடே மாசாலத்துக்கொரு சாமாவியக் காரனே நாய்வாய்க்குப் பின்தின்னும் பேய்வாய்க்கு இரையாவாய்-வெகு

தலையாரி - கொச்சகம்

கச்சை யிறுக்கிக் கட்டிவந்த கள்ளப்பயலே கறுப்பா நீ மிச்சக் கயிற்று விருபுறமும் வீக்கித் தாக்கி விழிபிதுங்க வைத்துப் பார்ப்பதினி யென்ன வாடா முடா மதிகேடா

கள்ளன் தரு

அண்ணே, அச்சப்படச் செய்கிறீர் லெட்சைகெட வைக்கிறீர்

அடிக்கிறீரெனக்கள் வெடுத்தது நானெங்கே

பச்சை நிறத்தியார்க்குங் கொச்சைக் குறுத்திபாகா

படைக்குங் கடாட்சமின்னே கிடைக்கும் மோட்சங்கள் பின்னே

தலையாரி - கொச்சகம்

முச்சைப்பார் பொன்னுபரணப் பொலிவைப்பார்-

[இவனெங்களை எய்க்கும்

பேச்சைப்பார் இவனுக்குச் சூட்டைப் போட்டுச் சேர்த்துப்-

[பிடித்து

முச்சைப்போக விடாயேயடா முட்டாள் பயலே கெட்டாயே.

கள்ளன் தரு

அண்ணே, வாச்சதே யிரக்கங்கள் போச்சதோ துரைசமுகம் மட்டுக்குப் போகாமலென்னை விட்டுவிடும் நோகாமல்

பேச்சிமுலை குடித்து ஆய்கியர் பால் குடித்த
பெருமாள் கருணை சூழ்வீர் ஒருநாள்போ லென்றும் வாழ்வீர்.

தலையாரி - கொச்சகம்

இன்னம்பார் இவன்பேச்சை என்னடா மாடுபோ வினிக்கிடக்க
கன்னங் திரும்ப ஒருதரம் நான் காட்டுச் சோட்டுத் தடியாலே
மன்னர் குமாரனெனவுரைக்க வடுவா கெடுவாய் விடுவேனே.

கள்ளன் - தரு

அண்ணே! பென்னம் பெரிய சோட்டால் கன்னங் திரும்பப்போட்டால்
தலை பிழுந்து போமே, வாடட்டோ தனர்து தன்னாடட்டோ
பின்னே முன்னே ஏசாதே என்னைச் சன்னைபண்ணுதே அண்ணே
பிடியாதே யாகம் வேக அடியாதே நோக நோக.

தலையாரி - கொச்சகம்

களவெடுக்க வந்தவன்னைக் கட்டேழு கட்டாய்க் கட்டிப் பாம்பை
வழுவத் தடம்பிடித்து மாட்டியிழுத்தால் வருமோடா
பழுவைப் பிழுக்க அடிக்கப்போரேும் பதறுய் சிதறுய் கதறுயோ.

கள்ளன் - தரு

அண்ணே! அழுகிறெனிதோ நித்தம் தொழுகிறேன் சிதம்பரையா
நீ சித்தங் கோபம்வையாதே மெத்தப் பாவம் விழுகிறேன்
தடதடத்து அழுகிறேன் படபடத்துக் கோபம் வேண்டாம்
நீரன்னைப்பாரும் ஆண்டவனே எனைக் காரும்.

கள்ளன் - கொச்சகம்

சந்ததமுங் காக்குங் தலையாரி மாறேநான்
சிந்தை துணிவுகொண்டு திருடவந்த கள்ளனல்ல
முந்தை விதியாலெனக்கு மூண்டதிது ஆணவங்கள்
கந்த சுவாமிக்காகக் கட்டால்ல விட்டுவிடேன்.

கள்ளன் - வசனம்

ஆனாற் கேளும் அண்ணமாரே! நான் களவெடுக்கவந்த
கள்ளனல்ல; கட்டாமல் விட்டுவிடுவீராக.

தலையாரி - கொச்சகம்

களவெடுக்கவருங் கள்ளர்களை வரவரப் போவென்று சொல்லச்
சம்பளங் தந்து தறையரசன் விட்டதுண்டோ

கம்பளமுஞ் செல்பாயுங் கொடுவந்தாய் நாடான்துரைமுன்னே
உம்மைப்பிடித்துக்கட்டி அடித்துச் செல்வோம்.

தலையாரி - வசனம்

ஆனால் வாரும் பிள்ளாய் வந்த கள்ளர்களைப் போவென்று கற்பிக்க
எங்களால் முடியாது - எங்கள் துரைசமுகத்திற்குப் போவோம் வந்
விராக.

கள்ளன் - தரு வேறு

1. வேதர விதித்த விதியோ - எனக்கிது - போதாத புத்திமதிடோ
சிவ சிவா
வீரியத்தோடு சாரிசுற்றிய காரியத்தலையாரி கட்டிட
வீங்குதேகை யேங்குதே - நெஞ்சமையோ
2. பாதார விந்தம் நோகுதே - ஜூயோ சிவனே - காதாரகுந்தம்
போகுதே இவர்கள்
என்னைப்பார்க்கவும் கைசேர்க்கவும் மெய்வேர்க்கவும்.
3. நானமும் நீர் வேலைகாணுதே - ஜூயோ பட்ட பாடெழுத ஜூ
காணுதே ஜூயோ
வசை நாட்டுரூர், பழிழுட்டுரூர், கைநீட்டுரூர், போட்டாட்டுரூர்
நலிகிறேனினி மெலிகிறேனியோ.
4. ஞானவல்லி தந்த பாலர - ஜூயோ - தெய்வமானையே யுகந்த சீல
சுவாமிநாதனே, சங்கீதனே வினாதனே பொற்பாதனே
நான் நெகுறேன் இனிலும்ய அருள் புரிவாய் சுவாமி.

தலையாரி - வசனம்

ஆனால் கேளுமையா அர்த்த ராத்திரியிலே முத்துமாமனி மண்டபத்
தருகே வந்த கள்ளனைப் பிடித்து வந்தோமையா.

செகதனையாளி இராசா - தர்க்கத் தரு

வாய்ப்புவி வரைமேலே வியப்புவி வரல்போலே
புயப்புவியோடு வந்தாய், மிச்சப்பவியிடப் போழேன்
உமது சொந்த மெந்த ஊர் நீ சொல்லடா.

கள்ளன் - தரு

செய்யபடை கன்னைக்காட்டி நெயப்படவென்னைவாட்டி
பயப்படுத்துகிறீரோ என்னைத் துயரப்படுத்துகிறீரோ.

செகதனையாளி இராசா - தரு

உந்தன் கெறுவினாலே எந்தன் தெருவினாலே
சொந்த மையல் கொண்டு வந்தாய் பயலே நீ
தெரியக்கூறுடா உந்தன் தலையை அரியப்போறேந்தா.

கள்ளன் - தரு

செருப்பி னழகை யையா இருப்புக்கருலுரையா
அந்தமானேனே சந்தரம்போனே னே
சந்திர நிலம் வேறு சந்திரகுலத்திலோர்
அண்ணல மைந்த ஜூபா கருலுர்யாத்திரை பண்ணவந்தேனையா.

செகதனையாளி - இராசா - தரு

நாடுவிட்டே உடல் பாடுபட்டே மனம்
கடுமட்டே கங்கை ஆடப்போறவர்க் கெல்லாம்
நடு நடுங்குமடா என்பேர் கேட்டால் உடல் படபடக்குமடா

கள்ளன் தரு

வீடுவிட்டுமந்த நாடு விட்டு நீர் ஆடும் மட்டும்
சாப்பாடு மெந்தன்மனம்
மிச்சப் பட்டேனையா உனைக்கண்டு அச்சப்பட்டேனையா
நீதியாரென்றுடைய சாதியாரோடு வந்து
வீதியிலே கொண்டு பாதியிலே தப்பி
நிசமாய் வந்தேனையா விதி வசமாய் நொந்தேனையா.

செகதனையாளி இராசா - தரு

சாதிக்கிறுய் அதட்டிச் சோதிக்கிறுய் மனம்
தனித்து வந்தாயடா இங்கே நீயும் துணிந்து வந்தாயடா.

கள்ளன் - வசனம்

ஆனற் கேளுமையா, உன்னுடைய ஊரிலே களவு
ஏடுக்க வந்த கள்ளனல்ல, என்னைத் தலையாரிமார்கள்
அடித்து மிகுந்த வருத்தப்படுத்திப் போட்டாறையா.

செகதனையாளி இராசா - விருத்தம்

இணையாளி பென உதவு தலையாரிமாரே நான் இயம்பக்கேளும்
மணியாழி சூழ்புனியில் இராசேந்திரப் பட்டமுள்ள அரசர் தானே
தனியாழி செற்கரத்திற் தரித்த மாதிரியாகப் பிறக்கும் சரதக்
கணையாழி இவன்தன் கரத்திலிருக்கிறதைக் கழுற்றிக் காட்டுவீரே.

செகதனையாளி இராசா - வசனம்

ஆனால் வாருங்கோ தலையாரிமாரே; இராசேந்திரப்பட்டமுள்ளவர் தரிக்கப்பட்ட கணையாழி இவன் கையிலிருக்கிறது, சமுற்றுக் காட்டுவீரே.

தலையாரி வசனம்

அப்படியே சமுற்று வந்தோம் ஐயா.

செகதனையாளி இராசா - விருத்தம்

மின் காட்டு மின்த மணிக் கணையாழி இராசேந்திரப் பட்டம் மேவி என்பாட்டன் போட்டிருந்த பேருமிருக்கிறது யான்பேழைக்குள்ளே முன்போட்டுப் பூட்டியெந்தன் முத்து மணி மண்டபத்தில் வைத்தேன்-

[- மோசமாக உன்பாட்டில் வந்தவிதம் உரைத்திடு உன்னிட தூக்கிலிவேன் இது-
[- உண்மைதானே.

செகதனையாளி இராசா - வசனம்

ஆனால் வாரும் பின்னாய் இந்தமோதிரம் எனது பாட்டன் போட்டிருந்தது, பெயருமிருக்கிறது; உன்னிடத்தில் வந்தவிதம் நான் அறியும்படி சொல்லீராக,

கள்ளன் - வசனம்

ஆகிற வேளைக்குச் சகலமுமாகும், போகிறவேளைக்குச் சகலமும் போகும், நான் இனி மறுமொழி செல்லவில்லைத் தலைவிதியின்படி முடியும்; உங்கள் சித்தத்துக் கேற்றபடி செய்வீராக.

செகதனையாளி இராசா விருத்தம்

இலங்குகணையாழி தனைத் திருடுமேவும் இவன் திருடன் தலையாரிமாரே-
[- கேளிர் துவங்கினிடை இவன் பத்தைப் பூட்டிமாட்டிச் சூழ்ந் திருக்கும் மங்கு-
[- திரியே சொல்லக்கேளாய் தலங் கொள் ரணபாதகரும் புலிபோல் மேவி நனிகிரணகாதகரும்-
[- நமது வாசற் தலங்கள் அழகாரவேயின் மீது அரைநொடியில் அழைத்திதோ வருகு-
[- வீரே.

செகதனையாளி - இராசா - வசனம்

ஆனால் கேளுங் தலையாரிமாரே கணையாழி மோதிரங் திருடன இவனைத் துவங்குமரத்திலே பூட்டிக் காவல் கொள்வீராக.

தலையாரி - சிந்து.

1. என்னடா கெட்டாயடா தம்பி என்டா கெட்டாய் வந்து மாழடா முட்டாய் நொந்து - லெட்சை கெட்டவனே போய்க் கிச்சை எடுக்கொனு தோடா - ஆந்தை முளிக்கிறுப் போலே முழிக்கிறுப் கட்டி அடிக்கக் கெஞ்சி அமுகிறுய் - மின் இடிக்கப் பிடிக்கக் கண்ணீர் - [-துளிக்கிறுய் - வேறு பேரில்லையடா.
2. வேந்தர் முறையை நீயும் விடுப்பானேன் துரை வீட்டிலே போய்க் - களவெடுப்பானேன் விந்தையரக நீயும் நடிப்பானேன் இப்போ வெறுத்தாப் - [-போல் உயிர் கொடுப்பானேன். வீடில்லையோ போகக் காடில்லையோ வேறு நாடில்லையோ ஒரு - [-ஓடில்லையோடா.
3. வெட்கங்தனை விட்டாயோ-ஒரு விசரணைப்போல் மதிகெட்டாயோ தக்க கீதிமுறை கெட்டாயோ சோட்டாத் தடியினுலே சண்னுப் - [-பட்டாயோ இது வீணல்லோ, மெத்த நாணல்லோ, உந்தனேணல்லவோ வயிறு சாணல்ல வேரடா.

கள்ளன் - சிந்து.
பல்லவி

மோசம் வந்துதையா கனகன மோசம் வந்துதையா சரணங்கள்

1. மோசம் வந்துதே ரோசம் முந்துதே முருகையா மன முருகையா - [-சுவாமி நாசகாலமாய் ராசகோலமாய் நாக்குப் புறப்படத் தாக்குப் படப் - [-போறேன் மோசம்
2. தேவராலயமிடித்தேனே பழி சாலபாலரை முடித்தேனே மின்னைத் - [-தரக்குரு ரென்னைப் போக்குருயிர் வீக்குருர் கட்டித் தாக்குவார் ஜூயோ — மோச :.
3. ஆச்சி கேட்டுயிர் விடுப்பானே - தினம் - அருந்தப்பிச்சையுமெடுப் [-பானே ஜூயோ பேச்சில்லரமலே இருப்பானே - ஆரும் பேசப் பேசக் - [-கேட்டிருப்பானே ஜூயோ பிறந்த குமியிற் சிறந்து வாழுவும் மறந்து நானினி இறந்து — [-போய்விட மோசம்

4. ஆகிலப்புயத் தாளனே தெய்வ - யானைதன் மணவாளனே - எங்கள் மாசிலிரை புங்காளனே வைகாசியானதோ ராளனே. கண்ணீர் வழியவும் தலைகிழியவும் உயிரழியவும் பிறர் -

[-மொழியவும் மேசம்.

தலையாரி - கொச்சகம்

நீர்பாரே ஸீர் திறுத்தி மரத்தில் தூக்க தீர்ப்பாய்ச்சே சினுங்கிமிக ஆவதென்ன பார்பார் துலங்கினிடை பாதந்தன்னைப் பூட்டிக்காப்போம் இரட்டா என் காவலன்சொல் கட்டினைக்கே.

கள்ளன் - தறு

தனதன தத்தன தானதானின தனன தனனதன, தனன தனனதன, தனனதனன தனதானின தான

1. திருவெரிடுகிடிய வாயிநாரனு - மருவலர் ஸிரிதொடை மேவுகாரனு தீதுடையோர் பற்றியே - மோதுகிறு ரெத்தியே, பாதமதிற் சுற்றியே - தீது செய்கிறுறையோ.
2. கருப்பிலே போட்டென்னை - ஆட்டுருஸ்சுவாமி - காலுர்கு கைகள் கட்டவும் - இவர் - மெய்கள் கட்டவும் - இவரி உய்ய ஒட்டவும் - விதிவசாச்சுதோ - சுவாமி
3. பரபரத்தேயிவர் தானடிக்கிறுர் - கரகாத்தே பல்லைத் தாஞ்கடிக்கிறுர் பட்டடேனே பாடு கெட்டேனே — எந்தன் நாடுவிட்டு வந்த இடத்திலே கேடுவந்ததே சுவாமி
4. விதியிது வாச்சுதே நோயிதேனையா-மதியிது போச்சுதே— [-காயுதே திரேகம் வேதநரயகனே யருள் — போத புண்ணியனே இந்த வேளையில் வந்தருள் தாராய் சுவாமி.

கள்ளன் வசனம்

சிவசிவா சுவாமி, என்னைக்காத்து இட்சித்துக் கருணைபுரிய
வேண்டுங் கந்தக்கடவுளே,

ரணபாதகர், குணபோதகர், வரவு
சபை விருத்தம்

முருகா வென்றமுதுவாடிக் கோடியலங்கார ரூபன்
உருகி மனங் கலங்கி உள்ளளும் மிகவே நொந்து
தருவினன் பதந்துலங்கில் தலைமண்ணை அழிக்கவென்றும்
வெருவரு மிடியைப்போல் ரணபாதகர் வருகின்றாரே.

சபை தரு

தந்தனம் தானதானின — தந்தனம் தானதானின
தந்தனம் தானதானின — தந்தனம்

பணமொத்த தரளப் பட்டணமீதே பார்க்கவேயுடல் வேர்க்கவே
குணபோதகரும் ரணபாதகரும் குலவியே சபைமீதிற் தோற்றினாரே

ரணபாதகர், குணபோதகர் - வசனம்

சரணமே சரணம் ஜியா எங்களை அழைத்த பலரி விடை
இன்னைதன்று சொல்வீராக,

செகதீனயாளி இராசா - விருத்தம்.

வந்த குணபோதகரே தொந்த ரணபாதகரே வழுத்தக் கேளாய்
[- கொண்டான்
சிந்தைபெறு மொருதிருடன் மாளிகையிற் களவெடுத்துச் சிக்கிக்-
[- கோட்டில்
இந்த புகர்த் தெருவடங்க இவன் திருடனெனக் காட்டியியல் பில்
புந்தி பெறு சுருள் காட்டி ஒரே முறையாய்ச் சுருக்கிட்டுத் தூக்கு-
[- வீரே.

செகனையாளி இராசா - வசனம்.

ஆனற் கேளும் ரணபாதகரே துலங்கு மரத்திலே கிடக்கும்
கள்வைனத் தெருவெங்கும் கூட்டிக் காட்டித் தூக்கு
மரத்திலே கொண்டு போய்த் தூக்கிப் போடுவீராக.

ரணபாதகர் தரு

தந்தானம் தனத்தானு தானின தந்தைத் தாந்தனம் தனத்தானு

1. காட்சி படைத்திடுங் தெருவாரே - இந்தக் - காரணமென்னவென்று-
[வருவாரே
ஆட்சியா யறிந்திடுங்கோ - இவனைத் - தூக்கப் போரேஞ் வந்து-
பாருங்களே.
2. கானப்பழும் பெற்றிடும் வீட்டாரே - இவனைக் - கண்டதுண்டோ-
[பிற நாட்டாரே
வினை அடி இவனுக்குக் கொடுத்தானே - துரைவீட்டிலே-
[போய்க் களவெடுத்தானே.
3. நேர்த்தியா யறிந்திடுமூரவரீ - இவன் - நெஞ்சத் தயிரியத்தைப்-
[பாருங்களே
பொற்பினமொடு துரையிடம் விண்டதில்லை-வனைப் போல் ஒருத்
[தரைக் கண்டதில்லை.
4. எண்ணிக் களவு செய்தவனைப் பாருங்கோ-நீங்கள் - எல்லோரும்
[புத்தியுடனிருங்கோ
துலங்கு மரத்தழியே தாழுக்கப் போரும் - இவனைத்-தூக்கப்
[போரேஞ் வந்து பாருங்களே.

ரணபாதகர் - வசனம்.

ஆனாற் கேள்டா கள்ளப்பயலே, உன்னை இதோ தூக்கப்
போகிறேஞ் உன்னுடைய குலதெய்வத்தை சினைந்து கொள்ளடா கள்
எப் பயனே.

கள்ளன்-தரு.

தன தன தத்தன தான தானின்,
தனனதனனதன தனனதனனதன
தனனதனன — தானின தான

1. இந்திரர்க் கொரு முருகா - சுந்தரவல்லி அருகா
கந்தமலரை கருகா-செந்தி வேல்முருகா
நொந்துதே ஜயோ கை நோகுதே மேனியெல்லாம்—இந்தக்-
[-காதகரென்னை.
2. அந்தமிலாமலே உய்வார் கடிக்கிறூர் பெரியல்லை
இறுக்கிறூர் - பொல்லாக்கள்ளைக் குடிக்கிறூர்
சள்ளை தன்னில் இடிக்கிறூர் பெரிய சண்டை
சூரனுடல் தடித்த வேல் முருகையா சுவாமி
தொந்த வினைதீர்த்தென்னுயினீ தந்தே உதவாய் சுவாமி-

கள்ளன் - அகவல்

பரசிக்காரர் பயில்பராக்கிறுமா - சூரசங்கார சிவசுப்பிரமணியா
குமரகுருபார குங்குடத் தவசா - அமரர் பயந்த விர்த்த ஆனந்தரூபா
கீர்த்திபெற் றிலங்கிய சிவாநந்தியுதவு-மூர்த்தியே கார்த்திகை முலைப்-
பால் குடித்தவா
சுரவணபவனே சடாச்சரப்பொருளே - குருபரனவியருள் குழங்கை-
-வேவாயுதா

மருவியகுறகுல வள்ளிமனோகார - மரகதவரி யுரி யூக வாரணை
கந்தா முருகா கடம்பணிதடம்புயா - எந்தாயெனவரு ஏழைபங்காலா
யைனே உனது திருமலரடிபரவி - கைதொழுமடியேன் இக்காசினிய
எண்மனமறிய யாதொருஉயிர்க்கொலை - சன்னதமாகநான் சங்கரித்
தறியேன்
பொருதிறலழக்கரைப் போலமிடியிலும் - கருத்யோர் பொருளைக் கள்
வெடுத்தறியேன்
இனந்தனிற் பிறந்த யாவருக்காயிலும் - நம்பிக்கைத்துரோகம் நான்
செய்துமறியேன்
தேசுறுமெனக்குமுன் தீட்சைதந்தாண்ட - நேசமாங்குருமொழி
நிந்தித்து மறியேன்
சிவத்துரோகங்களைச் செய்திடதுறியேன் - குவலயத்திலோர் குடிகெடுத்
தறியேன்
ஆனது மிந்தப்பிறப்பி வண்வளவறியேன் - முன்செனானத்தில் மூண்ட
தீவினையால்
இச்செனானத்தில் இவ்வளவுக்காளாய் - நாட்டையுமிழுந்தேன்
நகரையுமிழுந்தேன்

கோட்டையுமிழுந்தேன் என் குலத்தையுமிழுந்தேன்
கண்டவர் சிரித்திட - என் கையையுமிழுந்தேன்
விற்குகள் வெட்டியே விற்றுநான் திரிந்தேன் - பெற்றதாயுடனே பெ
ருஞ் சுரமடந்தேன்
அரசாவென்னுமோர் அறிவிலாவேடன் - பரகதிக்குரைத்திடு பான்மை
பொய்யாமோ
கோட்டுக்கட்டளை கொடுவந்து என்னை - தாக்கவென்றிந்தச் சுடுகாட்
கந்தக்கடவுளே கருத்தேனான்னருள் - இந்தச்சடலத்தை ஈடேற்றவும்
வேணும்
தந்தைமுன்னிருந்து தனியரசாண்ட - அந்தநாடத்தீரான் ஆளவும்
வேணும்
சோடிதமான சூய அலங்காரரூபியை - மணந்துமே நானும் சுகிக்கவும்
வேணும்
ஆறிருதோளா அடியார் பங்காளா - பேற்றுபெறவரம் பெறுதினிதருளே.

சபை விருத்தம்

துவங்கில் வைத்த அலங்கார ரூபன்றன்னைத் தொல்லுல காளரசுவடி
காவலரார் கீலங்கதனைக் கழற்றியங்கே மறியலாக்கி வீராதிவீரர்களுங் காட்டிலேகி
கலங்கியழக் கழுத்தினிலே கயிறுபோட்டுக் கழுமரத்தில் தூக்கிடவே
அறந்துமிகு துவங்கு கமண்டலத்துடனே விசுவாமித்திர மாழுனிவர் தோற்றினாரே.

முனிவர் - வெண்பா

மைந்தா மனது வருந்தாபலே இருந்து

சிந்தைமயக்கங் தெளிவாய் - மங்காமல்

முன்பாகவே யிருநான் மூதற்வை ஒதுக்கிறேன்
நன்பாகக் கேட்பாய் நயந்து.

முனிவர் - வசனம்

ஆறுற் கேளுந்தம்பி நீ ஒன்றுக்கும் பயப்படவேண்டாம் சகல
பாக்கியங்களுங் தருகிறேன், அலங்கார ரூபியையும் கலியாணம் முடித்
துத் தருகிறேன் சந்தோஷமாயிருந்து அரசுபுரிவீராக.

கள்ளன் - தரு

நானான்னா நானான்னா தானு - நன்னா

நானான்னா நானான்னா நானான்னா நானான்னா

நானான்னா நானே நன்னு நானு

1. ஆதியே பொருளே போற்றி ஜயா - இந்த
அந்தரமீதிலில் வந்தருள் சந்தர
அச்சத்தே போற்றி ஜயா போற்றி போற்றி.
2. நீதியே ஒளியே போற்றி - எங்கள்
நிர்மலனே பொளி நன்னயமாகிய
நீள்சடை யடையவரே போற்றி போற்றி.
3. கானகத்தில் நான் புலம்பக் கேட்டு - எந்தன்
கருதருபவளினை அகளிட வந்தருள்
காரணனே போற்றி ஜயா போற்றி போற்றி.
4. தந்தையின்றிப் பதியிழுந்து - எந்தன்
தயைபுரிகரமதை வளரவே யருள் செய்த
தற்பரனே போற்றி ஜயா போற்றி போற்றி

அலங்காரரூபன் வசனம்

அப்படியே என்னைக் காத்து ரெட்சித்துக் கருணைபுரிய வேண்டுஞ் சுவாமி.

முனிவர் விருத்தம்

ஆரடா அலங்கார ரூபனென்று அறியாமலங்கவனை யடித்து மாட்டி
சூரடா இங்கவனைத் தூக்கப் போறீர் சூரமகாராசதுரை மகளையிப்போ
பாரடா பார்த்தவுடன் ஏரிக்கப் போறேன் பண்பாக உங்களையும்-
[—நானுமிப்போ
போரடா நாமிருபேருமிப்போ பெரிய தனியாளியிடம் போகுவோ மே-

முனிவர் வசனம்

ஆனந் கேளும் குணபோதகரே ரணபாதகரே அலங்கார ரூபனை
இனித் தாக்குகிறது முறையல்ல உங்கள் அரசனிடத்திலே சகலரும்
போவோம்; அல்லது மறுமொழி பேசினீர்களானால் உங்களை ஏரித்துப்
போடுவேன் பிள்ளாய்.

குணபோதகர் ரணபாதகர் வசனம்

அப்படியே வருகிறேமையா.

செகதனையாளி - இராசா - தரு

நன்ன நன்ன நானே நன்ன நானு - நன்ன
நானான்ன நானான்ன நானு.

1. திங்களை வார்ச்சடையாம் போற்றி — எங்கள்
சிவசமயமான தேவா போற்றி போற்றி.
2. கங்கையணி வேணியனே போற்றி - இந்தக்
காசினியை ஆள்பவரே போற்றி போற்றி
3. துங்கமுடி வேணியனே போற்றி - உந்தன்
துய்யமலர்ப் பதந்தொழுவேன் போற்றி போற்றி.
4. அம்புலித்தோல் தானுடுத்தாம் போற்றி - எங்கள்
ஐயாவே ஆண்டருள்வாம் போற்றி போற்றி.
5. செம்பொற்பாதம் நோக இப்பொ என்னை - இங்கே
தேடிவந்த தென் சொல்லியா - போற்றி போற்றி.

செகதனையாளி இராசா - வசனம்.

சரணமே சரணமையா சுவாமி, எனது இல்லிடக் தேடிவந்த காரணஞ் சொல்லுமையா சுவாமி.

முனிவர் - தரு

நன்னன்ன நானுனு, நனுநன்ன நான்ன நானுனு
நன்னன்ன நானுனு, நனுநன்ன நான்ன நானுனு

1. மன்னவரே கேளு - மிக்காட்டில் - வருத்தமுற்றே தவசு பண்ணியே நாளிருக்கும் - வேலோயில் - பாதகமொன்று கண்டேன்
2. என்னென்று சொல்லிடுவேன் - வெகுகதை - இன்னமும்-
[- மெத்தவுண்டு மன்னனலங்கார - ரூபமைக்தனை நீடுமிப்போ.
3. கள்ளென்றிங்கிவலைப் - பிடித்துத்தன் - காவல் செய் சேவகர்கள் தள்ளிச் சட்டுகாட்டில் - கொண்டுவந்து - தானேர்கழுமரத்தில்
4. தூக்கிடும்போதினிலே - தயாபர - சுவாமி கிருபையினால் விக்கமுடன் கயிறு - அறுந்து - விழுந்தனன் கூயியிலே
5. உற்றவன் தீர்ப்பதனை - விலக்கவே - உன்னிடங் சொண்டுவந்தேன் வானவர் கோனரசே - இவறுன் மருமகன்ஸ்லவோதான்.
6. தேநூரவங்கார - முள்ள உந்தன் - செயியையாள் மகட்கும் மானேர் அலங்கார - மாயிலர்க்கும் - மங்களஞ் செய்து வைப்பேர்

முனிவர் வசனம்

ஆனாற்கேளும் இராசனே உமது மருமகன் அலங்காரரூபனுச்சும் உமது மகள் அலங்காரரூபிக்கும் கலியாணம் முடித்து வையும் அல்லாது உம்மைத் திட்டித்துப் போடுவேன் பின்னாய்.

செகதனையாளி இராசா - வசனம்

அப்படியே மணம்முடித்து வைக்கிறேன் இந்த ஆசனத்திலே அமருங்கள் சுவாமி.

செகதனையாளி இராசா தரு

தந்தைத் தானு தனுதன தந்தைத்தானு
தந்தைத்தானு தனுதன தந்தைத் தானு

வந்திங்கே நின்ற எந்தன் மருமகனே - உம்மை மறியல் வைத்தாரோ நீரும் மயங்கிப் போனீரோ - தம்பி

அலங்காரரூபன் தரு

கந்தமுறுமெனது பஞ்சஜையிற் துயின்றேன் — உன் காவலர் வந்து என்னை வீரமதாய்ப் பிடித்தார்.

செதனையாளி இராசா தரு

மார்னை லூ மெனது மருமகனே - சூரா
வருத்தங்கள் பண்ணினுரோ கருத்தைச் சொல்லுங் - தம்பி

அலங்காரரூபன் தரு

சூர்கள் என்னையவர் வீரமதாய்ப் பிடித்து - துலங்கில் வைத்தார்களப்போ - கலங்கிப்போனேன் ஜூயா.

செகதனையாளி இராசா தரு

வாசந்திகழுமெந்தன் மகளவங்காரரூபி
மந்தையை யுந்தனுக்கு மணம் முடிப்பேன் தப்பி.

அலங்காரரூபன் தரு

பாசந்திகழு மந்தப் பாவையை மணம் முடித்தால் - ஒன்றும் பவுசதான் மெத்தவுண்டு பார்த்திபனே - உனக்கு

செகதனையாளி இராசா தரு

மதனும் ரதியும் போலே மயிலுங் குழிலும் போலே
வடிவேங்க கிருபையாலே புவியை நீராளுந்தம்பி.

அலங்காரரூபன் தரு

பதனமதாக எங்கள் பன்னிருதையருட
பவுசதாள் கொண்டு எங்கள் புவியை நானுள் வேணோ.

செகதனையாளி இராசா வசனம்

ஆனாற் சேஞ்சுந்தம்பி என்மகளலங்காரரூபியை உனக்குக் கலியானம் முடித்து வைக்கிறேன் உன்னுடைய பிதாவின் நாடு நகரம் மூழு வதையும் முன்னிருந்துபோல இராச்சியம் பண்ணிக் கொண்டிருப்பீர்களாக.

அலங்காரரூபன் வசனம்

மிகழும் சந்தோஷம் ஜூயா.

செகதனையாளி இராசா விருத்தம்

மந்திரியே நானென்று வழுத்தக் கோய் மகிபணனு மலங்கார -
எந்தன் மகளங்கார ரூபியார்க்கும் இனையாழி மாற்றிமணமியற்றப் -
இந்தால் கத்திலுள்ள இராசாதி இராசாக்கள் எவருமிங்கே
வந்திடவே பறைமுறைகள் சாற்றவேணும் வள்ளுவனை ஒரு நொடியில்-
[-வரச்சொல்லாயே.

செகதனையாளி இராசா வசனம்

ஆனற் கேஞம் மந்திரி அலங்காரரூபனுக்கும் என்மகஞக்கும் கலியாணஞ் செய்ய வேண்டும் சகல இராசாக்களும் வரும்படி
பறை சாற்ற வள்ளுவனை அழையும் பின்னாய்.

மந்திரி வசனம்

அப்படியே ஆகட்டும் ஐயா.

பறையன் வரவு சபை விருத்தம்

இறைமுறைப் படிபேசன்று எழில் மேளங் தோளில் போட்டு
அறைமுறைப் படியே அந்த அரசர்கள் வரவேயிப்போ
பறைமுறை சாற்ற வென்று பண்புடன் பறையர் தாழும்
இரசண்ட முடனே இரண்டு பேர்களும் வருகின்றனரே.

சபை தரு

1. கள்ளுகள் மிகக் குடித்து-நல்ல-கருவாட்டுத்துண்டையுங் கடித-
[-துக்கொண்டு
துள்ளித் துள்ளியே விழுந்து-வள்ளுவர் - சுறுக்குடனே வந்து-
தோற்றினரே.
2. பேரசன் கட்டளைக்கு - நல்ல பெரிதான பறையை மெடுத்துக்-
[-கொண்டு
காரியத்துடன் நடந்து-சாம்பான் கருத்துடன் சபைதனில் -
[-தோற்றினரே.

பறையன் வசனம்

சரணமே சரணமையா எங்களை அழைத்த பணியிடை இன்னதென்று
கட்டளையிட்டருள வேண்டுமையா.

செகதனையாளி இராசா வசனம்

ஆனற் கேளும் வன்றுவரே அலங்கார சூபதுக்கும் எனது மகள் அலங்காரரூபிக்கும் திருமங்கிலியாஞ் சூட்டப் போகின்றேன்; சகல தேசத்து இராசசக்களும் வரும்படி பறைமுறை சாற்றி வருவீராக.

பறையன் வசனம்

அப்படியே ஆகட்டும் ஜயா

பறையன் தரு

1. பறையடிக்கிறேன் ஊரவரே-எங்கள் பார்த்திபன் கட்டளை ஊர்- [வரே.

வெறிமயக்காலே பேசுகிறுன் இவன், மெய்சொல்லக் கேளுங்கோ [ஊரவரே]

2. நாறது கள்ளிவன் வாய்தனிலே - இங்கே நாச்சிமார் வந்து [மணங்திடுங்கோ பேச்சில்லாமல் வந்திடுங்கோ-எங்கள்-பெண்மயிலாஞ்க்குக் [கலியானம்

3. மன்னுதி மன்னவரே - நீங்கள் - மானிலம் மீதிலே உள்ளவரே தென்னவன் மகளார்க்கும் - நாளில் - திருக்கலியானம் ஊரவரே.

பறையன் வசனம்

ஆனற்கேளுங்கோ ஊரவரே அதிவீரசூர ராசாவின் மகன் அலங்காரரூபதுக்கும், எங்கள் அரசன் மகள் அலங்காரரூபிக்கும் நாளைக்காலை ஏழை அடிக்குக் கலியானஞ்சு செய்யப் போகிறோம் சகலரும் வருவீராக.

சபை விருத்தம்

மண்டலங்கள் புகழ்பெறுக மருவசெகதனையாளி மகளினர்க்கும் மின்றிறல்சேர் அலங்காரரூபதுக்கு மினிதானயன்றல் செய்ய [வேணுமென்று

சண்டபிரசண்டமுடன் சகலதேசச் சனங்களுமே குணத்து டனே சென்று கூடி கண்டவர்கள் அதிசயிக்க மனமேசுடிக் கலியானம் முடிக்க வென்று தொடங்கினாரே.

சபை தரு

1. மன்னர்புகழ் மன்னவர்க்கும் - எங்கள் - மகராசராசதுரைமகட்டும் ரெண்னவனும் மகளார்க்கும் - இப்போ - சிறப்பாய்த் திருமணம் [-முடித்தனரே

2. வாணவெடி யார்ப்பரிக்க - நல்ல - மாயறையோர் முறையே
[-பாடல் சொல்ல
சீனவெடி படபடென்ன - இங்கே - சிறப்பாய்த் திருமணம்
[-முடித்தனரே.
3. காசினியோர் குத்தெளிக்க - இலாம் - கன்னியாக்கள் சூழ்ந்து
வாழ்த்திவர
மேலாய் ஆலாத்தியெடுக்க - நல்ல - விவாகம் முடித்தனரே.
4. ஆடுமடவாராட நல்ல ஆயிழுமார் அங்கு சூழ்ந்துவர
பாடும் புலவர்கள்பாட - நல்ல - பரிவாய் மணமாலை சூட்டினரே.

அலங்காரரூபன் தரு

நன்ன நன்ன நானாநன்ன, நானாநன்ன நான் நானா - நன்ன
நான்ன நான்ன, நானாநன்ன நானாநன்ன நானாநன்ன
[-நானாநன்ன நானு
குவளைமலைக் கதிபதிபோல் குலவழுமகமுடைய எந்தன் பெண்ணே
கொற்றமோ டுன்னிக்கண்டு உற்றபின் கொண்ட கோரக்கவலை
யாருக்குரை செய்வேன்.

அலங்காரரூபி தரு.

தவளாநிறக் கமலமலர் கனதிபெனானத் துலங்கும் மன்னு
தான்வரக் காணுமல் நானுற்றிடு துயர்தன்னை யான் என்ன
சொல்வேன் நன்னயமாயெந்தன் மன்னு.

அலங்கார ரூபன் - தரு

ஆகிலு மிங்கேயுன்னை அரியமணம் புரியகின்றேன் மானே
எனதாகமிக ஒருவிதமாக வருகுது
ஆவலுடன் கட்டியே அணையடிமானே.

அலங்காரரூபி - தரு

பாகிலினிதான மொழிப் பண்ணுகலத் தண்ணீர் தனைக் குடித்தே
புஞ்சஜைமீதினிற் கொஞ்சினேன் நீர் வாரும்
விஞ்சியே யணைந்திட வந்திடும் மன்னு.

அலங்காரரூபன் - வசனம்

ஆனாம் கேளும்பெண்ணே, நம்முடைய குலகுரு முனிவரைத் தோத்
திரம் பண்ணி வருவோம் வாரும்பெண்ணே.

அலங்காரஞ்சி வசனம்

அப்படியே ஆகட்டும் ஜயா.

அலங்காரஞ்சிபன் வசனம்

சரணமே சரணமையா, எங்களுக்கு அனுங்கிரகங் தரவேனுஞ் சுவாமி.

முனிவர் வசனம்

ஆனந் கேளுந்தம்பி அலங்காரஞ்சிபனே உம்முடைய பெண் அலங்காரஞ்சியோடு குன்றுத் வாழ்வும் குறையாச் செல்வமும் ஆசீர்வாதமாய்த் தந்தென்; வாழுக் கடவீராக.

அலங்காரஞ்சிபன் வசனம்

அப்படியே தங்களினது கருணைபெற்று வாழ்கின்றேம் சுவாமி.

வாழி தரு.

நன்னே நன்ன நானே நன்ன நானே நன்னலை நன்ன
நானநன்ன நானே நன்ன நான நன்னனு.

1. தொந்தி வயிற்றைங்கர்க்கும் மங்கள வாழி — எங்கள் சுந்தர வினையகர்க்கும் மங்கள வாழி.
2. தோகையில் வாகனர்க்கும் மங்கள வாழி — கதிர் காம முறை வேவவர்க்கும் மங்கள வாழி.
3. காரைநகர்க் கண்ணகைக்கும் மங்கள வாழி — மிக்க கருத்துடனே பாடினேர்க்கும் மங்கள வாழி.
4. பூவுகில் ஆடினேர்க்கும் மங்கள வாழி — பழம் புகழடைந்து மட்டுநகர் தமிழ்நிதம் வாழி.

கத்தோனிக்க அச்சகம், மட்டக்களப்பு.

8.

T
S

